

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka,  
dođe Marija Magdalena na grob  
i opazi da je kamen s groba dignut.  
Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru  
i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio,  
pa im reče: „Uzeš Gospodina iz groba  
i ne znamo gdje ga staviše.”  
Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik  
i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno,  
ali onaj drugi učenik prestignu Petra  
i stiže prvi na grob. Sagne se  
i opazi povoje gdje leže,  
ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar  
koji je išao za njim i uđe u grob.  
Ugleda povoje gdje leže  
i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj,  
ali nije bio uz povoje,  
nego napose svijen na jednome mjestu.  
Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob  
i vidje i povjerova.  
Jer oni još ne upознаše Pisma  
da Isus treba da ustane od mrtvih.

*Iv 20, 1-9*

Sretne i blagoslovljene uskrzne blagdane  
te obilje darova Duha Svetoga  
od srca vam žele uredništvo i uprava  
Informativne katoličke agencije - Zagreb

### Domovinske vijesti

Nagrada za životno djelo dominikanki s. Tješimiri Bešlić  
Druga zajednička skupština biskupa Zagrebačke i Đakovačko-osječke  
crkvene pokrajine  
Moći sv. Antuna u župi sv. Mihaela u Lapadu  
Proslava Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u  
Jasenovcu  
Zaključeni Dani kršćanske uljudbe u Sisku  
Obilježavanje 20. obljetnice pokopa žrtava u Lovasu  
Hodočašće djece na grob sl. Božjega biskupa Mahnića  
U Splitu proslavljen Dan svjedoka vjere  
Papa Franjo je rodnu ideologiju nazvao „ideološkom kolonizacijom”  
Križni put prvi puta po parku naselja Travno  
Financijsko izvješće Dubrovačke biskupije za 2017. godinu  
Don Marko Medo novi generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH  
U Splitu svečano zatvoreni 14. dani kršćanske kulture

### Crkva u Hrvata

Priopćenje sa 72. redovitog zasjedanja BK BiH  
Biskup Bogdan služio misu u Vilniusu  
Planinarski križni put mladih Kotorske biskupije

### Inozemne vijesti

COMECE pozdravlja prijedlog nove ustanove koja bi bdjela nad  
pravima radnika  
Studija o religioznosti mladih u europskim zemljama  
Izjava francuskih biskupa o kraju života  
Zaključna poruka XVIII. generalne skupštine UCESM-a

### Prilog dokumenti

Misa – Euharistijska liturgija. IV. Pričest

# Domovinske vijesti

## Završene franjevačke pučke misije na Krku

Punat, 18.3.2018. (IKA) – Na poziv župnika Ivana Kordića od nedjelje 11. ožujka do nedjelje 18. ožujka održane su franjevačke Pučke misije u župi Presvetog Trojstva u Puntu a tema misija bila je „Danas mi je boraviti u tvojoj kući“. Voditelji duhovne obnove bili su svećenici i bogoslovi Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, te gvardijan franjevačkog samostana na Košljunu fra Diego Diklić, a koordinator misija bio je fra Ivan Matić, voditelj „Kuće susreta Tabor“ u Samoboru.

Misije su počele svečanom misom koju je u nedjelju 11. ožujka predslavio umirovljeni biskup Valter Župan i koji je tom prigodom misionarima podijelio misionarsko poslanje i znak toga poslanja - tau. Tema dana misija u ponedjeljak 12. ožujka bila je „Poziv i poslanje“, a nakon jutarnje molitve pred Presvetim vjernici su imali prigodu osobno razgovarati s misionarima. Održan je susret sa školskom djecom iz trećega, četvrtoga i sedmog razreda. U popodnevnom satima slavljena je misa, te navještaj fra Ivana Matića o temi dana. Nakon mise misionari su pohodili obitelji. U susretima s obiteljima uz upoznavanje i druženje, razmatran je evanđeoski odlomak o Zakeju.

Utorak 13. ožujka misionari su započeli program Jutarnjom molitvom i klanjanjem. Posjetili su drugi i prvi razred te dječji vrtić. Po povratku u samostansku kapelu u kojoj je izloženo Presveto izmolili su Srednji čas i završili klanjanje. Popodnevni program počeo je molitvom krunice, zatim navještaj na temu zajedništva. Misu je predvodio fra Mate Bašić s prigodnom propovjedi. Nakon mise misionari su pohodili obitelji. Srijeda 14. ožujka započela je redovitom molitvom Jutarnje i klanjanjem. Kao i svaki dan svećenici su bili na raspolaganju za ispovijed i razgovor vjernicima. Misno slavlje toga dana predvodio je fra Tomislav Faletar, magister novaka. Program je nastavljen u crkvi svjedočanstvima o pozivu braće. Svoje iskustvo poziva posvjedočila su braća novaci, fra Silvio i fra Dorian, te fra Darko Tepert. Susret je završio pjesmama koje su tu večer animirali novaci. Razmatranje o euharistijskom otajstvu bilo je u središtu u četvrtak 15. ožujka. Toga dana su se misionari susreli s učenicima petoga, šestoga i osmoga razreda, te s djecom iz vrtića u sklopu svoga samostana drže sestre karmelićanke. Fra Diego Deklić predvodio je euharistijsko slavlje te večeri. Program se nastavio klanjanjem koje je vodio fra Ivan Matić. Nakon klanjanja u samostanu sestara bilo je druženje sa simpatizerima karmelske duhovnosti i nositeljima škapulara. Tema dana u petak 16. ožujka bilo je milosrđe. Jutarnji molitveni početak u samostanskoj kapeli nastavljen je molitvom do podne kada završeno klanjanje molitvom Srednjega časa. Tema milosrđa nastavljena je u crkvi popodne programom od križnoga puta, navještaja, te misom koju je predvodio dr. Tepert i susretom s roditeljima djece osnovne škole i dječjega vrtića. Na susretu je fra Darko održao prigodni nagovor. U subotu se misionari uz uobičajeni molitveni program susreli sa članovima zajednice „Vjera i Svjetlo“, koji su se okupili u prostorima župne kuće. Misionari su se upoznali s poslanjem te zajednice i njihovom skrbi o onima koji su u potrebi. Nakon toga susreta nastavljena je pobožnost u crkvi, krunica i navještaj na temu Blažene Djevice Marije. Misa koju je predvodio fra Ivan Matić započela je ulaznom procesijom s kipom BDM, te je izmoljena molitva posvete cijele župe Bezgrešnom Srcu Marijinu. Nakon mise bio je susret s mladima i srednjoškolicima. Misionari su na tom susretu posvjedočili o

svom pozivu i zvanju. Razgovaralo se o obraćenju i nekim novim načinima evangelizacije u župnoj zajednici.

U nedjelju 18. ožujka bio je dan zajedništva, zahvale i poslanja. Župu je toga dana pohodio mjesni biskup Ivica Petanjak, koji je predvodio misno slavlje. Biskup je zahvalio misionarima i potaknuo vjernike na misionarsko poslanje. Istaknuo je da ono što su misionari sijali u njihova srca sada mora u djelatnoj ljubavi donositi evanđeoske plodove. Biskup je na kraju mise vjernicima podijelio poslanje da oni sada u svojoj župi nastave djelo širenja Radosne vijesti.

## Predstavljanje dovršenih radova i blagoslov glavnog oltara župne crkve u Sotinu

Sotin, 20.3.2018. (IKA/TU) - Hrvatski restauratorski zavod i župa Marije Pomoćnice kršćana u Sotinu organizirali su 20. ožujka u sotinskoj župnoj crkvi predstavljanje dovršenih konzervatorsko-restauratorskih radova i blagoslov glavnog oltara. Okupljene u župnoj crkvi pozdravio je domaći župnik Zlatko Rajčević, ističući kako u župi Sotin, zajedno s filijalom Opatovac, živi oko 750 vjernika, dok ih je prije rata bilo više od tisuću. Pozdravne riječi potom je upito gradonačelnik Vukovara Ivan Penava, podsjetivši kako je kulturno-sakralna baština grada Vukovara gotovo u cijelosti uništena u Domovinskom ratu i upravo današnji trenutak, nakon restauracije duge 10 godina, svjedoči koliko je to zahtjevna baština za vraćanje u prvobitno stanje. Zahvalio je Ministarstvu kulture i Hrvatskom restauratorskom zavodu što su Vukovarce ovoga dana „darivali“ predivnim poklonom iza kojega stoji jako puno znanja, truda i energije. Zdenka Predrijevac, pročelnica Konzervatorskog odjela u Vukovaru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, kazala je kako je crkva u Sotinu od popisa i procjene ratne štete (1997. godine), zahvaljujući pokojnom Đuri Šimičiću, obnovljena prema najvišim konzervatorsko-restauratorskim disciplinama te se osvrnula na dovršen oltar, jedan od malobrojnih izrađen u štukomramoru na području cijele Hrvatske. „Napokon je zasjao u svoj svojoj ljepoti na čemu bi zahvalila i čestitala restauratorima Hrvatskog restauratorskog zavoda i njihovoj ravnateljici, kao i Odjelu za slikarstvo koji su 2002. restaurirali i sliku BDM“, kazala je pročelnica, dodavši kako je Ministarstvo kulture za ovu godinu osiguralo 180 tisuća kuna za sanaciju crkve i njeno održavanje, kako bi ona bila u skladu s prelijepo obnovljenim oltarom.

Ravnateljica Hrvatskog zavoda dr. Tajana Pleše među ostalim istaknula je kako i ovaj sotinski raskošni oltar i sam Sotin imaju dugu i burnu povijest, često nedovoljno iskazanih i prepoznatih vrijednosti. „Nakon dva stoljeća mirnog prosperiteta spojile su se sudbine naselja i oltara. Iako neusporedivo i nemjerljivo, i ovaj – danas obnovljeni - oltar doživio je istu sudbinu kao i Sotin. I to ne samo onu ratnih razaranja nego i onu već spomenutu, nedovoljno iskazanih i prepoznatih vrijednosti. Iako je često tehnika štukomramora pejorativno nazivana „mramor za siromašne“, taj je pojam daleko od istine. Jer se upravo u nutarnjem stavu ondašnjih donatora i intenciji da se u skladu s mogućnostima daruje svima trajna vrijednost, prepoznaje poštovanje prema identitetu. A upravo je kulturna baština ključ identiteta jednog naroda“, naglasila je dr. Pleše, dodavši kako je u ovoj Europskoj godini kulturne baštine, ta vrijednost stavljena u središte interesa. No Hrvatskom restauratorskom zavodu je to - da se svojim znanjima i vještinama brine o svim

aspektima baštine - od osnutka bila glavna misao vodilja i njegovo poslanje.

„O sakralnoj baštini djelatnici Zavoda brinu se već sedamdeset godina: i u teškim vremenima, obilježenima ratnim evakuacijama, i u onim lijepim, kad su nastale i velike izložbe ili pak događanja kao večerašnji blagoslov ovog obnovljenog oltara. S jednakim trudom i marom gotovo cijelo stoljeće sustavno se skrbimo o svoj baštini – od one ambijentalne, lokalne vrijednosti, do one koja pripada samom vrhu ne samo hrvatske nego i europske baštine“, kazala je ravnateljica Zavoda, posvjestivši kako je različitost odnosa između pukog čuvanja i sustavne skrbi o našoj baštini najlakše odrediti vremenom: onim koje je bilo potrebno majstorskim rukama da stvore umjetničko djelo, vremenom koje je ostavilo traga u brojnim oštećenjima, te onom koje je posvećeno istraživanjima, analizama, dokumentiranju te samim konzervatorsko-restauratorskim radovima. To je ujedno i vrijeme posvećeno očuvanju onoga nematerijalnog: proučavanju izgubljenih tehnika i tehnologija, ali i prijenosu znanja, vještina i kompetencija. Na kraju je poimence zahvalila djelatnicima i suradnicima Zavoda koji su omogućili da sotinski oltar ponovo zaživi u svojoj nekadašnjoj ljepoti, a posebnu zahvalu uputila je župniku Zlatku Rajčevcu i svim župljanima koji su, „kao što kaže Poslanica Kološanima, našli snage za 'savršenu postojanost i strpljivost', budeći u svima nama vjeru da obnovljena baština uistinu ostaje u dobrim rukama“.

O izvedenim radovima potom su kratko izvijestili mr. Dijana Požar i Krešimir Valentak iz Hrvatskog restauratorskog zavoda, a potom je uslijedio blagoslov novoobnovljenog oltara, koji je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. „Bremenita je povijest ove župne crkve u Sotinu. Stoljećima se ovdje sabirao kršćanski puk slaviti sveta otajstva Kristova i zazivati zagovor BDM. Stradanja u Domovinskom ratu ostavila su duboke rane, razorna mržnja teško je oštetila ovo sveto zdanje, protjeravši zajednicu katoličkih vjernika ove župe, a povratkom prognanih započela je obnova te danas, nakon više godina, zazivajući Božji blagoslov, s radošću želimo označiti dovršenje obnove povijesnoga glavnog oltara ove crkve sa zavjetnom slikom Gospe Sotinske te obnovljenim i preuređenim svetohraništem. Pažljivom dušom i gorljivim srcem sudjelujemo u ovom svetom činu, slušajući Božju riječ i klanjajući se Euharistijskom Kristu, žarko moleći za sve naše potrebe, a posebno za pokoj branitelja i svih stradalih i nestalih iz ove župne zajednice“, pozvao je nadbiskup uvodeći u obred blagoslova obnovljenoga oltara.

Nakon što je blagoslovio oltar, nadbiskup je prenio Oltarski Sakrament u obnovljeno svetohranište te je okupljenim vjernicima uputio pastirsku riječ.

„Crkvene zgrade u kojima se okupljamo oko euharistijskog stola izričaj su našega kršćanskog identiteta. Za nas su to sveti prostori, mjesto Božje prisutnosti, Šator Božji među nama ljudima... Euharistijska menza kao oltar na kojemu se ponovno prinosi Isus Krist, svetohranište u kojemu se čuva euharistijsko Otajstvo, oltar s likom BDM čija je utroba bila Šator Božji s ljudima – imali su i imaju osobitu važnost. I u tome se krije odgovor na pitanje odakle u Sotinu tako lijepa crkva i u njoj prekrasan oltar“, rekao je, među ostalim, nadbiskup Hranić.

Podsjetio je kako se mržnja ponajprije uništavala i iskaljivala na takvim objektima i takvim predmetima. „Budući da su objekti i izraz vašeg i našeg identiteta, stradavali ste ponajprije vi. Objekte pomalo obnavljamo, ali teško zarastaju rane naših srca i puno se teže obnavlja teško narušeno povjerenje. Sotin je u odnosu na broj stanovnika imao više žrtava u Domovinskom ratu negoli grad Vukovar.

Još je uvijek velik broj onih koji se vode kao nestali. Samo nam euharistija u kojoj se hranimo Kristom, koji je nasilje pretvorio u vrhunski čin ljubavi, daje snagu da ne klonemo duhom, da ne mrzimo, nego da poput Isusa praštamo i tako prekinemo spiralu mržnje, nasilja i zla. Neka vam ovaj oltar bude izvor duhovne snage i duhovnoga zdravlja, kako biste se mogli potvrđivati kao Isusovi učenici i njegovi svjedoci“, rekao je nadbiskup.

Izrazivši radost što se o 250. obljetnici podizanja ovoga oltara (1768.), 27 godina nakon njegova uništenja i 20 godina od povratka u Sotin, u Europskoj godini kulturne baštine slavi i obilježava obnovu ovoga oltara, nadbiskup je u ime cijele Nadbiskupije izrazio srdačnu zahvalnost svima koji su se ugradili u obnovu crkve i oltara, ponajprije župniku Rajčevcu, Ministarstvu kulture koje je trajno pratilo obnovu i izdvajalo značajna sredstva za to, regionalnom Konzervatorskom odjelu u Vukovaru te Hrvatskom restauratorskom zavodu, na čelu s ravnateljicom dr. Pleše. Pozdrav i zahvalnost za nazočnost nadbiskup je uputio i županu vukovarsko-srijemskom Boži Galiću, gradonačelniku Penavi te načelnici Općine Lovas, koji su sa svojim suradnicima nazočili ovome događaju.

### Održana Svećenička skupština u Lovranu

Lovran, 20.3.2018. (IKA) - U Domu pastoralnih susreta u Lovranu u utorak 20. ožujka održana je Svećenička skupština sa središnjom temom pastorala s ministrantima. Gost predavač bio je preč. Josip Ivešić iz Đakova, tajnik za ministrante pri Vijeću za duhovna zvanja HKB.

Skup je pozdravio riječki nadbiskup Ivan Devčić koji je kao razlog za odabir teme istaknuo poteškoće u pastoralu s ministrantima te Godinu posvećenog života u čijem znaku će biti iduća Pastoralna godina u Riječkoj nadbiskupiji.

Govoreći o ulozu ministranata kao pravim župnikovim suradnicima, predavač je istaknuo nužnost pastorala s ovom skupinom vjernika kao jedan od prioriteta rada u župi. Ministranti sudjeluju u liturgiji, svjedoče vjeru svojim roditeljima, drugoj djeci, učiteljima i mnogim drugima i rad s ministrantima može doprinijeti da Božja riječ dopre i do onih koji nisu vjernici. Također, ministranti sudjeluju u sakramentima te u blagoslovima, osobito blagoslovima obitelji, kazao je predavač. Govoreći o poteškoćama s kojima se župnici mogu suočiti u pastoralu s ministrantima naveo je, između ostaloga, stalnu zauzetost djece i mladih kroz razne školske i izvannastavne aktivnosti, a u primorskim mjestima one do osobitog izražaja dolaze u vrijeme turističke sezone. Osim toga, u nekim sredinama zbog mentaliteta ljudi ili svećenika djeca ne žele ministrirati. Govoreći o krizi duhovnih zvanja primijetio je da današnje vrijeme ne ide u prilog buđenju duhovnih zvanja. Kao primjer naveo je Njemačku u kojoj je služba ministranata isključivo laička služba i možda je to razlog nedostatka duhovnih zvanja u ovoj zemlji. S druge strane, mnogi svećenici i biskupi bili su u svojoj mladosti ministranti, te je ministriranje prilika za buđenje duhovnih zvanja. Zato je važno da naši ministranti u svećenicima prepoznaju našu zagledanost u Gospodina, naše svjedočanstvo vjere, poručio je preč. Ivešić.

Također, ministriranje mlade priprema za kršćanski život i u ministrantima moramo prepoznati buduće članove župnih vijeća i aktivne vjernike laike. Kao mogućnosti pastoralnog rada s ministrantima predavač je predložio redovne župne, međužupne i dekanatske susrete, izlete ili hodočašća, duhovne obnove itd.

U raspravi koja je uslijedila istaknuto je da djeca koja dolaze ministrirati nisu nužno iz vjerničkih obitelji. Osim toga,

prisutan je negativan odnos javnosti prema ministrantskoj službi zbog čega neki roditelji ne dopuštaju djeci ministriranje. To dovodi do smanjenja broja ministranata u župama. Roditelji moraju imati povjerenja u župnika i nužni su sastanci s roditeljima ministranata tijekom kojih bi roditelji mogli dobiti sve informacije i sudjelovati u pastoralu župnika s ministrantima, rečeno je na sjednici.

U drugom dijelu skupštine vjeroučiteljice Barbara Brezac Benigar i Maja Šimičić Roksandić predstavile su inicijativu „Hod za život“ koja će u Rijeci biti održana 19. svibnja s početkom u 10 sati. Projekt je podržao nadbiskup Devčić, a župnici su potaknuti na suradnju s volonterima koji će inicijativu predstaviti po župama.

### **Nagrada za životno djelo dominikanki s. Tješimiri Bešlić**

Vela Luka, 20.3.2018. (IKA) - Dominikanka s. Tješimira Bešlić dobila je nagradu općine Vela Luka za životno djelo, a nagrada joj je uručena u subotu 17. ožujka na svečanoj sjednici Općinskog vijeća u povodu Dana općine Vela Luka i svetkovine zaštitnika mjesta sv. Josipa. Priznanje je uručio predsjednik Općinskog vijeća Zoran Manestar.

S. Tješimira, koja 33 godine živi i djeluje u Veljoj Luci, odgojila je mnoge generacije vjeroučenika katehizirajući najprije u župi, a zatim i u školi. Ugradila je svoje talente u organiziranje i vođenje crkvenog pjevanja u župi. Nesebično je darivala svoje umijeće lijepog kićenja i uređenja crkve u raznim prigodama, kao i onog redovitog održavanja čistoće i urednosti svetoga prostora. Organizirala je mnoge božićne i druge priredbe, sudjelovala na vjeronaučnim natjecanjima. Osim služenja u crkvenoj zajednici bila je uključena i pratila je mjesna društvena i kulturna događanja. Ono što je možda za najveću pohvalu, a što je istaknuto pri dodjeli priznanja, jest da je s. Tješimira sve žitelje Vele Luke susretala dobrohotno i s osmijehom, donoseći životnu radost i optimizam.

S. Tješimira je u zahvali za dodijeljeno priznanje istaknula kako joj je osobito drago što je priznanje dobila u godini značajnih obljetnica za dominikanke i dominikanske trećoredice. Naime, ove godine slavi se 120. obljetnica Trećega reda i 90. obljetnica djelovanja dominikanki u Veljoj Luci. To je priznanje svim sestrama koje su tu djelovale, istaknula je s. Tješimira. Svi nazočni nisu krili svoju radost zbog priznanja s. Tješimiri. Na sjednici su također uručena priznanja zaslužnim pojedincima i društvima na polju humanog i kulturnog rada, te uspješnim sportašima. Nakon proslave zaštitnika sv. Josipa, u utorak 20. ožujka, svoju radost sa s. Tješimirom i njenom rođenom sestrom Marijom Lurdes došle su podijeliti i dominikanske trećoredice.

### **Prvi utorak u čast sv. Antuna na Svetom Duhu**

Zagreb, 20.3.2018. (IKA) - Vjernici Zagreba i okolice započeli su u utorak 20. ožujka u svetištu Sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu pobožnost trinaest utoraka pred svečev blagdan. Pobožnost je započela Krunicom sv. Antunu i molitvama okupljenih vjernika. Koncelebrirano euharistijsko slavlje u zajedništvu s nekadašnjim župnikom te župe fra Maksimilijanom Hercegom, i sadašnjim vikarom fra Josipom Ivanovićem, predvodio je župnik fra Martin Jaković. U propovijedi se osvrnuo na liturgijska čitanja, povukavši paralelu između mjedene zmije iz Starog zavjeta i Raspetog Isusa. Potaknuo je vjernike da molitvom i dobrim djelima prođu trinaest stepenica, tj. trinaest utoraka uoči svečeva blagdana. Također, vjernicima je predstavio novu mozaik sliku koju je prošle godine izradio akademski slikar Tihomir Lončar. Na slici „Sveti Antun u slavi“ svetac je

prikazan s tri božanske osobe, Ocem u obliku ruku koje se nalaze iznad glave Sveca, s Malim Isusom na prsima, te Duhom Svetim u obliku vatrene kugle. U završnoj molitvi sv. Antunu župnik je molio da sv. Antun svojim zagovorom izmoli milost da ljudima današnjice otkrijemo lice Krista, lice koje ljubi i spašava. Na kraju mise okupljeni vjernici iskazali su počast relikvijama sv. Antuna koje se nalaze u tom zagrebačkom svetištu.

Misno slavlje animirao je župni zbor „Tomislav Talan“ pod ravnanjem ravnateljice mo Katarine Rončević Csus uz orguljsku pratnju mo Milana Hibšera.

### **Priopćenje za javnost OFS-a i FRAMA-e u povodu najave ratifikacije Istanbulske konvencije**

*Neprihvatljivo je razdvajanje pojmova spola i roda i nedopustivo da se rodna ideologija, koja se Konvencijom nameće, povezuje s borbom protiv nasilja nad ženama i u obitelji. - Neprihvatljiv je i zahtjev da se pitanja „rodnoga identiteta“ i onoga što se naziva „nestereotipnim rodnim ulogama“ obvezno uvede u nastavni plan i program u našem obrazovnom sustavu, čime se ugrožava pravo roditelja da samostalno odlučuju o odgoju i obrazovanju svoje djece*

Zagreb, 21.3.2018. (IKA) – Franjevački svjetovni red i Franjevačka mladež oglasili su se 21. ožujka priopćenjem u povodu najave ratifikacije Istanbulske konvencije koje prenosimo u cijelosti:

U povodu najave ratifikacije Konvencije o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, poznatije u javnosti pod nazivom Istanbulska konvencija, želimo izraziti svoje duboko i otvoreno protivljenje.

Kao članovi Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) i Franjevačke mladeži (FRAMA), i polazeći od naših temeljnih dokumenata, uvijek se zauzimamo za svakoga čovjeka koji je ugrožen u svome dostojanstvu, protiv nepravde i nasilja te želimo pružiti konkretnu pomoć njegovim žrtvama.

Kao građani ove zemlje, vjernici i članovi OFS-a i FRAMA-e, koji svoju pripadnost Crkvi i društvu živimo kao nedjeljivu cjelinu, izražavamo svoje protivljenje ratifikaciji Konvencije. Iako su se protiv ratifikacije očitivali brojni građani, udruge, institucije, kao i Hrvatska biskupska konferencija, izostala je opsežna i sveobuhvatna javna rasprava.

U tekstu Konvencije osobito nam je neprihvatljivo razdvajanje pojmova spola i roda i smatramo nedopustivim da se rodna ideologija, koja se Konvencijom nameće, povezuje s borbom protiv nasilja nad ženama i u obitelji. Tekst Konvencije ne možemo smatrati prihvatljivim za ratifikaciju budući da se ne može staviti rezerva na veliku većinu odredaba, u kojoj su i one u kojima se spominje riječ rod i njezine izvedenice.

Neprihvatljiv je i zahtjev da se pitanja „rodnoga identiteta“ i onoga što se naziva „nestereotipnim rodnim ulogama“ obvezno uvede u nastavni plan i program u našem obrazovnom sustavu, čime se ugrožava pravo roditelja da samostalno odlučuju o odgoju i obrazovanju svoje djece. Jednako se određujemo i prema predviđenoj promjeni u društvenim i kulturnim obrascima ponašanja žena i muškaraca koje se temelji na onomu što Konvencija naziva „stereotipnim ulogama“, za što smatramo da otvara prostor redefiniranju majčinstva i očinstva te uloga u braku i obitelji.

Iako i sami djelujemo kao dio civilnoga društva, neprihvatljiv nam je i za državu ponižavajući način provođenja nadzora nad primjenom Konvencije u prostoru

državnih javnih politika u državama potpisnicama, kao i trošenje proračunskoga novca namijenjenoga žrtvama nasilja za financiranje organizacija civilnoga društva bez jasno definiranih pravila raspolaganja tim materijalnim sredstvima. Kao svjetovni franjevci, u svakom čovjeku gledamo dar Gospodnji i sliku Kristovu. Stoga podržavamo i potičemo na dosljedniju primjenu postojećega zakonodavstva Republike Hrvatske u borbi protiv nasilja, kako bi naša država, za čije dobro se zalažemo, bila prostor vladavine prava, osobne sigurnosti i prosperiteta svih njezinih stanovnika. Smatramo i da ovakvo nametanje rješenja, o jednome važnom pitanju, ozbiljno sužava prostor pluralizma, dijaloga i demokracije. Na kraju, izražavamo istinsku bojazan da bi nekritičko usvajanje Konvencije dugoročno moglo imati štetne posljedice za naš nacionalni i kulturni identitet te, u konačnici, i za kontinuitet i opstojnost hrvatske države, navodi se u Izjavi koju su potpisali nacionalna predsjednica FRAMA-e Anamarija Tomašević i nacionalna ministrica OFS-a Branka Černugelj.

### **Druga zajednička skupština biskupa Zagrebačke i Đakovačko-osječke crkvene pokrajine**

*Biskupi su uočili da se pojedinačno susreću s velikim brojem upita o temama o kojima ovih dana živo raspravljaju političari i hrvatska javnost. Istaknuli su da je Hrvatska biskupska konferencija već progovorila i iznijela svoj stav o tim pitanjima u poruci „Založiti se za temeljne vrjednote obrazovanja i obitelji“ gdje su jasno izrečeni njihovi stavovi, koje u međuvremenu nipošto nisu promijenili*

Đakovo, 21.3.2018. (IKA/TU) - U Nadbiskupskome domu u Đakovu u srijedu 21. ožujka održana je Druga skupština biskupa Zagrebačke i Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. U pozdravu đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić istaknuo je da se ove godine navršava deset godina otkako je papa Benedikt XVI. utemeljio novu Đakovačko-osječku crkvenu pokrajinu i ponovno osamostalio Srijemsku biskupiju. Zajedničko, drugo po redu, okupljanje biskupa dviju crkvenih pokrajina potvrđuje da se osnivanjem nove crkvene pokrajine na području Slavonije i Srijema nije dogodila 'podjela' tadašnje Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine, nego je uspostavljenom novih struktura osnažena Crkva na Istoku Hrvatske. Slavonija je time zadobila veću važnost i novo dostojanstvo na crkvenome planu, što ima svoj pozitivan odjek i na društvenome planu.

Izrazio je solidarnost i blizinu svih biskupa i biskupija iz obje metropolije s prisutnim sisačkim te s požeškim biskupom, s vjernicima njihovih biskupija i drugim stanovnicima, koji su pogođeni visokim vodostajem, poplavom ili klizištem zemljišta.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić podržao je zajednička susretanja biskupa dviju crkvenih pokrajina. Čestitao je 10. obljetnicu Đakovačko-osječke crkvene pokrajine te je istaknuo da snaženjem i jačanjem jednoga dijela Crkve, raste i jača i čitava crkvena zajednica. Nekada je, u drukčijim povijesnim okolnostima, bilo važno jačati zajedničko središte. Osamostaljenjem Republike Hrvatske treba jačati sve njezine dijelove. Osnivanje Đakovačko-osječke metropolije pridonijelo je otvaranju i novih perspektiva te dodatno osnažilo promišljanja o ponovnome osnivanju Sisačke i o osnivanju Bjelovarsko-križevačke biskupije. Istaknuo je da ovakvi susreti biskupa upućuju i na brojne nove teme od zajedničkoga interesa, koje su vrijedne promišljanja, te nas potiču na zajedništvo i suradnju za dobrobit Crkve, ne samo u Hrvatskoj, nego i sveopće Crkve na povijesnom prostoru susreta dviju kultura i kršćanskih denominacija.

Biskupi Đakovačko-osječke upoznali su biskupe Zagrebačke metropolije s redovitim ovogodišnjim okupljanjima vjernika na kojima će se spomenuti 10. obljetnice osnivanja metropolije. To su: misa bdjenja svetkovine Velike Gospe na Tekijama u Petrovaradinu u subotu 4. kolovoza u 19 sati; večernje euharistijsko slavlje u svetištu Gospe od suza u Pleternici u petak 31. kolovoza u 19 sati i euharistijsko slavlje o obljetnici posvete prvostolnice Sv. Petra u Đakovu, u ponedjeljak 1. listopada u 17 sati. Uz to za sve svećenike iz triju biskupija metropolije organiziraju zajedničku duhovnu obnovu u Staroj Gradiški u ponedjeljak 16. travnja s početkom u 10 sati.

Nebeski zaštitnici nekadašnje Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine bili su slavenski apostoli sv. Ćiril i Metod. U novim okolnostima biskupi su razmijenili razmišljanja i prijedloge o nebeskim zaštitnicima svojih metropolija, postigli zajedničku suglasnost i dogovorili daljnje korake u smjeru konačnoga rješenja ovoga pitanja u skladu s predviđenom pravnom procedurom i u suradnji s mjerodavnim tijelima Svete Stolice.

Uzajamno su razmijenili dobra iskustva, otvorena pitanja i poteškoće na koje nailaze u ostvarenju odredbe kan. 520. Zakonika crkvenoga prava, koji nalaže potpisivanje ugovora (konvencije) između dijecezanskoga biskupa i mjerodavnog poglavara svake kleričke redovničke ustanove ili družbe, kojoj su na pastoralnu upravu povjerene pojedine župe u njihovim biskupijama. Premda postoje smjernice i obrasci koje su ranije zajednički izradili i donijeli biskupi HBK i redovnički poglavari, kako bi im to poslužilo kao pomoć za ujednačeni i usklađeni pristup pri određivanju djelatnosti, potrebnoga broja osoba za obavljanje tih djelatnosti te pri rješavanju ekonomskih pitanja vezanih uz svaku pojedinu župnu zajednicu, pojavljuju se i uvijek nove posebnosti te otvorena pitanja koja zahtijevaju dodatno ujednačavanje pristupa i suradnju biskupa s pojedinim redovničkim poglavarima.

U razgovoru o aktualnoj društvenoj situaciji, biskupi su uočili da se pojedinačno susreću s velikim brojem upita o temama o kojima ovih dana živo raspravljaju političari i hrvatska javnost. Biskupi su istaknuli da je Hrvatska biskupska konferencija već progovorila i iznijela svoj stav o tim pitanjima u zajedničkoj poruci od 30. studenoga 2017., naslovljenoj Založiti se za temeljne vrjednote obrazovanja i obitelji. Okupljeni biskupi pozvali su, zato, vjernike, sve zainteresirane građane, saborske zastupnike i medije da posegnu za navedenom izjavom jer su ondje jasno izrečeni njihovi stavovi, koje u međuvremenu nipošto nisu promijenili.

### **Moći sv. Antuna u župi sv. Mihaela u Lapadu**

Dubrovnik, 21.3.2018. (IKA) - Početak pobožnosti Trinaest utorka u čast sv. Antuna u župi sv. Mihajla u Lapadu u utorku 20. ožujka bio je posebno svečan jer je na večernjem misnom slavlju vjernicima predstavljen novi moćnik s tek dobivenim moćima sv. Antuna prvoga stupnja, koje je toj župi darovao konventualac o. Egidije Canil iz Padove na zamolbu župnika don Roberta Ćibarića. Župnik je bio zamolio konventualce da župi daruju svečeve moći s obzirom na to da su proteklih godina počeli s pobožnošću sv. Antunu na koju dolazi veliki broj vjernika, na što mu je pozitivno odgovoreno. A uz dar moćiju višeg stupnja od onog kojeg su očekivali, štovatelji sv. Antuna dobili su i milost da u lapadsku župu dođu i poznate hodočasničke moći koje o. Canil prati diljem svijeta i koje su u Zagrebu bile 1995. godine.

Svečano koncelebrirano misno slavlje predvodio je

dubrovački biskup Mate Uzinić, a vjernici su do posljednjeg mjesta ispunili ne samo župnu crkvu nego i prostor ispred i oko nje. U propovijedi je biskup posebno istaknuo dva prikaza sv. Antuna: onog s knjigom u ruci i onog s djetetom Isusom u ruci. U svjetlu misnih čitanja uputio je vjernicima poruke o potrebi čitanja Svetog pisma i otkrivanja u njemu Boga koji ih beskrajno ljubi sve do smrti na križu, o otkrivanju Boga malenog, skromnog i poniznog poput djeteta te važnosti obnove povjerenja u Boga ukoliko se ono izgubilo i njegovanja djetinjeg odnosa prema njemu.

Na kraju mise župnik Čibarić posvjedočio je svima kako je došlo do toga da moći dođu u ovu župu te zahvalio svima koji su tome pomogli, a posebice vjernicima koji štiju sv. Antuna i zbog kojih je sve to napravljeno.

O. Canil zahvalio je biskupu što je prihvatio dolazak moći sv. Antuna u biskupiju, te pročitao pismo provincijalnog ministra padovanske provincije kojim se potvrđuje da se ta relikvija dariva župi sv. Mihajla u Dubrovnik, ali isto tako i mjesnoj dubrovačkoj Crkvi. Relikvija se daruje za javno štovanje vjernika.

Povodom dolaska moći sv. Antuna u župu sv. Mihajla priređena je od nedjelje 18. ožujka do srijede 21. ožujka duhovna obnova koja je obuhvatila ne samo vjernike koji su dolazili u župnu crkvu iz te i drugih župa i mjesta, nego i one u domovima staraca, bolesnike i medicinsko osoblje u dubrovačkoj bolnici kamo su moći nošene.

Za nove moći prvog stupnja (ex massa corporis tj. od samog tijela), izrađen je srebrni moćnik s motivima Padove i Dubrovnika, rad akademskog umjetnika prof. Hrvoja Ljubića iz Zagreba, a donator je želio ostati anonimn.

Uz dolazak moćnika u župu u nedjelju navečer bio je organiziran svečani doček nakon kojeg je slijedila misa koju je predvodio fra Nikola Šantek te bdjenje mladih. „Hodočasnički“ moćnik ispraćen je iz župe u utorak 21. ožujka u jutarnjim satima.

#### **Preduskrсни plenarni svećenički sastanak u Krku**

Krk, 21.3.2018. (IKA) - Redoviti preduskrсни sastanak svećenika Krčke biskupije i redovnika koji djeluju na tom području održan je 21. ožujka u Krku. Sastanak je počeo pokorničkim bogoslužjem koje je u katedrali predvodio prof. dr. Josip Bošnjaković, svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije i predavač psihologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu.

U homiliji koja se temeljila na odlomku Ivanova evanđelja o Isusovu ozdravljenju slijepca od rođenja, vlč. Bošnjaković napomenuo je kako samo onaj tko spozna Krista, može uistinu spoznati sebe kao osobu, kao kršćanina i svećenika. Krist je svjetlo koje nam rasvjetljava naš vlastiti identitet i kao što Bog ne gleda čovjeka površno već u dubinu, zagledani u njega, i mi sebe gledamo kao njegovim očima. Često smo u zamci vidjeti sebe kako nas gledaju drugi, a to znači s različitim etiketama kojih se vrlo teško, a ponekad i nemoguće rješavamo. Onaj tko Isusu povjeruje, kao što je to učinio slijepac, biva oslobođen od toga i spoznaje pravu vrijednost samoga sebe. Homilija je bila ujedno i uvod u predavanje „Biti svoj u svećeničkom služenju“ koje je nakon mogućnosti za ispovijed i zajedničkog klanjanja, vlč. Bošnjaković održao u dvorani Biskupije.

U želji da posvijesti koliko je važno spoznati i ostvariti sebe pred Bogom, vlč. Bošnjaković govorio je o fenomenu ogovaranja, koje kod pojedinca i u grupi pomiče fokus od sebe na drugoga. Prmda je ogovor neizostavni društveni mehanizam, često ukazuje na nedostatak zdrave i otvorene komunikacije, na samoću i izoliranost, nemogućnost da se sebe ostvari, na zatvorenost određene skupine, želju za

kontroliranjem, manipuliranjem, želju za moći... Ogovor se često koristi i kao obrambeni mehanizam ali i kao želja da se kontrolira drugoga, što često uzrokuje negativne posljedice o onome o kome se govori i ostavlja ožiljke koje je ponekad teško sanirati.

Živjeti snažna iskustva prijateljstva, izravna i otvorena komunikacija kao i ukazivanje na negativnost ogovaranja, jedini su načini da se taj fenomen, koji često izmiče kontroli i stvara obmanjujuću realnost, umanji i utiša.

Nakon predavanja uslijedila je, kako izvještava mrežna stranica Krčke biskupije, rasprava, a zatim izvještaji povjerenika i zaključna riječ biskupa Ivice Petanjka. Vlč. Božidar Volarić, povjerenik za misije, predstavio je djelatnosti Papinskih misijskih djela kao i razne udruge koje pridonose u pomaganju misija i širenju misijske svijesti. Zahvalio je svećenicima na dosadašnjem doprinosu te ih pozvao na daljnju angažiranost posebno kroz rad s već postojećim katehetskim skupinama. Vlč. Anton Valković, povjerenik za obitelj, najavio je Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji 15. i 16. rujna u Solinu i Splitu. Upoznao je okupljene s programom, ali i napomenuo kako se broj sudionika mora znati do sredine lipnja pa pozvao župnike da do kraja svibnja prijave sudionike iz svojih župa. Vlč. Valković najavio je i održavanje Hoda za život u Rijeci 19. svibnja.

Biskup je na kraju zahvalio predavaču te predvodio završnu molitvu.

#### **Spomen na utamničene svećenike u Staroj Gradiški**

Stara Gradiška, 22.3.2018. (IKA) - U predvečerje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika 22. ožujka u Staroj Gradiški pod predsjedanjem požeškog biskupa Antuna Škvorčevića proslavljen je spomen na svećenike koji su za vrijeme komunističkog sustava bili utamničeni u starogradiškom zatvoru te drugih nedužnih žrtava toga logora. Program je počeo kod memorijala s vanjske strane apside župne crkve Sv. Mihaela Arkandela pred „svećeničkom svijećom“ i knjigom s popisom imena zatočenih svećenika u spomenutom zatvoru. U pozdravu svećenicima i đakonima, starogradiškim župljanima i hodočasniciima iz susjednih župa biskup je rekao da su „u našim mislima i molitvi na poseban način ovdje prisutni svi oni koji ovih dana trpe zbog različitih životnih nevolja, napose oni kojima je rijeka Sava potopila polja i odnijela dobra te prijeti daljnjim nevoljama“. Zahvalio je svima koji poduzimaju izvanredne napore i žrtvu kako bi rijeku zaustavili u njezinu prodoru. Podsjetio ih je potom da se nalaze u mjestu progona i poniženja, mučenja i stradanja brojnih nedužnih ljudi tijekom totalitarnih sustava vlasti u 20. stoljeću, samo zato što su pripadali određenom narodu, svjetonazoru ili vjeri, među kojima je u vrijeme komunističke vlasti bilo više od 250 katoličkih svećenika, a u vrijeme Domovinskog rata, srpski pobunjenici ovdje su držali zatvorene hrvatske branitelje i civile. Pozvao ih je da u crkvi, koja je uz pomoć hrvatskih biskupa i svećenika izgrađena njima u spomen, iskažu poštovanje i zahvalnost za podnesenu žrtvu kojom su pridonijeli slobodi i dostojanstvu hrvatske domovine. Potaknuo je nazočne da im zlo koje je ovdje počinjeno ne potamni pogled na veličinu žrtve brojnih nedužnih ljudi. Također ih je pozvao na molitvu da se Bog smiluje i iskaže milosrđe počiniteljima zla. Nakon zajedničke molitve nazočnih svećenika za progonjenu i utamničenu subraću, svi su se uputili u crkvu gdje je biskup predvodio euharistijsko slavlje.

U homiliji podsjetio je da Isus Krist u ovoj misi sjedinjuje u jedno i „daje smisao žrtvama starogradiškog zatvora i svim

našim žrtvama, pa i onih ljudi koji u ovom trenutku na obližnjoj obali rijeke Save i na drugim ugroženim mjestima, brane naša polja i naselja od poplave". Spomenuo je da ljudi često raspravljaju o mnogim i važnim životnim pitanjima, istaknuvši kako naviješteni evanđeoski ulomak podsjeća da je jednako tako bilo i u Isusovo vrijeme, te je i on sa svojim suvremenicima razgovarao o čovjekovu dostojanstvu i smislu njegova života u Bogu. Pisac knjige Postanka u prvom čitanju poručuje kako je Bog od davnine imao želju s čovjekom sklopiti savez, i kako je u Abrahamu našao pravog sugovornika. Biskup je ustvrdio kako je savez čin uzajamnog povjerenja i vjernosti dviju osoba ili skupina ljudi, kojim žele postići neki cilj, dobar ili nepošten. Naglasio je kako je svrha saveza koji su sklopili Bog i Abraham bilo potomstvo u kojem je zajamčena ne samo zemaljska, nego i vječna čovjekova budućnost. Smrt nije čovjekova zadnja sudbina, jer se za njega zauzeo sam Bog u Isusu Kristu. Biskup je ustvrdio da je on ponajprije čovjek, vjeran Bogu do kraja, do u smrt, i ujedno Bog vjeran čovjeku do kraja, do u smrt. Tako su se u bogočovještvu Isusa Krista susrele dvije vjernosti – Božja i ljudska – te je sklopljen novi i vječni savez s ciljem da čovjeka izvuče iz ralja smrti, kako bi on ljubavljubom Božjom na križu koja je pobijedila smrt bio konačno ostvaren u svom punom dostojanstvu.

Onodobni Isusov razgovor sa Židovima o tome kako biti u savezu s Bogom tiče se i nas danas, ustvrdio je biskup, te kazao da je o vjernosti Bogu potrebno raspravljati na svim razinama, od osobne i obiteljske do nacionalne, kako bi kroz povjerenje i vjernost Isusu Kristu u konačnici svi bili pobjednici nad smrću. Mjesta poput Stare Gradiške podsjećaju nas na sustave koji nisu bili u savezništvu s Bogom, nego sa Zlim i zlom, kazao je biskup. Spomenuo je da su takvi bili totalitarni sustavi i diktature 20. stoljeća koji su nanijeli mnogo zla jer su progonili i ubijali one koji iz vjernosti Bogu, Isusu Kristu ili svojoj dobro oblikovanoj savjesti nisu željeli prihvatiti njihov ideološki projekt društva i čovjeka. Povijest nam svjedoči da se totalitarni sustavi redovito urušavaju sami u sebi i završavaju u gubitništvu. Stoga, naglasio je biskup, naše razmišljanje nije usmjereno na pobornike takvih sustava, nego na nevine žrtve, kako bismo se na njihovu primjeru utvrdili u važnosti našeg savezništva s Bogom i života po dobro oblikovanoj savjesti. Pozvao je nazočne da uz poštovanje prema svim nevinim žrtvama starogradiškog zatvora očituju i ponos što je bilo takvih hrvatskih ljudi, osobito svećenika, koji su radi vjernosti Bogu bili spremni žrtvovati svoj život, i „tako se ugradili u našu slobodu i dostojanstvo". Zamolio je Gospodina Isusa da svim nevinim žrtvama udijeli puninu vječnoga života, a njegovoj pod križem vjernoj Majci povjerio „da nam svojim zagovorom pomogne imati nutarnju sposobnost prepoznavati Božju istinu o nama u Isusu Kristu, za nju se opredjeljivati, i od nje živjeti".

Na završetku mise biskup je zahvalio nazočnim svećenicima što su sudjelovanjem u ovom slavlju i posvjedočili da čuvaju spomen na subraču svećenike koji su žrtvovali svoj život ili bili progonjeni. Zahvalio je i svim ostalim šidionicima, osobito pjevačima, rekavši da su pomogli u ovom slavlju „toplinom našega molitvenog srca približiti se nevinim žrtvama starogradiškog zatvora". Zaželio im je plodnu pripravu za svetkovinu Isusova uskrsnuća.

### Predstavljen Dnevnik teologa o. Rudolfa Brajičića

Zagreb, 22.3.2018. (IKA) - Fakultet filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu priredio je znanstveni kolokvij u povodu 100. obljetnice rođenja i 10. obljetnice smrti prof. dr. o. Rudolfa Brajičića, u četvrtak 22. ožujka u fakultetskoj velikoj „Dvorani Antun Bauer". Tom prigodom je, uz obilježavanje 100 godina postojanja Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, predstavljena knjiga „Bog mu je bio strast. Duhovni dnevnik p. R. Brajičića (1918. – 2007.)". Djelo je nastalo u sklopu projekta koji je Fakultetu filozofije i religijskih znanosti odobrilo i financiralo Sveučilište u Zagrebu, a u kojemu su, osim profesora Ivana Kopreka kao voditelja, sudjelovali i profesori Anto Mišić, Anto Gavrić i Ivan Šestak. To je inače 18. knjiga u Religijskom nizu spomenutoga fakulteta.

Nakon uvodnog dijela, slijedila su izlaganja „Tko je bio o. Rudolf Brajičić" (Marijan Steiner), „Mistika – iskustvo Boga" (Anto Gavrić), „Strast, mistika i duhovnost" (Ivan Koprek), „Memoria sui" i „Memoria Dei" (Anto Mišić) i „Rudolf Brajičić o ateizmu i smrti" (Ivan Šestak). Skup je bio popraćen i dvjema umjetničkim točkama. Vokalni solist Splitske opere Vinko Maroević izveo je uz klavirsku pratnju Marijana Steinera skladbu „Pieta Signore" talijanskoga majstora Alessandra Stradelle. Crkveni pjevač s otoka Visa, ujedno nekadašnji student fakulteta Šime Marasović otpjevao je iz bogoslužbenika „Ščavet" nekoliko kitica Gospina plača na Viškom napjevu.

O. Rudolf Brajičić, isusovac, bio je hrvatski teolog i filozofski pisac. Rođen je u Zenici 12. travnja 1918., a djetinjstvo je proveo u Podstrani, odakle obitelj potječe. Preminuo je u Zagrebu 13. siječnja 2007. Na Filozofskom institutu Družbe Isusove diplomirao filozofiju 1941., a teologiju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu 1947. Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu je i doktorirao teologiju 1956. godine. Bio je profesor dogmatike i filozofije na isusovačkom Filozofsko-teološkom institutu u Zagrebu i redoviti član Međunarodne papinske Marijanske akademije u Rimu. U hrvatsku teološku literaturu prvi je uveo načelo tzv. kerigmatske (vjerovjesničke) teologije, a kao filozof posebnu pozornost posvećuje Kantovim sintetskim apriornim sudovima u djelu „Opravdanje čistoga uma" (1988). Glavna djela su mu: „Čovjek" (1965), „Bog" (1966), „Vidljivi i nevidljivi svijet" (1969), „Bit i suvremenost Crkve" (1986), „Filozofski eksperiment" (1996), „Filozofija i filozofije" (1999), „Govor o Apsolutu govori je o misteriju" (2000).

### Završila 24-satna klanjanja za domovinu u Dubrovniku

Dubrovnik, 22.3.2018. (IKA) - Na početku posljednjeg dvadesetčetverosatnog euharistijskog klanjanja koje se održavalo u korizmene četvrtke u crkvi Sv. Josipa u Dubrovniku, u četvrtak 22. ožujka misno slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić, a koncelebrirao je brat Dražen Marija Vargašević iz Karmela Božjeg Milosrđa. Nakon mise Presveti Oltarski Sakrament izložen je na oltar, a vjernici su se tijekom cijelog dana i noći izmjenjivali u molitvi klanjanja.

Biskup Uzinić izrazio je želju da se u Dubrovniku jednog dana stvore uvjeti da svaki dan, kroz određeno vrijeme, bude izložen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu „u kojemu prepoznajemo tu trajnu prisutnost Božjeg obećanja i Božjeg saveza sklopljenog u Isusovoj krvi na križu". Bilo bi to vrijedno i potrebno i radi toga „da bismo stalno sebi mogli posvješćivati to otajstvo, ali da bismo preko tog otajstva s Bogom mogli razviti i jedan novi kvalitetniji dijalog s Bogom". „Dijalog s Isusom može ponovno promijeniti

dijalog u ovoj našoj stvarnosti, stvarnosti života ovog grada i njegovih interesa turizma i svega ostalog što je s tim povezano, stvarnosti crkvene, ali i društvene zajednice", kazao je biskup te skrenuo pozornost na to da je u tom molitvenom dijalogu s Isusom važnije „staviti se u odnos s njim i čuti što što on o sebi govori, što on govori o nama" od toga „što mi govorimo Isusu". Podsjetio je i kako je Papa nedavno naglasio važnost molitvenog susreta s Gospodinom iz kojeg se vjernici nadahnjuju. „Ne možemo izvršiti Božju volju, za koju svaki put ponovno u Očenašu molimo, ako ne oslušujemo tu Božju volju i prije svega ako ne gledamo Isusa i njegov život među nama, njegovo otajstvo spasenja koje ima svoj vrhunac u mucu, mucu na križu i u tom prepoznajemo ne samo Božju volju za njega, nego u našim okolnostima, našim odnosima, također Božju volju za nas", rekao je biskup. Brat Vargašević zahvalio je biskupu na predvođenju misnog slavlja i vjernicima na dolasku na klanjanja te ih potaknuo da daju svoje prijedloge kako bi se ostvarila ova želja da u ovoj kapelici euharistijska klanjanja budu stalna ponuda i domaćim vjernicima i turistima koji posjećuju Dubrovnik. Klanjanja četvrtkom bila su dio dubrovačkog dijela molitvene inicijative „Pokloni se Kristu da Domovina bude Kristova" koja je u posljednjoj etapi započela 18. siječnja i u Dubrovniku se odvijala svakog tjedna od četvrtka ujutro do petka ujutro s jednom iznimkom kad je klanjanje bilo samo preko dana.

### Susret članova salezijanske obitelji

Rijeka, 22.3.2018. (IKA) – Stota obljetnica dolaska salezijanaca u Rijeku bila je povod susretu brojnih članova salezijanske obitelji koji su se 22. ožujka okupili u pastoralnoj dvorani župe Marije Pomoćnice. Na okruglom stolu govorili su predstavnici raznih pastoralnih ogranaka koji su aktivni u dvjema riječkim župama kojima upravljaju salezijanci, župi Marije Pomoćnice i župi sv. Josipa. Okupljene su pozdravili don Pejo Orkić, provincijal hrvatskih salezijanaca te don Dragutin Detić, ravnatelj riječke salezijanske zajednice i povjerenik za salezijanske suradnike. Don Detić podsjetio je koliko je dragocjena raznolikost djelovanja brojnih ogranaka velike salezijanske obitelji, a najvažnija je njihova međusobna suradnja.

Šestero govornika okupljene je upoznao s dugačkom poviješću provođenja salezijanske karizme u radu s mladima koja se u Rijeci ostvaruje na razne načine. U provođenju tih programa bez sumnje najvažniji su salezijanci suradnici, osobe koje su posvećene radu u zajednici, dale su svečana obećanja, a imaju i priznat službeno-pravni status unutar zajednice. O povijesti tog oblika salezijanskog djelovanja govorila je Adri Žele. Istaknula je kako su salezijanski suradnici u Rijeci djelovali i prije dolaska redovnika salezijanca. O djelovanju na tragu don Bosca u Rijeci govorila je Rokenija Mežnarić, koordinatorica salezijanskih suradnika. S. Adela iz Družbe Kćeri Marije Pomoćnice izlagala je o prisutnosti ovih redovnica u Rijeci, a prikazan je i višedesetljetni rad župnog zbora o čemu je govorio Anđelko Kos. Vjeroučiteljica Ana Laco govorila je o zajednicama obitelji u salezijanskim župama, a mogla su se čuti i sjećanja o riječkim salezijancima i njihovom radu s mladima iz prve polovice prošloga stoljeća, pa tako i svjedočanstvo Bruna Petralija, polaznika oratorija još tridesetih godina prošlog stoljeća. Petrali se prisjetio kako je salezijanski oratorij u to vrijeme bio važna institucija u gradu Rijeci, okupljao veliki broj mladih i pružao im mogućnost da se okušaju u različitim područjima, od sporta do drame i glazbe. Skup je zaključen misom koju je u crkvi Marije Pomoćnice predvodio don Danijel Dragičević.

### Teološki četvrtak: „Liturgija i tijelo – od antropologije do liturgije"

Zagreb, 22.3.2018. (IKA) - Teološki četvrtak Kršćanske sadašnjosti održan je 22. ožujka o temi „Liturgija i tijelo – od antropologije do liturgije". Predavači su bili prof. dr. Ivica Žižić s KBF-a Sveučilišta u Splitu i prof. dr. Goran Pavel Šantek s Filozofskoga fakulteta Odsjeka za antropologiju Sveučilišta u Zagrebu. Splitski liturgičar koji predaje i na Papinskome liturgijskome institutu u Rimu te etnolog, antropolog i filozof iz Zagreba zainteresirali su nazočne svojim izlaganjima te pokazali koliko je tijelo bitno za čovjekovu cjelovitost, izražajnost i uopće za poimanje svetog.

Pojasnili su da se tijelom čovjek izražava i jednako tako da prima poruke već na naravnoj razini, no to vrijedi također i za područje liturgije, odnosno svetog. Izraženi su i kritički tonovi u kojima je rečeno da je naša zapadna liturgija odviše statična, primalačka, slušalačka i gledalačka te da smo u liturgiji odviše racionalni, a premalo slavitelji. Predavači su u dinamičnoj diskusiji pojasnili niz pojmova, a nazočni su s neskrivenim oduševljenjem primili njihove stručne prinose, dali vlastita viđenja te se uključili u obogaćujući razgovor.

### U HAZU otvorena izložba molitvenika iz Mađarske i Gradišća „Novi vinac andeoski"

Zagreb, 23.3.2018. (IKA) – U sklopu 27. svečanosti Pasijske baštine u petak 23. ožujka u Knjižnici HAZU otvorena je izložba molitvenika iz Mađarske i Gradišća (Austrija) „Novi vinac andeoski".

Pozdravljajući okupljene, predsjednik udruge Pasijska baština mr. Jozo Čikeš zahvalio na prigodi da se dio programa može održati i u prostoru HAZU. Posebno pak je riječ zahvale uputio predsjedniku HAZU akademiku Zvonku Kusiću koji je otvorio ovogodišnje svečanosti, te izrazio nadu u nastavak suradnje, poglavito pri ovogodišnjem simpoziju koji će obraditi pasiju na području Gorskoga Kotara i Like.

Dio izložbe koji se odnosi na molitvenike iz Mađarske predstavila je Milica Klaić Taradija iz Pečuha, koja je i prikupila spomenute izložke. Naglasila je kako su molitvenici tiskani u onim mjestima gdje su obitavali franjevci koji su tamo došli s pukom bježeći pred Turcima ili pak od gladi. Upozorila je da danas ima relativno malo sačuvanih molitvenika, jer je nekada a i još danas običaj da se pokojnika pokapa s njegovim molitvenikom. Također je naglasila kako među izložcima ima i onih koji se čine skupi, no podsjetila je, kako se znalo dogoditi da jedna kuća ili jedna obitelj ima samo jedan molitvenik.

Nastavljajući se na prethodnicu, akademik Josip Bratulić govorio je o značenju molitvenika u životu običnog čovjeka, te kako nije bilo kuće u kojoj se nije nalazila ta knjiga. U tom se vidu prisjetio i vlastitoga djetinjstva i načina na koji su se u obitelji odnosili prema molitveniku.

„Radi se o svojevrsnom pothvatu koji je Jozo Čikeš sa suradnicima započeo 1991., a koji se razvio u manifestaciju, festival koji traje dva tjedna. Iz Zagreba se proširio i na druge gradove, a ima i međunarodnu suradnju", rekao je otvarajući izložbu predsjednik HAZU akademik Zvonko Kusić. Podsjetio je, kako je samo pokretanje pokazalo kako je do tada bio zanemaren dio hrvatske kulture i identiteta, jer pasionska baština uključuje književnost, slikarstvo, kiparstvo, glazbu što su važni dijelovi europske kulture, pa slijedom toga i hrvatske. K tomu, pasija je trajna inspiracija i nadahnuće za mnoge umjetnike i znanstvenike. Pohvalio je tu manifestaciju, jer „nas ona ne samo vraća u prošlost, već



daje priliku za aktivno uključuje u vidu znanstvenih simpozija, ima projekte koji uključuju mlade, a putem natječaja potiče stvaranje suvremenih djela".

Govoreći pak o ovoj izložbi, posebno se osvrnuo na dio vezan uz Gradišće, te je naglasio kako je izložen izbor starih molitvenika iz 19. stoljeća iz Zbirke gradišćanskohrvatske književne baštine koja se čuva u Knjižnici HAZU. Tijekom 2001. i 2002. dopisni član HAZU prof. dr. Nikola Benčić, jedan od najboljih poznavatelja gradišćanskohrvatske književnosti, darovao je Akademiji vrlo vrijednu zbirku hrvatske literature iz Gradišća. Zbirka, uz novije knjige, sadrži i niz starih i rijetkih naslova, objavljenih tijekom 19. i 20. stoljeća i sadrži vrijednu građu koja predstavlja kroniku društvenog, kulturnog i vjerskog života i nasljeđa Hrvata u Gradišću. Zbirka danas broji ukupno 339 bibliografskih jedinica. Ekspozite iz fonda Knjižnice HAZU za izložbu odabrala i bibliografske jedinice izradila Tamara Runjak, viša knjižničarka, voditeljica Zbirke starih i rijetkih knjiga Knjižnice HAZU.

U glazbenom dijelu sudjelovao je Vokalni ansambl Angeluši.

### **Proslava Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u Jasenovcu**

*Misno slavlje predvodio celjski biskup Lipovšek koji je zahvalio Crkvi u Hrvata i kardinalu Stepincu za spašavanje slovenskih svećenika - Želimo se sabrana vjernička srca spomenuti svake od žrtava bez obzira na nacionalnu pripadnost, vjersku ili neku drugu povjeriti ih Bogu živome i njegovoj pravdi ljubavi, očitovati kajanje za sve naneseo zlo, zamoliti praštanje od onih kojima je zlo naneseo, oprostiti ga onima koji su nam ga nanijeli i zahvaljivati za one ljude koji su iz vjernosti prema Bogu podnijeli mučeništvo, istaknuo biskup Škvorčević*

Jasenovac, 23.3.2018. (IKA) – Na Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, u petak 23. ožujka, u župnoj crkvi Uznesenja BDM i sv. Nikole biskupa u Jasenovcu središnje biskupijsko pokorničko-molitveno slavlje predvodio je celjski biskup Stanislav Lipovšek. U koncelebraciji bili su nadbiskupi i biskupi Đakovačko-osječke crvene pokrajine nadbiskup Đuro Hranić, umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, srijemski biskup Đuro Gašparović, domaćin požeški biskup Antun Škvorčević, kao i predsjednik Hrvatskoga Caritasa i ravnatelj Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijan Svalina. Uz mnoštvo vjernika, među kojima su bili i hodočasnici pješaci iz Lipovljana, ovom spomen činu nazočio je i izaslanik slavonskog episkopa Jovana Čulibrka o. Dragan Antonić, te monahinje iz jasenovačkoga manastira predvođene majkom Serafinom.

Uvodeći u euharistijsko slavlje biskup Škvorčević rekao je: „Znakovito je da se danas, na Žalosni petak, nalazimo na hodočašću Gospi Jasenovačkoj u ovoj župnoj crkvi, nedaleko rijeke Save gdje brojni požrtvovni ljudi ovih dana ulažu napore kako bi spriječili da nabujala voda prelje ili probije nasipe, potopi naselja i uništi mnoga dobra mukom stečena". U ime prisutnih izrekao im je zahvalu za njihovo plemenito djelo. Nadalje je naglasio kako navedena prirodna opasnost podsjeća „kako je ovdje u Jasenovačkom logoru, na Bleiburškom križnom putu, na brojnim drugim mjestima za vrijeme i nakon II. svjetskog rata, te u Domovinskom ratu rijeka zla probila sve moralne brane i odnijela mnoge nekužne ljude u smrt, nanijela neizmjernu štetu kako pripadnicima srpskoga, tako hrvatskog, židovskog, slovenskog, romskog i drugih naroda. Želimo se sabrana vjernička srca spomenuti svake od tih žrtava bez obzira na nacionalnu pripadnost, vjersku ili neku drugu povjeriti ih

Bogu živome i njegovoj pravdi ljubavi, očitovati kajanje za sve naneseo zlo, zamoliti praštanje od onih kojima je zlo naneseo, oprostiti ga onima koji su nam ga nanijeli i zahvaljivati za one ljude koji su iz vjernosti prema Bogu podnijeli mučeništvo", rekao je biskup Škvorčević te podsjetio kako je na to pozvao utemeljitelj Požeške biskupije sv. Ivan Pavao II., a potaknuo sam Isus.

Nadalje je istaknuo kako se ovim upućuje i molitvu Gospodinu da prosvijetli srca i savjesti ljudi u hrvatskoj domovini, susjednim zemljama i diljem svijeta da zlo ne probije branu ni jedne ljudske savjesti, te da nitko ne povjeruje kako se putem zločina, nasilja i ubijanja može postići neki cilj.

U homiliji, koju je biskup Stanislav Lipovšek izrekao na hrvatskom jeziku, zahvalio je mjesnom ordinariju na pozivu. Naglasio je kako je među jasenovačkim žrtvama bilo i mnogo Slovenaca, kao i sedmorica svećenika. Dužan sam reći da Crkva u Sloveniji itekako treba gajiti obnovu čišćenja pamćenja i spomena mučenika, jer i kod nas postoji više od 600 do sada otkrivenih grobišta i mučilišta, a ima ih još puno i neotkrivenih. Na tim su mjestima za vrijeme i nakon II. svjetskog rata stradali mnogi nevini ljudi, ponajviše civili – pripadnici raznih nacija, a među njima najviše Hrvata i Slovenaca. To je veliki križ, teret i povijesna obveza naših mjesnih Crkava da iskazujemo i odajemo dostojnu čast i zahvalnost našim mučenicima, svjedocima vjere i ljubavi za Isusa Krista, za njegovu Crkvu, za svoj narod i svoju domovinu. Taj povijesni izazov ima mnogo puteva i mogućnosti da se na nj odgovori i da se svi odgovori događaju u istini i ljubavi, rekao je biskup Lipovšek, te podsjetio kako je nama učenicima Isusa Krista najvažniji put koji nam je naznačio Sveti Otac Ivan Pavao II. prigodom svoga pastoralnog pohoda Hrvatskoj 11. rujna 1994. godine, da nema drugog puta osim puta praštanja i oprosta.

Propovjednik je podsjetio kako su kroz povijest mnogi svjedoci Božje ljubavi, istine i pravde su bili progonjeni i otjerani u mučeničku smrt, a među njima su brojni mučenici jasenovačkog i drugih logora širom svijeta.

Veoma smo zahvalni Požeškoj biskupiji da je pokrenula Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika koji su stradali u teškim vremenima naše povijesti. To su dani molitvene i pokore, jer samo molitva i pokora daje snagu i poticaj da svatko od nas uzmogne ustrajati na Isusovu putu i živjeti Njegov primjer i Njegovu poruku „Oče, oprostimi, jer ne znaju što čine". Dani obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika također su i poticaj da se što više unaprijedi povijesno utemeljeno i znanstveno-objektivno istraživanje svega onoga što se zbivalo u toj našoj teškoj prošlosti, rekao je biskup Lipovšek, te nastavio: „Crkva u Sloveniji i slovenski narod veoma su zahvalni Vama, poštovani biskupe Antune i Požeškoj biskupiji za sve što su učinili za naše progonjene svećenike i za sve one koji su bili u logoru u Jasenovcu".

Nadalje je podsjetio na slovenske svećenike koji su 1941. i 1942. godine bili zbrinuti u Požegi, te naglasio kako mons. Juraj Batelja, postulator u procesu kanonizacije bl. kardinala Alojzija Stepinca, na slovenskom priprema knjigu „Blaženi Alojzije Stepinac in prognani slovenski duhovniki med Drugo svjetovno vojno". Istaknuo je, kako će to biti dopunjeno izdanje koje je objavljeno u Požegi 2008. obogaćeno zahvalnim pismima i svjedočanstvima progonjenih svećenika koje je očinski i bratski primio bl. kardinal Alojzije Stepinac.

Biskup Lipovšek posvjedočio je iz vremena dok je bio ministrant, kako je više puta slušao župnika svoje rodne župe kada je govorio o kardinalu Alojziju Stepincu. „Ako mu je slučajno netko nešto sumnjivo rekao o kardinalu, on bi

povisio glas i sa suzama u očima uvijek duboko dirnut izjavio 'neka mi nitko ne kaže ni riječi protiv kardinala Stepinca. On je nas, progonjene svećenike osobno dočekao na zagrebačkom željezničkom kolodvoru i potom primio na ordinarijatu. Dao nam je sve što nam je trebalo, poslao nas je na župe i tako nam spasio život. On je svetac'".

Na kraju homilije vjernike je pozvao „neka se i danas iz naših srca diže iskrena i usrdna molitva. Neka nam molitva zajedno s postom i pokorom otvara uvijek nove putove i stvara i nove uvjete za praštanje i traženje oprost. Sve to neka se dogodi u ljubavi i istini Našega Gospodina Isusa Kista, raspetog i uskrslog". Nakon popričesne molitve, vjernici su Gospi Jasenovačkoj iskazali svoju odanost, vjernost i zahvalnost.

Na misi su pjevali Muški komorni zbor požeške katedrale, te udruženi zborovi Novljanskoga dekanata.

### Zaključeni Dani kršćanske uljudbe u Sisku

*Predstavljena Caritasova kuća Sv. Vinka Paulskog u Oborovu – Ivica Valent održao predavanje o pohodu kardinala Stepinca Sisku i okolici*

Sisak, 23.3.2018. (IKA) - Peti Dani kršćanske uljudbe nastavljeni su u petak 23. ožujka u sisačkom Velikom Kaptolu, predstavljanjem Caritasove kuće Sv. Vinka Paulskog u Oborovu. Kuću su zajednički predstavili voditeljica Sanda Sokolovski, djelatnici i korisnici, pokazavši kroz pjesmu, igrokaz, literarne radove i rukotvorine kako žive i što svakodnevno rade.

Predstavljanju su nazočili i sisački biskup Vlado Košić, voditeljica Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve Kornelija Marović te ravnateljica biskupijskog Caritasa Kristina Radić.

Govoreći o djelovanju Caritasove kuće, Sokolovski je rekla kako je ta kuća sagrađena 1983. godine na zemljištu župe Oborovo s namjenom da se u nju smjeste osobe s invaliditetom. „U nadležnosti Caritasa Zagrebačke nadbiskupije bila je sve do 2011. godine kada je vodstvo preuzeo Caritas Sisačke biskupije. U početku, kuću su vodile kćeri kršćanske ljubavi koje su tu bile nazočne do 2000. godine od kada upravljanje preuzimaju civili. Kuća je 1996. godina nadograđena i proširena jer su potrebe osoba s invaliditetom postale sve veće, a tada je izgrađena i kapelica u sklopu kuće, posvećena sv. Vinku Paulskom. Od 1983. do danas kroz kuću je prošlo nekoliko stotina korisnika, odraslih i djece s višestrukim tjelesnim i intelektualnim teškoćama te starijih i nemoćnih osoba. Godine 2008. Caritas Zagrebačke nadbiskupije donio je odredbu da će kuća u Oborovu skrbiti isključivo za odrasle osobe s invaliditetom pa su tako sva djeca izmještena u Caritasovu kuću u Brezovici gdje se i danas nalaze", podsjetila je Sokolovski na povijest ustanove.

Sokolovski je istaknula kako se danas na trajnom smještaju nalazi 40 potpuno nepokretnih i 30 pokretnih korisnika, a o njima brine 45 djelatnika. „U kući njegujemo obiteljsko ozračje, međusobno zajedništvo te vjerske i duhovne vrijednosti što se sve pozitivno odražava na korisnike i na osoblje koje s njima radi. Korisnici imaju mogućnost nazočiti misi, koju svakodnevno u našoj kapeli predvodi župnik Stjepan Levanić. Također, korisnici se svakog dana zajedno s djelatnicima okupljaju u kapelici na molitvi krunice, a neki od korisnika nazoče i sastancima Marijine legije. Svake subote u kuću nam dolazi vjeroučitelj. Andrija Kokić koji s našim korisnicima ima vjerski odgoj te ih uči pjevanju duhovnih pjesama što ih posebno raduje", rekla je voditeljica, zahvalivši biskupu Košiću na čestoj nazočnosti u Oborovu te brizi za kuću i korisnike.

Na kraju predstavljena je i knjiga duhovnih pjesama i tekstova korisnice kuće Ane Marije Miškulin „Moj voljeni Bog".

Dani kršćanske uljudbe zatvoreni su predavanjem višeg kustosa Gradskog muzeja Sisak Ivica Valenta o pohodima bl. Alojzija Stepinca području Siska i okolice.

U predavanju Valent je rekao kako je Stepinac odmah nakon imenovanja nadbiskupom koadjutorom, 1934. godine, iskazao veliku želju da upozna i najmanji dio svoje nadbiskupije. „Govoreći o ovom našem području Stepinac je u Sisku bio prvi puta 1932. godine kao ceremonijar zagrebačkog nadbiskupa Antuna Bauera koji je ovdje sudjelovao na velikom euharistijskom kongresu. Nakon toga kao nadbiskup ponovo u Sisak dolazi 1935. g. kada je podijelio potvrdu i izvršio kanonsku vizitaciju. Zanimljivo, upravo je tu vizitaciju ovjerio je i pregledao biskup Franjo Salis Seewis, koji je ovdje bio zajedno s njime. Stepinčevo nastojanje da posjeti svaku župu nadbiskupije intenzivira se još više 1936. g. te u Katoličkom listu objavljuju popis pohoda župama i podjela potvrda. Našim krajem Stepinac je krenuo krajem rujna 1936. godine sa župom Pokupsko, slijedila je župa Bućica, Viduševac, Topusko te Glina. Događaj iz Gline ostao je zabilježen i kroz zapise u katoličkom tjedniku 'Hrvatska straža' i iznimno je važno za napomenuti da su na svim tim događanjima u dočeku nadbiskupa sudjelovale svjetovne vlasti, domaći župnik, ali i pravoslavni svećenici sa svojim vjernicima. U Glini je zabilježen i prvi napad na Stepinca, kada je kamenovana njegova kolona. Kasnije se utvrdilo da je to izvršila Napredna omladina, dakle budući organizatori ustanka i pripadnici Komunističke partije. Nakon toga Stepinac je dijelio potvrdu u Maloj Solini, Hrvatskom Čuntiću, Gori te Maji gdje se upisao i u spomenicu župe, što je i jedini takav pisani trag. Iz tog vremena ostalo je i jako malo sačuvane foto građe i ona je danas prava rijetkost iz dva slučaja. Prvi je to što fotoaparati u to vrijeme nisu bili u raširenoj upotrebi, a drugi je što su od tog vremena prošla dva rata. Ono što nije uništeno u Drugom svjetskom ratu, uništeno je i spaljeno u Domovinskom kada su upravo crkve i župne kuće najviše stradale", upozorio je Valent.

U nastavu Valent je rekao kako je do kraja 1937. godine Stepinac obišao sve župe svoje nadbiskupije, upoznavši se s problemima koje imaju njegovi vjernici te je nakon smrti nadbiskupa Bauera mogao u potpunosti preuzeti brigu za nadbiskupiju. Kao poseban događaj koji se zbio na ovom području, a nazočio mu je bl. Alojzije, predavač je istaknuo veliki euharistijski kongres u Petrinji 1938. godine.

„To je bila najpraćenija i najsveobuhvatnija faza djelovanja nadbiskupa Stepinca na ovom našem području. Kongres su pratili svi tadašnji pisani mediji, postoje na deseci fotografija tog događaja, a u Gradskom muzeju u Sisku čuva se njih nekoliko iznimno vrijednih. Premda je 1932. godine bio euharistijski kongres u Sisku, on nije ni u pola toliko bio popraćen kao onaj u Petrinji. U dva dana održavanja, 14. i 15. kolovoza, procijenjeno je da je na svim događanjima nazočilo oko 20 000 ljudi. Svakako, ovaj kongres bio je događaj koji je obilježio tridesete godine dvadesetog stoljeća na našem prostoru", zaključio je Valent.

Na kraju okupljenima se obratio biskup Košić koji je istaknuo kako su ovi dani uljudbe „pomogli da se vratimo svojim izvorima i dobrim uzorima, što bl. Alojzije svakako jest". Biskup je podsjetio na djela ljubavi koja je Stepinac činio. Istaknuvši spašavanja brojnih žrtava II. svjetskog rata, a posebno brojne siročadi, biskup je najavio kako će bl. Alojzije Stepinac, na spomeniku ispred sisačke katedrale, biti upravo zbog toga prikazan s djecom sa svoje lijeve i desne strane.

### Album „Božićno jutro” Mije Dimšić osvojio Porin

Zagreb, 23.3.2018. (IKA) - Na ovogodišnjoj jubilarnoj 25. dodjeli nagrade Porin koja je održana u petak 23. ožujka u splitskoj Spaladium Areni u kategoriji br. 29 za najbolji album popularne duhovne glazbe nominirana su tri albuma. Nagradu je osvojio album „Božićno jutro” u izvođenju Mije Dimšić, glazbenoj produkciji Gorana Martinca, Domagoja Pavina i Damira Bačića, te nakladi Croatia Recordsa.

Za ovogodišnji Porin u više kategorija nominiran je i album „Johann Sebastian Bach: Umijeće Fuge” orguljaša Pavla Mašića. Taj album nominiran je u kategoriji „najbolji album klasične glazbe”, „najbolja snimka albuma klasične glazbe” i „najbolja produkcija albuma klasične glazbe”, a skladba s albuma „Die Kunst Der Fuge Bwv 1080: Contrapunctus 1” nominirana je za najbolju izvedbu klasične glazbe. U svim navedenim kategorijama osvojena je nagrada Porin.

### Noć crkvenih muzeja u Dubrovniku

*Najveću pažnju privukao je relikvijar sv. Filipa Benicija u dubrovačkoj katedrali*

Dubrovnik, 23.3.2018. (IKA) - Na programu Dana kršćanske kulture u petak 23. ožujka bila je „Noć crkvenih muzeja”. Besplatan ulaz i stručno vodstvo bilo je u sva tri muzeja u Dubrovniku.

Prva točka okupljanja bio je samostan Male braće gdje je brojne posjetitelje dočekao dr. fra Stipe Nosić koji im je na zanimljiv i edukativan način, koristeći staru propovjedaonicu, ispričao o povijesti reljefa na njoj. Posebna zanimljivost predavanja bilo je otkrivanje misterioznog sveca s ispovjedaonice koji ima veze s ljekarništvom, a za kojeg su zainteresirani već ranije bili putem medija pozvani da pogode o kome je riječ. Na večeri muzeja vikar Nosić otkrio je da reljef prikazuje evanđelista Luku.

Franjevac Nosić proveo je okupljene kroz muzej i staru ljekarnu te su posjetitelji mogli uživati u bogatom blagu samostanskog muzeja nakon kojega su bili pozvani u nastavak obilaska dubrovačke katedrale.

Zanimljivo predavanje u katedrali održao je povjesničar umjetnosti Ivan Vigien koji je uz opće predavanje o katedrali predstavio zanimljivost večeri, a to je moćnik sv. Filip Benicija iz 13. st. koji sadrži dio habita, košulje i čudotvornu sliku sveca.

Ispričao je i zanimljivost vezanu uz sliku, a riječ je o tome da je prilikom požara jedne kuće, još u vremenu procesa proglašenja svetim sv. Filip Benicija, jedan župnik sliku bacio u goruću kuću te se požar čudesno ugasio, a slika je uz manje rubno oštećenje ostala netaknuta.

Spomenuto je i kako se 1690. godine, kada dolazi novi nadbiskup Giovanni Vincenzo Lucchesini i donosi relikvijar u Dubrovnik, događa čudo odnosno iz kovčega s relikvijarom izviru plameni jezici koji nadbiskupovu pratnju ostavljaju u čudu. Prilikom otvaranja utvrđeno je da se sama slika koja je bila prikovana uz metalnu pločicu stopila s pločicom, a čavli koji su je držali nestali su.

Zadnji muzej „Noći crkvenih muzeja” bio je muzej dominikanskog samostana, a predstavljajući je vodio fr. Nikola Mioč koji je predstavio zbirku slika i relikvija koje dominikanski samostan čuva. Dominikanac Mioč skrenuo je pažnju posjetitelja na radove i obnavljanje dominikanske crkve te pokazao slike izvornog izgleda i iskazao nadu dominikanaca prema obnovi crkve u njezinom izvornom obliku.

Noć crkvenih muzeja na sve tri lokacije bila je iznimno posjećena no najveću pažnju privukao je relikvijar sv. Filipa Benicija u dubrovačkoj katedrali.

### Obilježavanje 20. obljetnice pokopa žrtava u Lovasu

Lovas, 24.3.2018. (IKA/TU) - Pod visokim pokroviteljstvom predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar Kitarović i Vlade Republike Hrvatske, Općina Lovas i Vukovarsko-srijemska županija obilježile su 24. ožujka komemorativnim skupom, polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća te misom zadušnicom - 20. obljetnicu pokopa žrtava masovne i pojedinačnih grobnica u Lovasu.

Misu zadušnicu u crkvi Sv. Mihaela, arkandela, u Lovasu, uz koncelebraciju đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića i svećenika Vukovarskoga dekanata, predvodio je vrhbosanski nadbiskup i metropolit kardinal Vinko Puljić. Zadušnici su, uz brojne mještane Lovasa i obitelji stradalih, nazočili: uime predsjednice RH umirovljeni general Mladen Markač, uime predsjednika Vlade ministar hrvatskih branitelja general Tomo Medved, uime predsjednika Hrvatskoga sabora zastupnik Stevo Culej te vukovarsko-srijemski župan Božo Galić i načelnica Općine Lovas Tanja Cirba.

U homiliji kardinal Puljić istaknuo je: „Dragi Lovašćani i Opatovčani, čuvajte uspomenu na svoje najmilije, koji su svoje živote položili na oltar Domovine. Zaborav je velika opasnost. Mi, vjernici, moramo prepoznati što nam je sveto, kako bismo se za to mogli žrtvovati.” Zatim je pojasnio: „Položili smo cvijeće i zapalili svijeće. To neće pomoći pokojnima, ali će pomoći nama da ne zaboravimo žrtve. Opasnost je da čovjek zaboravi cijenu ove grude koja je preskupa i natopljena tolikom krvlju žrtava. Trebamo znati i uživati ono što imamo, a imamo slobodu i svoju grudu te veliki broj onih koji su za nas poginuli kako bismo mogli živjeti. To treba znati vrednovati. Stara je besjeda – ono što se voli za to se žrtvuje, ili da kažem ono za što se umire to ne odumire. Zbog toga bih htio da nam vrate nadu koju nam krađu. Nadu da upravo na toj žrtvi znademo graditi sadašnjost i gledati te žrtve kao naš zavjet. Zato vas želim istinski ohrabriti - živimo za ono što volimo, volimo ono za što se žrtvujemo, a žrtvujemo kako bi sadašnjost izgrađivali. Moramo vjerovati da ljubav pobjeđuje i ima zadnju riječ.” Podsjetio je vjernike da narod koji voli život treba isti i poštovati te pozvao: „Vjerujemo u život, dragi vjernici”. Na kraju je napomenuo kako je njegova nazočnost u Lovasu, kao nadbiskupa i metropolita vrhbosanskog, znak i poticaj osjećaju zajedništva svih pripadnika Katoličke Crkve u Hrvata koji treba dijeliti - jer nas vežu zajednički korijeni.

Đakovačko-osječki nadbiskup Hranić u pozdravu je izrazio pijetet prema svim poginulim i ubijenim mještanima Općine Lovas te potaknuo vjernike da „nastoje obnoviti svoju vjeru i očuvati istinske i prave vrijednosti Katoličke Crkve”. Misno slavlje uveličala je klapa Hrvatske ratne mornarice „Sveti Juraj”.

Zadušnici je prethodilo polaganje vijenaca kod spomen-obilježja masovne grobnice i komemorativna sjednica Općinskog vijeća Općine Lovas. Obilježavanje 20. obljetnice pokopa žrtava masovne i pojedinačnih grobnica u Lovasu počelo je 21. ožujka maratonom od Vukovara do Lovasa u organizaciji Maraton kluba „Hrvatski sokol” Osijek. Na završetku maratona također su položeni vijenci kod spomen-obilježja masovne grobnice, a toga dana uvečer u Domu kulture Lovas prikazan je dokumentarni film „Krvava berba grožđa”.

**Hodočašće djece na grob sl. Božjega biskupa Mahnića***Predstavljena slikovnica „Div s Jadrana“*

Krk, 24.3.2018. (IKA) - Tradicionalno hodočašće djece Krčke biskupije na grob sluga Božjega biskupa Antuna Mahnića održano je u subotu 24. ožujka. Petstotinjak djece iz svih krajeva biskupije, predvođeni vjeroučiteljima i nekolicinom svećenika, okupili su se u jutarnjim satima na Trgu krčkih glagoljaša u Krku, te podijeljeni u četiri skupine, obišli četiri punkta na kojima su saznali mnoge zanimljivosti iz Mahnićeva života i djelovanja. U Franjevačkom samostanu sv. Franje fra Antun Badurina pričao im je o franjevačkom redu te povezanosti biskupa Mahnića s ocima trećorecima. U krčkoj katedrali dočekao ih je vlč. Saša Ilijić, postulator u procesu za proglašenje blaženim i svetim sluga Božjega. Iznio je zanimljivosti iz života biskupa Mahnića, njegova imenovanja krčkim biskupom te prijenosa njegovih posmrtnih ostataka u krčku katedralu i pokretanja procesa beatifikacije. Pokazao im je i Mahnićevu mitru, knjigu te bulu imenovanja krčkim biskupom.

U dvorani biskupije, mjestu gdje je biskup Mahnić pokrenuo znamenitu tiskaru „Kurykta“, mons. Franjo Velčić, generalni vikar Krčke biskupije, pokazao je mladim hodočasnicima neke novine koje je Mahnić izdavao te im govorio o njegovoj značajnoj i bogatoj izdavačkoj djelatnosti i pisanoj ostavštini. Krčki župnik Anton Valković na gradskom groblju djeci je pokazao grob majke biskupa Mahnića, pričao im o njegovu životu u Sloveniji i Krku te predvodio molitvu.

Prije svečane euharistije u katedrali je predstavljena slikovnica „Div s Jadrana“, uspješni projekt i plod zauzimanja vrijednih osnovnoškolskih vjeroučitelja i vjeroučiteljica, odnosno vjeroučenika koji su svojim ilustracijama prikazali Mahnićev život od njegova djetinjstva u Kobdilju u Sloveniji pa do prijenosa njegova tijela u krčku katedralu. Tekst slikovnice priredila je vjeroučiteljica Mirjana Žužić iz Krka.

Nakon kratkog predstavljanja slikovnice od strane predstojnika Katehetskog ureda vlč. Antona Peranića i Mirjane Žužić, krčki biskup Ivica Petanjak podijelio je darove vjeroučiteljima koji su sudjelovali u nastanku slikovnice, te nagradio vjeroučenike čiji su crteži i literarni radovi objavljeni u njoj. Slikovnicu su dobili svi sudionici hodočašća.

Euharistijsko slavlje predvodio je biskup koji je u homiliji iskazao veliku radost što katedralu vidi ispunjenu ovolikim brojem mladih, ali i oduševljenost njihovim radovima na temu Mahnićeva života. Primijetio je kako je na mnogim crtežima istaknuto Mahnićevo veliko srce u kojem je prikazana njegova ljubav prema Božjem pozivu, euharistiji i mladima. Upravo je to, ističe biskup, važno da bi netko bio dobar kršćanin i dobar svećenik. Mladima je predstavio đakona i bogoslove Krčke biskupije te ih pozvao da budu hrabri i odvažni u prihvaćanju poziva koji im Gospodin bude uputio.

Na kraju misnog slavlja, kako je izvijestio portal Krčke biskupije, predstavnici župa na Mahnićev su grob položili cvijeće, a zatim je biskup predvodio i zajedničku molitvu sluzi Božjemu.

**Tradicionalni Domovinski križni put u Slavonskome Brodu***Unatoč teškoćama života, kao kršćani ne bismo smjeli biti tužni, depresivni, nego biti ljudi na čijim se licima treba prepoznati radost, u srcima mir, a u duši nada*

Slavonski Brod, 24.3.2018. (IKA) - Tradicionalni Domovinski križni put zbog hladnoće je ove godine umjesto u brodskoj Tvrđavi održan u subotu 24. ožujka u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva u Slavonskom Brodu. Organizatori su i ove godine bili župa Gospe Brze Pomoći, Grad Slavonski Brod, udruge proizašle iz Domovinskog rata, Policijska uprava Brodsko-Posavska i Policijska kapelanija „Sv. Marko evanđelist“ – Slavonski Brod. Prvi je križ i ove godine kao hrvatski branitelj i prvi čovjek Grada ponio gradonačelnik Mirko Duspara, a potom su ga od postaje do postaje preuzimali i nosili članovi braniteljskih i stradalničkih udruga proizašlih iz Domovinskoga i II. svjetskog rata, pripadnici policije, roditelji, supruge i djeca poginulih branitelja.

O Isusovoj, muči i smrti, te o našoj hrvatskoj stvarnosti promišljalo se moleći križni put po tekstovima Domovinskog križnog puta, koji je napisao prof. dr. Tomislav Ivančić. Križni put je predvodio policijski kapelan Davorin Anđić. Molitvu je predmolio brodski dekan Ivan Lenić dok su tekstove čitali hrvatski branitelji i policajci, te djeca poginulih branitelja. O njegovu dostojanstvenom odvijanju brigu je vodio domaći župni vikar Krešimir Čutura, a pjevanjem ga pratio župni zbor Gospe Brze Pomoći predvođen s. Monikom Zvonarek.

Misno slavlje na kojem se posebno molilo za Domovinu i sve poginule, nestale i stradale branitelje i civile u Domovinskom ratu predvodio je kapelan Anđić. Uz domaće franjevece suslavio je i vojni kapelan Ivan Blaževac, koji je nedavno došao iz misija u Afganistanu.

U homiliji kapelan Anđić naglasio je da unatoč teškoćama života, kao kršćani ne bismo smjeli biti tužni, depresivni, nego biti ljudi na čijim se licima treba prepoznati radost, u srcima mir, a u duši nada. Braniteljima i ostalim vjernicima zahvalio je što su u tako velikom broju došli na taj važani susret s Gospodinom. Ustvrdivši kako Hrvat nikada ne odustaje od borbe za svoju domovinu, nazočnima, napose braniteljima, poručio je da su sada pozvani opet stati na prvu crtu bojišnice, ali ovaj puta s duhovnim oruđem, oruđem ljubavi i molitve, blagoslivljanjem svakog čovjeka, a posebno neprijatelja.

**U Splitu proslavljen Dan svjedoka vjere**

Split, 24.3.2018. (IKA) - U samostanu sestara službenica milosrđa – Ančele svečanim misnim slavljem koje je u suslavlju s povjerenikom za misije don Jakoslavom Banićem predvodio mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije, u subotu 24. ožujka prvi put proslavljen je Dan svjedoka vjere.

U Splitsko-makarskoj nadbiskupiji postoji određeni broj svećenika i osoba posvećenog života koji su svoj život posvetili svjedočenju vjere u misijskim krajevima, a svojom svećeničkom-redovničkom pripadnošću povezani su s nadbiskupijom. Ovim danom, koji se obilježava na razini sveopće Crkve, i mi, kao dionici te iste Crkve, pozvani smo Bogu zahvaliti, a ujedno i moliti za osobe kojima je ovaj Dan na poseban način posvećen, kazao je mons. Vidović. Na početku misnoga slavlja zahvalio je novoizabranom povjereniku za misije don Jakoslavu Baniću na njegovoj inicijativi da se Dan svjedoka vjere od sada obilježava i u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Istaknuo je kako je neposredan povod za obilježavanje toga Dana život i žrtva

nadbiskupa Oskara Romera koji je posvjedočio svoju vjeru u Boga i istinu koja se nije mogla ušutkati i koja traži čitav život. Govoreći o svjedocima vjere diljem svijeta, kazao je kako je dovoljno pogledati statistike koje pokazuju da ne prođe niti jedna godina, pa ni u ovom 21. stoljeću kojega mnogi smatraju humanim, da nema na desetke onih koji su posvećujući svoj život za Krista i za druge postali žrtve, svjedoci vjere. Spomenuo je silne strahote i poniženja koje u Ruandi, Burundiju diljem svijeta proživljavaju svjedoci vjere i koji su pored svega ostali čvrsti i ustrajni. Njihov motiv s kojim su pošli daleko od svoje rodne grude je okupiti narod Božji pod jednim jedinim kraljem, Kristom Kraljem i dati svoj život za njega, za njegovu ideju da se čitav narod okupi i da bude narod spašenih. „Koje li sreće i zadovoljstva kad netko pođe s tom sviješću i spoznajom negdje drugdje svjedočiti i koje li sreće kad netko ima i privilegiju dati život s takvom spoznajom“, kazao je propovjednik te istaknuo kako treba diviti se tim svjedocima pa osjetiti i sram, jer vrlo često u različitim situacijama čovjek se prepadne budućnosti, vremena i onoga što ono nosi.

Često se nađemo u situaciji da se pitamo hoćemo li imati hrabrosti suočiti se sa svim poteškoćama i hoćemo li imati hrabrosti biti svjedokom u vremenu u kojem živimo. Suočavamo se sa strahom koji proizlazi iz pitanja što će biti od Europe i kuda ide. „Dogodit će se ono što se događa sa svakom biljkom kada je se odreže i odvoji od korijena. Biljka propada. To će se dogoditi i s Europom kada se odvoji od svojih kršćanski korijena. Ona će još pokušavati neko vrijeme vegetirati, preživljavati i činiti će se kao da se ništa ne događa no ona će se osušiti“, kazao je propovjednik ta dodao kako smo mi Božjom providnošću posađeni upravo u tu Europu i imamo priliku biti svjedoci vjere. Pozvao je da iskoristimo priliku da ovaj dan učinimo svojim danom no to nećemo moći kako je kazao učiniti svojim snagama. Kad se s Gospodinom ide naprijed sve se može, poručio je propovjednik. Ono što nas tješi u našim strahovima i poteškoćama upravo dani Velikog tjedna. Utjeha u strahu je sama spoznaja da je Gospodin već bio tamo gdje se mi nalazimo, te da je prošao tom stazom i da je posvetio i blagoslovio tu stazu, označio je potrebnim putokazima, svjedocima da uz najveće neznanje ne zalutamo, rekao je na kraju misnoga slavlja mons. Vidović. Želja organizatora je da se svake godine Dan svjedoka vjere slavi u drugim crkvama i samostanima iz kojih potječu misionari i misionarke, te da im se na taj način pokaže ljubav i zahvalnost za njihov dar svjedočenja, za njihov rad te kroz molitvu i zajedništvo izrazi osjećaje povezanosti i ohrabrenja.

### Uskrsna poruka biskupa Josipa Mrzljaka

Varaždin, 24.3.2018. (IKA) - „Uoči velikih i važnih blagdana čovjek si postavlja pitanje: Kako se pripremiti, kako dočekati i kako proslaviti blagdan?!“ – piše varaždinski biskup Josip Mrzljak u uskrsnoj poruci. Biskup zatim analizira zbornu molitvu na korizmenoj misi, koja glasi: „Gospodine, upućujemo ti poniznu molbu: Obrati nam srca pokorom i utvrdi nas u dobrim djelima da vršimo tvoje zapovijedi i zdravi prisprijemo vazmenim blagdanima“. Molitva ističe važnost poniznosti, ali i snagu vjere. Pozvani smo činiti dobro svakom čovjeku i u svakoj prilici. Nadalje, „zapovijedi nam daje Onaj koji čovjeku želi dobro i koji čovjeka voli“. Zato vršiti zapovijedi Božje za nas je oslobađajuće i spasonosno, a upravo to je put i način da zdravi prisprijemo vazmenim blagdanima.

„Što drugo poželjeti“ čestitajući svima, zaključuje biskup Mrzljak.

### 50. obljetnica župe sv. Križa u Gružu

Dubrovnik, 24.3.2018. (IKA) – U povodu 50. obljetnice osnutka župe svetog Križa u Gružu u Dubrovniku u subotu 24. ožujka dubrovački biskup Mate Uzinić predvodio je misu u župnoj crkvi u koncelecijaciji sa župnikom fr. Mihaelom Marijom Toljem i novim priorom dubrovačkoga dominikanskog samostana fr. Tomislavom Kraljevićem.

Župnik Tolj na početku je s vjernicima podijelio sadržaj iz župne kronike zabilježen uz ovaj datum prije 50 godina. Taj dan bila je 4. korizmena nedjelja, a u crkvi su za oltarom na misi u 9 sati bili tadašnji dubrovački biskup Severnin Pernek, provincijal o. Drago Kolimbatović, dubrovački prior fr. Jozo Mrkonjić te dvadesetak ministranata. Vjernicima je tada pročitan dekret o osnivanju nove župe svetog Križa Gruž i imenovanju prvog upravitelja župe fr. Vinka Šesnića. Župnik Tolj potom je u cijelosti pročitao taj dekret u kojem se govori o razlozima ustanovljenja nove župe i navode se tadašnje njezine granice.

U propovijedi se biskup Uzinić osvrnuo na 50. obljetnicu župe te naglasio kako se vrijeme osnivanja župe koje je bilo u korizmi poklapa s njezinim titularom svetim Križem, a koji se time uklapa i u ovo naše liturgijsko vrijeme u kojem se osobito razmišlja o otajstvu križa i svega onoga što se s tim u svezi dogodilo. Iz činjenice Kristova uskrsnuća nakon smrti, proizlazi i kršćanski navještaj po svem svijetu koji je došao sve do ove župne zajednice, rekao je.

Istaknuo je da je župna zajednica poslana i pozvana da unutar partikularne Crkve živi otajstvo Crkve kao zajednice u kojoj je Gospodin i dalje prisutan, u koju se ušatorio i koja se povezuje međusobno u izgradnji ljubavi i mira te se preko partikularne Crkve povezuje s općom Crkvom. Premda sama župa nije Crkva u pravom smislu riječi, ona živi s Kristom zajedništvo kroz sakramente, navještaj Riječi, djelotvornu ljubav, rekao je biskup, izrazivši uvjerenje da je „kroz 50 godina ova župna zajednica zahvaljujući i pastirima i vjernicima koji su bili uključeni u nju, koji su je izgrađivali, te uspijevala činiti“.

Zahvalio je svima koji su uključeni na razne načine u život te župne zajednice, a osobitu zahvalnost izrazio je dominikanskoj provinciji koja je prije 50 godina preuzela brigu za ovu župnu zajednicu te svim svećenicima koji su ovdje djelovali i djeluju, kao i dominikankama koje pomažu i na svoj način daju pečat. „Posebno zahvaljujem što su se dominikanci kroz ovih 50 godina trudili izgrađivati jedinstvo ove župne zajednice, što su se trudili biti graditelji mira kroz prenošenje vjere, ali i što su sve to nastojali prenijeti i sa svojim povezanošću s drugim župnim zajednicama“, kazao je dubrovački biskup. Poželio je da se danas u toj župnoj zajednici očituju mesijanska vremena te da se ostave dobri temelji za one koji će nastaviti graditi.

Na misi je pjevao mješoviti župni zbor pod vodstvom profesorice Marije Brčić, a župljani su čitali misna čitanja i molitvu vjernika u kojoj se molilo i za sve pokojne župne zajednice.

Zlatni jubilej župe sv. Križa, Gruž (1968.-2018.) u Dubrovniku obilježava se nizom događanja kroz cijelu godinu. U tjednu uz samu obljetnicu od 19. do 23. ožujka održana je duhovna obnova za cijelu župnu zajednicu. Duhovnu obnovu pod nazivom „Vjerovati, slaviti, služiti, svjedočiti“ predvodio je fra Diego Deklić.

**Cvjetnica u Sisku**

*Koliko prijetvornosti često ima u svima nama ljudima! Kada bismo trebali biti blizu onima koji trpe, mi okrećemo oči od njih; kada bismo trebali priskočiti u pomoć, mi radije ostajemo u svojoj komotnosti; kada bismo trebali dići svoj glas protiv nepravde i protiv zala ovog svijeta, mi radije šutimo... Judin poljubac!, istaknuo je biskup Košić u propovijedi te se osvrnuo i na aktualno pitanje Istanbulske konvencije*

Sisak, 25.3.2018. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je na Nedjelju muke Gospodnje - Cvjetnicu, 25. ožujka, u katedrali Uzvišenja svetog Križa u Sisku svečano misno slavlje kojem je prethodio blagoslov maslinovih grančica i procesija kroz Gradski park, kao spomen Isusova ulaska u Jeruzalem. U koncelebraciji bili su generalni vikar biskupije mons. Marko Cvitkušić, katedralni župnik preč. Marko Karača, supsidijar preč. Milan Begić i vikar katedralne župe Vedran Pejak-Pašić. Na početku pjevanu Muku Gospodina našega Isusa Krista po Marku izveli su preč. Begić i bogoslovi Valentino Ljevar i Fran Bijelić uz podršku Katedralnog zbora pod ravnanjem prof. Jelene Blašković.

U homiliji govoreći o Isusovu svečanom ulasku u Jeruzalem biskup je rekao kako je to bio kraljevski ulazak u grad u kojem će on za nekoliko dana doživjeti najveća poniženja, odbacivanje, lažne optužbe i samu smrtnu osudu. „Ipak, trebalo je da on uđe u Jeruzalem kao onaj koji dolazi u ime Gospodnje, kao Mesija koji donosi mir – jer je magarac simbol mira, za razliku od konja koji je bio ratni simbol. Trebalo je to upravo zato jer je slijedila – muka, raspeće i smrt. To što smo i mi, poput židovskih suvremenika Isusovih, ponijeli grane maslina i palmi, što smo pošli u povorci pjevajući pjesme Kristu Kralju, znači da i mi sudjelujemo u Isusovoj mucu. Premda toga nismo uvijek svjesni, željeli bismo si posvijestiti tu činjenicu. I naš je životni put hod s Kristom poniženim, klicanje i veličanje ali i nošenje križa”.

Govoreći o mucu Kristovoj kako je opisuje sv. Marko, biskup je istaknuo kako je ona puna dramatike, te teških momenata, ali i poučnih i simboličkih elemenata koji daju nazrijeti tko je Isus i zašto je trpio. „Dapače, iz Markova se opisa jasno vidi i to da on zna kako je Krist po svojoj mucu pobijedio đavla i svako zlo i grijeh, te da je ta njegova muka – slavna! Upravo o takvom mucu Kristovoj govori i čitava današnja liturgija. Jer nije Krist trpio da bismo ga mi sazalijevali, nije on podnosio nepravdu jer je bio slab i nemoćan, nego baš stoga što je Sin Božji, što je moćan vladar i kralj svega svijeta on je muku svijeta i svakog čovjeka ponio na svojim leđima da bi ju pobijedio i svemu svijetu donio novi život, pun radosti i smislu”, ustvrdio je biskup te dodao kako je Evanđelist želio iznijeti opis Kristove muke da bi u nama probudio svijest koliko je Bog nas volio, koliko je bio spreman dati za nas i koliko je velika Božja ljubav, ali i s druge strane koliko je slab čovjek. „Jedan Isusov apostol ga izdaje, drugi ga zatajuje; Pilat ga nevina osuđuje, vojnici i svjetina mu se podruguju. Ipak ima tu i ljudi koji su sućutni, koji ga prate s ljubavlju: Petar plače kad spoznaje svoju slabost, Šimun Cirenac mu pomaže nositi križ, žene ga prate i plaču nad njim, a Josip iz Arimateje ga pokapa u svoj grob. Na kraju, nakon što Isus umire na križu, rimski satnik zaključuje: 'Doista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!' I mi bismo trebali doći do tog zaključka i zahvalno se pokloniti Gospodinu koji je za nas, premda Bog, trpio i umro. Gdje smo tu mi? Zna Gospodin da smo slabi, zato je i ponio križ za sve nas. Koliko je strašan Judin poljubac! Da ga je bar ošamario, ne, Juda je Isusa poljubio. Ono što bi trebao biti znak ljubavi i nježnosti, on je pretvorio u znak

prijevare i izdaje. Koliko prijetvornosti često ima u svima nama ljudima! Kada bismo trebali biti blizu onima koji trpe, mi okrećemo oči od njih; kada bismo trebali priskočiti u pomoć, mi radije ostajemo u svojoj komotnosti; kada bismo trebali dići svoj glas protiv nepravde i protiv zala ovog svijeta, mi radije šutimo... Judin poljubac! Koliko je to strašna pouka – za sve ljude, za sva vremena. A jesmo li što naučili, jesmo li spremni priznati svoje nedosljednosti i ispraviti ih, poći za Isusom i nositi svoj križ s vjerom da je to put spasenja? Molimo danas, braćo i sestre, Gospodina koji je za nas trpio, koji je za nas bio nepravедno osuđen, koji je bio izrugivan, nosio svoj križ i bio raspet, da i mi ne jadikujemo i ne izmičemo kada nas drugi ne razumiju, kada nam podmeću i žele ukloniti s lica zemlje”.

Na kraju biskup je upozorio kako se i danas Krista razapinje kada se ponižava, vrijeđa i progoni Crkvu. „Naša Vlada, i predsjednik i članovi, svojim prihvaćanjem Istanbulske konvencije pljunuli su nama katolicima u lice, ali još postoje i naši narodni zastupnici u Hrvatskom saboru koji ne smiju, ako su vjernici, dati svoj glas za tu ratifikaciju. Ne smiju to ni oni koji su nevjernici, zbog pravnih i moralnih razloga i zato što bi se time prihvatio nadzakov koji bi nadzirao domaće zakone. A radi se o duboko nekršćanskom zakonu i, kako je rekao predsjednik HKB, oni koji to zlo podupiru sami sebe ekskomuniciraju iz Katoličke Crkve. Molimo se, braćo i sestre, i dalje da to zlo ne prevlada.

Krist je pobijedio. On će dati da i mi s njime pobijedimo. No, kroz mnoge nam je nevolje proći... ali s vjerom, uzdignute glave, svjesni da nismo sami i da je to put spasenja. Zato: Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te jer si po svojem svetom Križu pobijedio svijet”, zaključio je biskup Košić propovijed.

**Završila korizmena kampanja Inicijative 40 dana za život**

Zagreb, 25.3.2018. (IKA) - Na Cvjetnicu, 25. ožujka, završila je korizmena kampanja Inicijative 40 dana za život. U Hrvatskoj je ovo do sada bila najraširenija kampanja s uključenih 27 gradova, na 28 mjesta bdjenja te je urodila velikim plodovima. Organizatori ističu tri života spašena od smrti pobačajem u Hrvatskoj, a oko 3000 molitelja sudjelovalo je i bdjelo i po najvećim hladnoćama ispred hrvatskih bolnica.

Tijekom ove kampanje počele su i prijave za Prvu međunarodnu konferenciju za Život u Zagrebu „Život, dakle, biraj!”, u organizaciji Inicijative 40 dana za život i Udruge Hrvatska za Život koja će se održati od 27. do 29. travnja. Ta će konferencija okupiti pro-life borce iz Hrvatske i svijeta, a svi će govornici iz perspektive svoje teme dati odgovor na rješenje problema pobačaja. Prijave traju do 5. travnja, a prijaviti se može na link: <http://bit.ly/2BO52dy>

Kao i u nekoliko prijašnjih kampanja, bdjenja su organizirana i u nekim župama na otocima, a neformalno su se bdjenja održavala ispred opće bolnice u Gospiću te ispred poliklinike Podobnik u Zagrebu. Odlične vijesti stižu iz još hrvatskih gradova, kao naprimjer Krapine, gdje su se vjernici organizirano nalazili na molitvi u svojoj župi kao podrška Inicijativi.

Ovu kampanju obilježio je i obilazak relikvija svetog Ivana Pavla II. po cijeloj Hrvatskoj, a vjernici su ih imali prilike častiti ispred bolnica, ali i u župama u svojim gradovima. Relikvije su na kraju kampanje darovane nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu.

## Cvjetnica u Poreču

*Mi želimo biti na strani žena koje su pratile Isusa i u najnepovoljnijim okolnostima, a ne kao učenici koji su se kod nadolaska opasnosti razbježali*

Poreč, 25.3.2018. (IKA) - Na Nedjelju Muke Gospodnje, 25. ožujka, blagoslov maslinovih grančica, procesiju i misno slavlje u porečkoj bazilici predvodio je porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša. Bogoslužje Nedjelje Muke Gospodnje i ove je godine započelo blagoslovom maslinovih i palmiranih grana na središnjem porečkom trgu, Trgu Slobode, ispred crkve Gospe od Anđela gdje je početni dio porečki župni zbor uzveličao otpjevavši pjesmu „Židovska su djeca“.

Okupljeni su potom u procesiji krenuli Dekumanovom ulicom i Ulicom sv. Eleuterija do bazilike gdje je misno slavlje biskup predvodio u suslavlju s više svećenika.

Nakon pjevanja Muke Gospodnje predvoditelj je izrekao kratku homiliju u kojoj se posebno osvrnuo na pojedine ličnosti koje se, osim Isusa, spominju u čitanju Muke. Spomenuvši Judu propovjednik je istaknuo da, kako to često biva u životu, i u tome slučaju je zlo došlo upravo od najbližih. No, dok osuđujemo Judu, možda se trebamo zapitati koliko često i mi izdajemo Isusa, izdajući načela koja nam On daje za život, samo kako bi nam bilo ugodnije. Sv. Petar apostol je primjer onoga koji se najgorljivije zalagao, a odmah potom najeklatantnije zaniijekao Isusa, no, naposljetku se pokajao i širio Isusov nauk do smrti na križu. Mi se u njemu pronalazimo kada griješimo, ali se nakon toga iskreno pokajemo. Svjetina koja je pri Isuovu ulasku u Jeruzalem klicala „Hosana!“, a tek nekoliko dana kasnije, na nagovor velikih svećenika pozivala na linč vičući „Raspi ga!“ primjer je povodljivosti i površnosti. Analizirajući takav stav trebamo se zapitati jesmo li mi dosljedni u svojim stavovima, tražimo li ono bitno ili se damo olako nagovoriti, istaknuo je biskup. Veliki svećenici, koji su se jednostavno htjeli riješiti Isusa očiti su primjer koristoljublja koje ne preže ni pred čime. Spomenuvši Pilata, biskup je naglasio kako je on postupio prema pravu, prema tadašnjem rimskom zakonu, premda je znao da to nije i pravedno. Svaki zakon, ako će biti u prilog čovjeku mora biti i pravedan, naglasio je propovjednik. Mi želimo biti na strani žena koje su pratile Isusa i u najnepovoljnijim okolnostima, a ne kao učenici koji su se kod nadolaska opasnosti razbježali. Upravo danas, na Nedjelju Muke Gospodnje, tražimo od Boga da budemo kao te žene koje su bile uz Isusa do smrti na križu, a potom mu i dale posljednju počast. U ovim vremenima nesigurnosti neka naša sigurnost bude u činjenju dobra za druge, molimo Gospodina da uvijek znamo prepoznatu potrebu bližnjega i pružiti pomoć bilo u materijalnom ili duhovnom smislu, zaključio je propovjednik.

## Papa Franjo je rodnu ideologiju nazvao „ideološkom kolonizacijom“

*Priopćenje Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije*

Zagreb, 25.3.2018. (IKA) - Vezano uz aktualno pitanje ratifikacije Istanbulske konvencije Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije objavio je na mrežnoj stranici nadbiskupije priopćenje koje prenosimo u cijelosti:

U subotu, 24. ožujka 2018., građanska inicijativa „Hrvatska protiv Istanbulske konvencije“ organizirala je prosvjed u središtu Zagreba protiv ratifikacije Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, kolokvijalno zvanog „Istanbulska konvencija“. Prema podacima organizatora prosvjed je okupio više desetaka tisuća građana nezadovoljnih odlukom

Vlade Republike Hrvatske da u Hrvatski sabor uputi prijedlog zakona o potvrđivanju Istanbulske konvencije.

Hrvatska biskupska konferencija u nekoliko je navrata izrekla svoj stav o Istanbulskoj konvenciji. Zadnje je to učinila 30. studenoga 2017. godine porukom pod nazivom „Založiti se za temeljne vrednote obrazovanja i obitelji“. U toj su poruci hrvatski biskupi ukazali na potrebu da se o „ratifikaciji Istanbulske konvencije, otvori javna rasprava u hrvatskome društvu te da se u otvorenome razgovoru razmotre sve nedoumice koje ona ostavlja, kako bi se izbjegle dugoročne štetne posljedice, osobito u zakonodavnome i obrazovnome sustavu te time i posljedice za cjelokupno hrvatsko društvo“.

Jučerašnji skup, u kojem su sudjelovali i mnogi vjernici, doprinos je istinskom dijalogu nositelja državnih vlasti i građana koji s pravom smatraju da se ratifikacijom ovog spornog dokumenta u hrvatski pravni sustav i društvene procese unosi neznanstvena i nadasve štetna rodna ideologija koju je papa Franjo nazvao „ideološkom kolonizacijom“.

Vjernici su pozvani javno svjedočiti svoj kršćanski identitet, naročito kada je riječ o temeljnim moralnim pitanjima koja se tiču pojedinca, obitelji i društva u cjelini. U tom smislu ponavljamo da Zagrebačka nadbiskupija kao institucija Katoličke Crkve koju predvodi papa Franjo podržava sve napore vjernika koji služe na izgradnju pravednog društva i za zaštitu ljudskog dostojanstva svake žene i muškarca, kao i obitelji – temeljne stanice društva i Crkve.

Na kraju ističemo da je posljednjih dana hrvatskoj javnosti dostupan i dokument Svete Stolice pod nazivom „Pozicija Stalne misije Svete Stolice pri Vijeću Europe o pitanju roda“ u kojoj se nalazi i stav Svete Stolice o Istanbulskoj konvenciji.“

## Proslava Maslinske nedjelje u Krku

*„Isusova snaga je ljubav, slava poniznost, a moć služenje i to se nikada neće promijeniti – takvo će biti Božje djelovanje za sva vremena“, objasnio biskup Petanjak*

Krk, 25.3.2018. (IKA) - Proslava Maslinske nedjelje u Krku započela je okupljanjem vjernika na trgu ispred samostana franjevac trećoredaca gdje je biskup Ivica Petanjak, uz sudjelovanje više krčkih svećenika i redovnika, predvodio obred blagoslova maslinovih grančica. Nakon blagoslova svi su se u svečanom ophodu gradskim ulicama uputili u katedralu.

Usljedio je svečano koncelebrirano misno slavlje koje je predvodio krčki biskup. Nakon pjevanje Muke, biskup je u središte nagovora stavio lik iz evanđeoskih prikaza Isusova života koji nam se na prvu može činiti marginalan, nevažan, ali zapravo simbolično otkriva mnogo o karakteru Isusova poslanja i spasenjskog djelovanja, a to je magarac. Magarac nosi trudnu Mariju na popis stanovništva u Betlehem, magarac je prisutan u štatici Isusova rođenja, zatim pri bijegu Marije, Josipa i Isusa u Egipat, da bi naposljetku na svojim leđima ponio Isusa kod njegova slavnog ulaska u Jeruzalem, na putu prema muci i razapinjanju. „Bog izabire slabo, nejako, ludo da posrami jake, snažne, mudre. Tako nas magare – ponizno, pokorno, spremno podnijeti tolike terete – uvodi u Veliki tjedan i ukazuje na Isusa koji na sebe preuzima breme ljudskih grijeha i nosi ih na drvo križa. Isusova snaga je ljubav, slava poniznost, a moć služenje i to se nikada neće promijeniti – takvo će biti Božje djelovanje za sva vremena“, istaknuo je biskup Petanjak. Nakon mise započelo je klanjanje pred Presvetim, izvijestila je mrežna stranica Krčke biskupije.

### Na Križnom putu s bl. Stepincem

Lepoglava, 25.3.2018. (IKA) – Tradicionalna pobožnost „Na Križnom putu s blaženim kardinalom Alojzijem Stepincem“ u kojoj su sudjelovali vjernici lepoglavskog kraja održana je na Cvjetnu nedjelju, 25. ožujka u Lepoglavi. Procesija koju je vodio varaždinski biskup Josip Mrzljak započela je kod kipa bl. Stepinca ispred župne crkve Bezgrešnog začeca BDM u Lepoglavi, nastavila se uza zidove Kaznionice, u kojoj je kardinal služio zatvorsku kaznu, a završila je kod kapele Sv. Ivana Krstitelja na brdu Gorica. U zajedništvu s biskupom Mrzljakom stopama kalvarije bl. Stepinca koračali su, uz brojne vjernike, mons. Andrija Kišiček, domaći župnik, preč. Ivan Rak, kancelar Varaždinske biskupije, vlč. Tomislav Antekolović, župnik u Murskom Središću, vlč. Mario Filipović, župnik u Natkrižovljanu, vlč. Danijel Herceg, župnik u Gornjem Jesenju, vlč. Nikola Tomašević, tajnik varaždinskog biskupa, i vlč. Branko Horvat, župni vikar u Lepoglavi. Prije križnoga puta ispred crkve biskup Mrzljak rekao je da ono što se dogodilo s Isusom, događa se i u životu Crkve i svakoga od nas. Gledajući Isusa pred sobom, kršćanin s nadom u konačnu pobjedu za njim nosi svoj križ. Zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac kod svojeg svećeničkog ređenja shvatio je kako je kršćanski, napose svećenički život, put križa. O tome svjedoči natpis njegove mladomisničke sličice na kojoj je napisao: „A ja, Bože sačuvaj, da bih se ičim ponosio, osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu“. Prigodom imenovanja za zagrebačkog nadbiskupa u knjigu dnevnika zapisao je: „Što Bog daje. Uzeo sam si lozinku 'U Tebe se Gospodine uzdam'. Moj položaj je strahovito težak. Sav hrvatski narod ogorčen je na današnji režim jer nasilje prevršuje mjeru. Ne mogu mirno šutjeti na nasilja koja nisu u skladu s kršćanskim moralom i koja diraju u prava Katoličke Crkve. Koliko je dakle stiska i neprilika za mene? Moj život bit će jedan križni put“. U svojim razmišljanjima o Isusovim mukama kazao je: „A koliko je nepravednih osuda palo kroz vjekove protiv Isusa u suđenju njegovih sluga? Kada se s Isusom trpi onda je sve lako“. Penjući se na ovaj brežuljak iznad lepoglavske kaznionice, sjetimo se svih nepravedno osuđenih koji su zajedno s blaženim Alojzijem nosili svoj križ u ovoj i drugim kaznionicama sredinom 20. stoljeća, potaknuo je biskup Mrzljak.

Četrnaest postaja Isusova Križnog puta oko lepoglavske kaznionice, na putu dugom 1600 metara, prisposobljeno je s mučeništvom blaženog Alojzija Stepinca koji je ondje proveo više od pet godina. Organizator Križnog puta bila je župa Bezgrešnog začeca BDM iz Lepoglave čiji je župnik mons. Andrija Kišiček, zapisavši svoja razmatranja, ujedno njegov autor.

Križni je put završio na brdu Gorica kod kapele Svetog Ivana Krstitelja iz 17. stoljeća, čiju je unutrašnjost oslikao Ivan Ranger, pavlinski redovnik i jedan od naših najznamenitijih baroknih umjetnika. Nakon 14 postaja u kojima su vjernici uoči Velikog tjedna razmatrali i promišljali kako o mucu Isusa Krista, tako i blaženog Stepinca, varaždinski biskup podsjetio je kako se posljednjih godina na tom istom mjestu priča o tome kako „ubrzo očekujemo da blaženi Alojzije uskoro bude proglašen svetim“.

„Za nas ljude postoji jedno vrijeme. Prošle godine nas je pohodio državni tajnik Svete Stolce kardinal Pietro Parolin koji je rekao 'Bog ima svoje vrijeme'. Prošlo je 20 godina otkako je naš kardinal Stepinac proglašen blaženim u Mariji Bistrici. Ovo vrijeme sigurno je prigoda da ga još više upoznamo, ali isto tako da ga još više nasljedujemo. Trebamo slijediti njegove vrline i vjeru, upravo onako kao

što smo ovdje od postaje do postaje to činili. Na blagdan Cvjetnice slušali smo Isusovu muku, kako je zapisao sveti Marko, i dok nosimo grančice, i Isusu pjevamo 'Hosana' te Ga hvalimo, za koji dan će neki vikati 'raspi Ga'. Što se to u ljudima dogodi da tako promjene svoje stavove? Sigurno da se u ljudskom životu zlo može dogoditi, ali mi vjernici želimo stalnost u vjeri. U životu blaženog Alojzija Stepinca nije bilo kolebanja u vjeri. Njegova vjera uvijek je bila čvrsta i stalna. To je nešto u čemu ga možemo slijediti, po čvrstoj vjeri i sigurnim kršćanskim pogledima na život. Sa svojom strpljivošću, vjerom i nadom, on za nas već jest svet, a taj čin proglašenja bit će Božje vrijeme. Do tada imamo puno toga za činiti, moliti za njegov zagovor, ali i nasljedovati u svojem svaganjem životu“, poručio je vjernicima na brdu Gorica biskup Mrzljak.

### Nuncij Eterović predvodio misu Cvjetnice u Pučišćima

*Muka Isusova teška je stranica Isusova života. Isus je izvršio volju Očevu jer je znao da je ona zalog otkupljenja svijeta, slobode svih ljudi, svih naraštaja, naše slobode i našega otkupljenja, poručio papinski nuncij u Berlinu*

Pučišća, 25.3.2018. (IKA) – Na Nedjelju muke Gospodnje, 25. ožujka, papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović predvodio je misno slavlje u župi sv. Jeronima u rodnom Pučišćima na otoku Braču, kojim je vjernički puk uveo u sveti tjedan Isusove muke, smrti i uskrsnuća. Obredi Cvjetne nedjelje započeli su okupljanjem vjernika kod crkve Gospe na Botku, nekadašnje župne crkve, gdje je nadbiskup Eterović blagoslovio palmine i maslinove grane. Uslijedila je svečana procesija od Gospine crkve do župne Sv. Jeronima s brojnomo djecom i mladima s palminim i maslinovim granama u rukama. U tijeku misnoga slavlja čitan je izvještaj o Muci Gospodinovoj u kojemu su sudjelovala djeca i mladi predvođeni Magdalenom Mihaić. Osim sudjelovanja u navještaju Muke Gospodinove djeca i mladi sudjelovali su i u pjevanju pod ravnanjem s. Danijele Mihić, uz pratnju Nikoline Jakovčević te u molitvi vjernika. „I mi danas pratimo Isusa i kličemo 'Hosana, Sinu Davidovu' poput jeruzulemskoga naroda. I mi smo danas svjedoci drame Kristove muke i patnje, njegova križnoga puta. Svi se možemo prepoznati u nekoj od mnoštva osoba koje su bile blizu Isusu Kristu, koje su bile protiv Isusa ili su ga izdale ili se pokajale i vratile Isusu. Muka Isusova teška je stranica Isusova života. Isus je izvršio volju Očevu jer je znao da je ona zalog otkupljenja svijeta, slobode svih ljudi, svih naraštaja, naše slobode i našega otkupljenja. I zato u mucu ne smijemo promatrati samo ljudsku narav Isusa Krista. Pozvani smo otkriti i njegovu božansku narav koja toj ljudskoj patnji daje novi smisao, otkupiteljski smisao“, poručio je, uz ostalo, nadbiskup Eterović.

Obraćajući se mladima koji su u velikoj broju sudjelovali u liturgiji, nadbiskup je podsjetio da se na Cvjetnicu obilježava Svjetski dan mladih koji se slavi u mjesnim Crkava kao priprava za središnji skup mladih u Panami sljedeće godine. Tom prigodom i papa Franjo uputio je uz taj dan mladima svoju poruku na temu „Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Bogu“. „Molimo Gospodina da se i mi ne bojimo, unatoč svim protivštinama, svim problemima i poteškoćama današnjega života, na osobnome nivou, u našoj župi, u našem narodu i cijelome svijetu“, istaknuo je nadbiskup Eterović. Na kraju liturgijskoga slavlja u župi je započelo četrdesetsatno euharistijsko klanjanje, poznatije pod nazivom quarantaore. Nakon što je pučki župnik Pavao Gospodnetić izložio Presveti Oltarski Sakrament na klanjanje vjernicima, nadbiskup se zadržao u kratkoj molitvi pred Presvetim.



### Proštenje u grkokatoličkoj župi Blagovijesti u Pribiću

Pribić, 25.3.2018. (IKA) - Grkokatolička župa Blagovijesti u Pribiću proslavila je 25. ožujka blagdan Cvjetnice i godišnje proštenje župe. Svečanu Liturgiju sv. Ivana Zlatoustoga predvodio je križevački vladika Nikola Kekić uz susluženje žumberačkog vikara protojereja stavrofora Željka Pajića, domaćeg župnika Nenada Krajačića, duhovnika Sjemeništa i ravnatelja Caritasa Križevačke eparhije Ivana Radeljaka i zagrebačkog župnika Danijela Hranilovića.

Govoreći o važnosti Marijina lika u povijesti spasenja, o. Pajić u homiliji je istaknuo kako je upravo presveta Bogorodica uzor vjernosti Božjoj riječi i prihvaćanju Njegove volje te postavio pitanje „u kojoj mjeri i mi kao vjernici to prihvaćamo“. „Ne zaboravimo: kao narod smo, preko naših pradjedova prije 14 stoljeća prihvatili Isusa Krista i vjernost Njegovoj Crkvi. Poput presvete Bogorodice izrečen je naš da. Bio je to naš krsni zavjet zadan u Solinu, u toj kolijevci naše vjere, na mjestu susreta kršćanskog istoka i zapada. Tim krsnim zavjetom označena je sva naša povijest i kultura. To što smo kroz mukotrpnu povijest ostali narod, što smo stali na noge u slobodi, što znamo tko smo, što smo i čiji smo – zasluga je to presvete Bogorodice, naše Crkve bogate u različitosti i njezinih pastira. Budimo stoga ponosni što, usprkos svih nedaća, naša vjera nije nestala već se prenosi na nova pokoljenja“, rekao je o. Pajić.

Nadalje, govoreći o nužnosti obraćenja i odupiranju mentalitetu grijeha ovoga svijeta, propovjednik je pozvao okupljene da u ovoj Godini Križevačke eparhije obnove svoj pradjedovski zavjet vjernosti Bogu i Crkvi te nadodao: „Danas se poklopiše u našem obredu dva blagdana: Cvjetnice i Blagovijesti. Cvjetnice - svečanog ulaska Kristova u grad Jeruzalem i Blagovijesti - onog skrovitog, tadašnjem svijetu nepoznatog, ulaska Boga živoga u ljudski svijet pod srcem Marijinim. Početak je ovo našeg spasenja kojeg uzimamo kao konvenciju za svoj trajni orijentir“, istaknuo je o. Pajić.

Nakon svečana blagoslova maslinovih grančica okupljenima se obratio vladika Kekić koji je, govoreći o dičnoj povijesti i značenu pribićkog kompleksa za vjernike žumberačkog vikarijata, zahvalio okupljenima što kao maleno stado uvelike pridonose bogatstvu Crkve u „dolini kardinala“ te vlastitim angažmanom čine ovu župu, jedinu posvećenu blagdanu Blagovijesti u Križevačkoj eparhiji, prepoznatljivom živom Crkvom koja slijedi i proslavlja Isusa Krista. Zahvaljujući o. Nenadu na predanom radu u vinogradu Gospodnjem, vladika Kekić izrazio je zajedništvo koje je vidljivo na tome mjestu te pozvao okupljene: „Budimo ponosni na našu povijest! Čuvajmo i njegujemo našu vjernost Crkvi u okrilju našega obreda, obnovimo svoj krsni zavjet kako bi ga sačuvana i neoskvrnjena predali budućim pokoljenjima“.

Crkva Blagovijesti u neobizantskom stilu podignuta je 1911. g. na umjetnom otočiću po nacrtu arhitekta Stjepana Podhorskog. Izgrađena je osobitom zaslugom vladike Julija Drohobeckog kao spomen hram u povodu 300. obljetnice uspostave Marčanskog vladičanstva. Župna crkva Blagovijesti u Pribiću od 25. ožujka 2012. proglašena je glavnim marijanskim svetištem za Žumberački vikarijat.

### Uskrsnuli Krist - nada naša

*Poruka vojnoga ordinarija Jure Bogdana za Uskrs*

Zagreb, 25.3.2018. (IKA) - „U uskrsnuću Gospodinovu očituje se i najavljuje integralno spasenje duše i tijela svakoga čovjeka, što je konačni cilj i sudbina na koju Bog poziva sve ljude“, ističe se u uskrsnoj poruci vojnog biskupa Jure Bogdana. „Prazan grob progovorio je jedinstvenom i jedincatom puninom, nikada prije viđenom, nikada prije čuvenom... puninom koja je toga uskrsnog jutra bljesnula svjetlom jačim od sunca na izlasku, puninom života koja je ubojito porazila samu smrt.“

Pred praznim grobom uskrslo je i ufanje Marije Magdalene. Tako i kršćanska nada „pobuđuje u srcima svojih vjernika kreativnost, na traženje rješenja u zamršenim životnim i društvenim situacijama, potiče čovjeka na izgradnju pravednijega društvenog poretka, poboljšanje međuljudskih odnosa, izgradnju boljega svijeta“.

Biskup ističe da se kao „živi i aktivni članovi Crkve, i isto tako kao građani hrvatske nam domovine, nikako ne možemo pomiriti s beznađem, pesimizmom i defetizmom koji se sustavno širi i promiče... Kao kršćani znademo da se beznađe i očaj rađaju u tminama pameti i srca, i da je svjetlo slavno uskrsnuloga Krista te tmine konačno i zasvagda raspršilo... Kao kršćanski vjernici nismo amnestirani od aktivnoga djelovanja na svim područjima društvenoga života i izgradnje hrvatskoga društva.“ U poruci sve vjernike poziva i moli da uvijek iznova i trajno obnavljaju „u sebi i oko sebe kršćansku nadu i optimizam života i otvorenosti životu. Kršćanin nema nikakva razloga za pesimizam... Ne smijemo ustuknuti pred širiteljima beznađa i bijega od vlastite odgovornosti i iz vlastite Domovine“, ističe biskup Bogdan.

U zajedništvu s umirovljenim vojnim biskupom Jurjem Jezerincem, vojni ordinarij želi svim svećenicima i vjernicima biskupije - braniteljima, onima koji su u mirovnim misijama izvan Domovine, svima koji danonočno čuvaju hrvatske granice na kopnu, moru i u zraku i svima koji stalno bdiju nad našom sigurnošću - "svima vama koji ste na bilo koji način povezani s našom biskupijskom zajednicom, sretan i blagoslovljen Uskrs. Neka vaš život i vaše djelovanje budu trajno obasjani vjerom u uskrsnuloga Gospodina, Krista koji je jedini naša nada.“

### Križni put prvi puta po parku naselja Travno

Zagreb, 25.3.2018. (IKA) - Na Cvjetnicu, u nedjelju 25. ožujka, u župi sv. Luke evanđelista u Travnom prvi put od osnutka župe prije 42 godine održana je pobožnost križnoga puta na otvorenom po parku u središtu toga novozagrebačkoga naselja. Križni put na otvorenom započeo je u 17 sati otkucanjima zvona sa župnog tornja.

Površina parka u Travnom proteže se cijelim naseljem, koje je svojim pravokutnim oblikom omogućilo savršen sklad svih 14 postaja križnoga puta. Župljani župe Travno na čelu sa župnikom Vladimirom Hrenom hodali su za misijskim križem koji su nosili odrasli muškarci, dok su na svakoj od postaja ovogodišnji krizmanici, članovi zajednice mladih i ministri držali sliku postaje i svijeće. Tekst križnoga puta mons. Tomislava Ivančića čitali su predstavnici zajednica unutar župe: Molitveni vijenac Kraljice obitelji, Marijina legija, Molitvena zajednica blaženoga Alojzija Stepinca, Zajednica mladih, Obiteljska zajednica, Zajednica čitača i djeca.

## Preduskrsna konferencija za medije nadbiskupa Đure Hranića

*Velika većina hrvatskoga društva želi izbjeći potencijalnu opasnost od uvođenja rodne ideologije u hrvatski zakonodavni i obrazovni sustav. Istanbulska konvencija izaziva prijepore zbog toga što koristi terminologiju rodne ideologije - Imam dojam da netko potiče ove tzv. ideološke rasprave, kako bismo 'glodali' ta pitanja, a da bi druge stvari ostale nezapažene. Nije mi uvijek jasno što se događa u pozadini, ali to očito nekome odgovara. Nemamo li ozbiljnih, važnijih i težih pitanja s kojima se ovo društvo suočava?*

Đakovo, 26.3.2018. (IKA/TU) – „Uskrsnu Gospodin. Prepoznaje ga u lomljenju kruha“ (usp. Lk 24,34-35) naslov je uskrsne pastirske poruke i čestitke đakovačko-osječkog nadbiskupa metropolita Đure Hranića, koju je predstavio na preduskrsnoj konferenciji za medije 26. ožujka u prostorima Nadbiskupskog doma u Đakovu.

U središte svoje pastirske poruke nadbiskup Hranić stavlja euharistiju koja se „otkriva kao istinski susret s uskrsnim Isusom u kojemu ga prepoznajemo očima vjere“.

„Novozavjetni tekstovi izvještavaju da se Crkva od samih svojih početaka sabire na lomljenje kruha u Dan Gospodnji, dan u koji je Krist uskrsnuo od mrtvih, dan koji je početak novog stvaranja, dan našeg spasenja i oslobođenja, dan izlivanja Duha Svetoga i rađanja Crkve. Upravo oko euharistijskog stola nastaje nova zajednica koja snagom uskrsle vjere svjedoči da je Krist živ i tu vjeru potvrđuje u ljubavi prema braći. Uskrsna vjera Crkve stoga je bitno euharistijska i na osobit se način hrani za nedjeljnim euharistijskim stolom“, istaknuo je nadbiskup, dodavši kako Euharistija tako unosi korjenitu novost u naš život, jer oblikuje novi mentalitet koji postaje kriterijem vrednovanja svih naših osobnih, ali i društvenih odnosa.

Rekavši kako euharistija ima društvenu dimenziju te se u njoj ljubav prema Bogu i bližnjemu sjedinjenje u jedno postojanje, nadbiskup je naglasio kako zadivljenost nad darom koji nam je Bog dao u Kristu, utiskuje u naš život novi dinamizam koji nas potiče da njegovu ljubav prenesemo drugima te je rekao: „Vjera stoga nije i ne može biti privatna stvar pojedinca, jer pristupanje euharistijskom stolu podrazumijeva osobno svjedočenje kršćanskih vrijednosti i zauzetost u promicanju tzv. socijalne ljubavi. Onaj tko je iskusio euharistijski dar Božje ljubavi spremno će to posvjedočiti drugima te se zauzimati za promicanje kršćanske antropologije spolnosti, živjet će vjernu bračnu ljubav i obiteljsko zajedništvo te će promicati vrijednost života. Zauzimat će se za uspostavu pravednih društvenih struktura, za društvenu solidarnost i socijalnu osjetljivost sa siromašnima, nezaposlenima i drugim marginaliziranim skupinama. Podupirat će pravo drugih na neradnu nedjelju, sustegnut će se od nedjeljnog odlaska u trgovine, pronalaziti vremena za posjet i susrete s onima koji su u potrebi te će spremno nekoliko sati volontirati u župnoj zajednici ili u kojoj vjerničkoj, odnosno humanitarnoj udruzi.

U poruci nadbiskup se osvrće na župnu zajednicu - „obitelj obitelji“, koja se rađa i živi iz zajedništva koje nastaje iz susreta s euharistijskim Kristom. „Stoga je za sve nas vjernike od osobite važnosti redovito sudjelovanje u nedjeljnom euharistijskom slavlju župne zajednice, jer nas samo potpuno sudjelovanje u svetim otajstvima potiče na aktivnije uključivanje u crkveni život i na kršćansku zauzetost u društvenom životu“, rekao je nadbiskup, stavlajući svećenicima na srce da „proživljenom dubinom i ljepotom liturgijskoga susreta euharistiju učine istinskim izvoristom milosti i za socijalno poslanje, jer se naše

djelovanje u svijetu mora očitovati kao nastavak slavlja euharistije“.

Osnaženi euharistijskim kruhom pozvani smo evanđeljem „uskvasati“ i obogatiti društvo. Naš je trajni poziv evangelizirati društvo u kojemu živimo i oblikovati duhovni identitet svoga naroda osobnim svjedočenjem karitativne ljubavi i zauzimanjem za uspostavu pravednih društvenih struktura, u kojima se već sada krije klica uskrsne preobrazbe svega u Kristu, istaknuo je nadbiskup Hranić.

Pastirsku poruku zaključio je čestitkom: „Sa željom da svi uspijemo trajno pružati živo svjedočanstvo euharistijske duhovnosti koja proistječe iz Kristove raspete i uskrsle ljubavi, svima vama, dragi vjernici, vama, draga braćo svećenici i članovi ustanova posvećenoga života, te svima koji ste s nama povezani, u domovini i diljem svijeta, u zajedništvu s mons. Marinom Srakićem, našim nadbiskupom u miru, od srca želim i molim snagu uskrsne vjere i nade. Neka vam je svima radostan i blagoslovljen Uskrs!“

Nazočni medijski djelatnici zamolili su nadbiskupa Hranića da komentira Istanbulsku konvenciju. Nadbiskupov odgovor donosimo u cijelosti: „Vjerujem da se velika većina hrvatskoga društva slaže oko zaštite žena od nasilja i oko prevencije obiteljskoga nasilja. Nitko valjda ne misli da bi Crkva koja propovijeda Kristovo evanđelje, tako univerzalan zakon ljubavi prema svakom čovjeku, bila protiv navedenoga. Jednako se tako pokazuje da velika većina hrvatskoga društva želi izbjeći potencijalnu opasnost od uvođenja rodne ideologije u hrvatski zakonodavni i obrazovni sustav. Pitanje je kako to postići! Vjerojatno postoji više puteva koji nas mogu dovesti do toga cilja. Ratifikacija tzv. Istanbulske konvencije je jedan od puteva. No, on, očito, izaziva prijepore zbog toga što koristi terminologiju rodne ideologije. Poljski primjer pokazuje da interpretativna izjava u stvari nema nikakve pravne učinke. Ili je barem upitna! K tome, pristaše ratifikacije te Konvencije na objekcije o opasnosti snaženja rodne ideologije, iznose kao argument, da su neke stvari koje protivnici ratifikacije ne žele, već ušle u hrvatsko zakonodavstvo. A kako su u nj ušle? Na mala vrata, a da hrvatski građani to nisu niti znali. To budi dodatnu podozrivost i u ovom slučaju. Da bismo procijenili treba li tražiti druge puteve kako bismo ostvarili navedeni cilj oko kojega se slažemo, nameće se i pitanje koje su posljedice za RH ukoliko ne ratificira Istanbulsku konvenciju. Odgovor je, koliko mi je poznato, da nema nikakvih sankcija niti posljedica za RH. Ne proizlazi li iz toga logično pitanje, zašto onda inzistiramo na ratifikaciji Konvencije te odbacujemo eventualne druge putove koji će nas dovesti do zaštite žena od nasilja i do prevencije obiteljskoga nasilja? Ako svu tu raspravu stavimo i u kontekst ozbiljne demografske krize te biološkog izumiranja hrvatskog naroda, onda to pitanje dobiva dodatnu težinu. I napokon, zašto toliku energiju usmjeravamo i trošimo na Istanbulsku konvenciju, umjesto na otvaranje novih radnih mjesta, obnovu gospodarstva, promicanje kulture života te bračnih i obiteljskih vrijednosti? A u naše hrvatsko zakonodavstvo implementirajmo sve mjere koje štite žene od nasilja, kojih još uvijek u njemu nema, a koje su prisutne u Istanbulske konvenciji! Zaštitimo je od nepoštenih poslodavaca, od iskorištavanja, od omalovažavanja darova i mogućnosti koje ima samo žena. Dakle, donesimo i nove mjere koje promiču njezino dostojanstvo i poslanje u društvu. Zašto bismo ostali na reduktivnom pristupu Istanbulske konvencije koja ženu samo štiti od nasilja!? Zašto ne težimo i za dodatnim promicanjem dostojanstva žene i njezine važnosti te njezina doprinosa hrvatskom i svakom drugom društvu!?“

Zamoljen da komentira tezu da su događanja u posljednjih

mjesec dana na neki način pokazatelj odmjerenosti snaga u hrvatskom društvu, nadbiskup je rekao: „Nažalost, imam dojam da netko potiče ove tzv. ideološke rasprave, kako bismo 'glodali' ta pitanja, a da bi druge stvari ostale nezapažene. Nije mi uvijek jasno što se događa u pozadini, ali to očito nekome odgovara. Čemu je ovo potrebno? Pitam se - nemamo li ozbiljnih, važnijih i težih pitanja s kojima se ovo društvo suočava?“

Nadbiskup se osvrnuo i na prosvjedni skup u Zagrebu u subotu 24. ožujka i oprečne informacije o broju okupljenih građana, rekavši kako je riječ o poigravanju brojevima te da je očito da je nekome stalo koji bi to broj prosvjednika trebao izaći u javnost, odnosno da se nastojalo umanjiti broj prisutnih građana. Osvrnuvši se na medijski prikaz samog događaja, novinarima je kazao kako su, kao ljudi od medija, svjesni da se neka stvar može modificirati i prikazati na različite načine da bi se postigao željeni učinak, a ovih je dana to bilo očito.

### **Financijsko izvješće Dubrovačke biskupije za 2017. godinu**

*U protekloj godini biskupija je refinancirala sva svoja kreditna zaduženja i time značajno, za oko 3 milijuna kuna, smanjila svoju ukupnu kreditnu opterećenost kroz sljedećih deset godina*

Dubrovnik, 26.3.2018. (IKA) - Dubrovačka biskupija objavila je u ponedjeljak 26. ožujka financijsko izvješće za 2017. godinu, koje je osim na hrvatskom objavljeno i na talijanskom i engleskom jeziku.

U uvodnom pismu dubrovački biskup Mate Uzinić ističe kako je poslanje Crkve širenje radosne vijesti, evanđelja te da se Crkva u različitim vremenima sukladno svojim mogućnostima trudila što vjernije odgovoriti tom poslanju. Biskup podsjeća kako Dubrovačku biskupiju njena duga i značajna povijest obvezuje na osobito brižno i odgovorno upravljanje koje, uz očuvanje duhovne i materijalne baštine, uvijek treba imati u vidu i temeljno poslanje Crkve, naviještaj radosne vijesti, evanđelja.

„Dubrovačka biskupija, kroz transparentno i odgovorno upravljanje, želi stavljati svoja materijalna dobra u službu evanđelja ulažući u različite pastoralne i edukativne projekte i Caritas, nova zapošljavanja te održavanje kulturne baštine koja nam je povjerena i koju smo dužni očuvati i očuvanu prosljediti idućim generacijama“, ističe dubrovački biskup.

Financijsko izvješće u prvom dijelu prikazuje konsolidirani novčani tok biskupije i povezanih pravnih osoba u referencu na prethodnu godinu, a u drugom dijelu prikazane su sve bilance uz prihode i rashode, odnosno račune dobiti i gubitaka profitnih dijelova.

U protekloj godini Dubrovačka biskupija je refinancirala sva svoja kreditna zaduženja i time značajno, za oko 3 milijuna kuna, smanjila svoju ukupnu kreditnu opterećenost kroz sljedećih deset godina.

„Zaduženost Dubrovačke biskupije u odnosu na njene primitke još je uvijek vrlo visoka, no refinanciranjem obveza i jačom financijskom disciplinom vide se pozitivni pomaci između godina. Cilj biskupije je kroz 7 do 10 godina potpuno zatvoriti obveze koje se tiču kreditne zaduženosti“, zaključuje ekonom Nikola Živković u uvodu u financijsko izvješće.

U Izvješću se ističu različiti uspješno provedeni projekti u prošloj godini. Tako je biskupijski Caritas svojim radom i uspješnom aplikacijom na EU fondove, prošle godine iz njih povukao 3,6 milijuna kuna čime je, na području Dubrovačko-neretvanske županije, omogućeno povećanje broja mjesečnih socijalnih košarica za najpotrebnije sa 700 na 1500. Završen

je i zajednički projekt u suradnji sa Zakladom Caboga Stiftung kojim je obnovljena biskupijska palača u Ulici Braće Andrijića br. 8, u koju su useljene obitelji s djecom čime je dan značajan impuls revitalizaciji Grada.

Financijsko izvješće, vjernicima, suradnicima ali i ukupnoj javnosti, pruža detaljan uvid kako je Biskupija upravljala materijalnim dobrima u 2017. godini. Dubrovačka biskupija zahvaljuje svima koji su svojim radom ili drugim načinom pomogli i pomažu njeno djelovanje.

Financijsko izvješće Dubrovačke biskupije za 2017. godinu može se preuzeti na sljedećim poveznicama: hrvatski - Dubrovačka biskupija - Godišnje financijsko izvješće 2017. [http://www.dubrovacka-biskupija.hr/izvjesca/2017\\_Dubrovačka\\_biskupija\\_Godisnje\\_financijsko\\_izvjesce.pdf](http://www.dubrovacka-biskupija.hr/izvjesca/2017_Dubrovačka_biskupija_Godisnje_financijsko_izvjesce.pdf); engleski - Diocese of Dubrovnik - Annual Financial Report 2017 [http://www.dubrovacka-biskupija.hr/izvjesca/2017\\_Diocese\\_of\\_Dubrovnik\\_Annual\\_Financial\\_Report.pdf](http://www.dubrovacka-biskupija.hr/izvjesca/2017_Diocese_of_Dubrovnik_Annual_Financial_Report.pdf) i talijanski - Diocesi di Dubrovnik - Raporto Annuale Bilancio 2017 [http://www.dubrovacka-biskupija.hr/izvjesca/2017\\_Diocesi\\_di\\_Dubrovnik\\_Raporto\\_Annuale\\_Bilancio.pdf](http://www.dubrovacka-biskupija.hr/izvjesca/2017_Diocesi_di_Dubrovnik_Raporto_Annuale_Bilancio.pdf)

### **Uskrsno pismo biskupa Petanjka**

Krk, 27.3.2018. (IKA) - „Uskrs je jedan, ali do njega vodi toliko puteva koliko je i ljudskih egzistencija pa tako taj jedan Uskrs na koncu zadobije neizmerno mnoštvo oblika, stanja, shvaćanja i doživljaja“, piše krčki biskup Ivica Petanjak u uskrsnom pismu. „Do Uskrsa se može doći samo ako smo se k njemu svjesno i odlučno uputili i prema njemu hodimo. Uskrs je rezultat prijednog puta i nagrada za poduzeto putovanje. No, na tom putovanju kao da se često pogubimo, rastrešemo i iz vida izgubimo cilj prema kojem smo krenuli...“

Isus dobro poznaje ljudsku stvarnost. Poznate su mu naše želje i mogućnosti, „naše nakane, odluke i konačna ostvarenja. Isus će i ono naše malo umnožiti. I iz naše zbunjenosti, nervoze, utrke s vremenom i sa samima sobom također će izvući nešto pozitivno, ali pod jednim uvjetom: da mi sebe i svoje životno breme, bez obzira u kakvom se stanju nalazimo, donesemo pred njegove noge ili izručimo u njegove ruke ili izrečemo u njegove uši i srce. Tada će nam Isus, usprkos svih naših nezgrapnih pokušaja i promašaja, dati da osjetimo i doživimo blagodat uskrsnuća“, ističe biskup.

Isus Krist uvijek na nas misli. On „nastavlja obilaziti svoje stado, ovaj naš kamenjar i naša mjesta, gleda i traži hoće li nekoga naći, susresti, zastati s njim i pod njegov krov ući... Iako dijelimo sudbinu s cijelim našim narodom koji nemilice nastavlja napuštati svoja vjekovna ognjišta, budimo ustrajni donositelji uskrsne nade i pobjede Života. Ako je Otac nebeski svoga Sina od mrtvih u nov i vječan život uveo i tako svemu svijetu dao smisao da se po muci i smrti dolazi do uskrsnuća i neprolaznosti života, On može i nas i sav naš narod preporučiti i u novi život povesti.“

Ne klonimo duhom, potiče biskup Petanjak. Budimo potpora jedni drugima i „ne zaboravimo da svaki, baš svaki Uskrs, mora proći preko Golgote. Ne tražimo zaobilaznice koje ne postoje, nego se uputimo prema onome koji je za sebe rekao: 'Ja sam Put, Istina i Život' (Iv 14,6), i imat ćemo Život.“

### Don Marko Medo novi generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH

*Dosadašnji generalni vikar o. Jakov Mamić 1. travnja odlazi u mirovinu*

Zagreb, 27.3.2018. (IKA) - Vojni biskup u Republici Hrvatskoj Jure Bogdan razriješio je 26. ožujka službe dosadašnjeg generalnog vikara Vojnog ordinarijata u RH o. Jakova Mamića, OCD. Novim generalnim vikarom Vojnog ordinarijata imenovao je 27. ožujka don Marka Medu, dosadašnjeg biskupskog vikara za pastoral i kapelana u Ministarstvu obrane RH i Glavnome stožeru oružanih snaga RH.

Don Marko Medo, svećenik Vojnog ordinarijata u RH, rođen je 10. ožujka 1972. u Strupniću kraj Livna u Bosni i Hercegovini. Nakon osmogodišnje škole stupio je u sjemenište Franjevac trećoredaca glagoljaša na Ksaveru u Zagrebu. Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju na Šalati u Zagrebu pohađao je od 1987. do 1991. godine. Nakon novicijata u Zadru nastavio je filozofsko teološki studij na Katoličkom Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika je zaređen u zagrebačkoj prvostolnici 1998. godine. Na Papinskome lateranskom sveučilištu u Rimu magistrirao je pastoralnu teologiju. U svojoj redovničkoj zajednici franjevaca trećoredaca obnašao je različite odgovorne službe, kako u pastoralu, tako i u odgoju i upravi provincije. Pastoralno je bio angažiran u Vojnome ordinarijatu u RH te je imenovan vojnim kapelanom u Ministarstvu obrane i Glavnome stožeru Oružanih snaga u Republici Hrvatskoj. Godine 2013. odlazi u Mirovnu misiju u Afganistan. Nakon te misije još je dva puta odlazio u Afganistan. Od jeseni 2015. godine inkardiniran je u Vojni ordinarijat gdje nastavlja raditi kao kapelan u Ministarstvu obrane i GS OS RH, a 2016. godine uz službu vojnog kapelana imenovan je biskupskim vikarom za pastoral MORH-a i GS OS RH. Na službu generalnog vikara VO stupa 1. travnja.

Dosadašnji generalni vikar o. Jakov Mamić karmelićanin, rođen je 10. ožujka 1944. u mjestu Zidine, općina Tomislavgrad u Bosni i Hercegovini. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, srednju školu u Zagrebu i potom klasični licej u Trentu 1965. godine. Teološki dodiplomski studij pohađao je i završio u Rimu na Papinskom teološkom fakultetu „Teresianum“ (1966-1970). Poslijediplomski studij upisao je na Papinskom teološkom fakultetu „Teresianum“ na kojemu je magistrirao i doktorirao. Stupio je u karmelski red 1960. godine. Za svećenika je zaređen 1971. godine. U svojoj redovničkoj zajednici i karmelskome redu obnaša(o) je visoke i odgovorne službe, odgojitelja, sveučilišnog profesora na teološkom fakultetu Teresianum u Rimu i na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, provincijala Hrvatske karmelske provincije u četiri mandata, priora, ekonoma provincije, teološki je pisac, prevoditelj, urednik teoloških knjiga i izdanja, itd.

Od samog početka ustroja Hrvatske vojske i Redarstvenih službi RH aktivno sudjeluje u oblikovanju i izvođenju programa vjerske i duhovne izgradnje i nadgradnje svih katoličkih pripadnika HV i RS RH. Kroz četiri godine obnaša službu vojnog kapelana u HRZ-u i PZO-u. Prvog listopada 2010. vojni biskup u Juraj Jezerinac imenovao ga je pastoralnim vikarom u Vojnome ordinarijatu, a 1. siječnja 2011. imenovao ga je generalnim vikarom Vojnoga ordinarijata. Nakon odreknuća od službe vojnog ordinarijata Juraj Jezerinac, novi vojni ordinarij zamolio je o. Mamića da nastavi službu generalnog vikara što je on i prihvatio. Prije nekoliko mjeseci zamolio je pismeno biskupa Bogdana da ga razriješio službe generalnog vikara. S 1. travnja o. Mamić odlazi u mirovinu.

### Predstavljena uskrсна poruka nadbiskupa Barišića

*Zahvaćeni uskrslim Kristom, u čvrstoj vjeri i pouzdanoj nadi oslikanoj u Istanbulskom mozaiku, pozvani smo nadići sve ponore i uskladiti sve segmente našeg složenog gospodarskog, političkog, zakonodavnog, medijskog, duhovnog, moralnog, osobnog i obiteljskog mozaika*

Split, 27.3.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić susreo se s novinarima te je predstavio svoju uskršnu poruku u utorak 27. ožujka u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu.

Uskršnu poruku nadbiskup je započeo govorom o ženama, o ženama koje prve susreću uskršlog Gospodina i javljaju radosnu vijest drugima te o Isusovu odnosu prema ženama, koji je poseban i prepoznatljiv od utjelovljenja do smrti na križu. „I sam je rođen od žene - Blažene Djevice Marije. Isus pokazuje samilost prema grešnim ženama. Posebnu osjetljivost pokazuje prema siromašnim udovicama i tuđinkama. Javnu grešnicu je zaštitio i spasio od sigurne smrti. Prisjetimo se samo slučaja hramskog novčića te majke udovice i smrti njezinog sina jedinca. Na Isusovu putu pratile su ga i pomagale žene. Nitko nije tako i toliko zaštitio dostojanstvo osobe, muškarca i žene, naročito žene, u svom vremenu i za svako vrijeme, kao raspeti i uskršli Krist Gospodin“.

Nadbiskup ističe da su muški i ženski rod jednakoga dostojanstva, „ali različiti po spolu, naravi i psihi. Žene gledaju srećom, vide dublje i iskrenije osjećaju ljude u potrebama. Ustrajnije su u poteškoćama i zadnje se predaju i uzmiču. One su otpornije i upornije, a njihova solidarnost i pažnja dopiru dalje - zadnje gube nadu. Prije svega ovo vrijedi za žene - majke gdje dolazi do izražaja njihova ljubav i povezanost sa životom. Zato vidimo na križnom putu jeruzalemske žene koje suosjećaju i plaču nad Isusovom sudbinom, a po tradiciji tu je i hrabrost žene Veronike, koja pruža Isusu rubac da otare svoje znojno lice. I uz Isusov križ su žene koje žele iskazati dolično poštovanje ukopu njegova tijela. (...) Majka svojom sebedarnom ljubavlju unosi toplinu, vjeru, nadu; obogaćuje uspjehe, osmišljava radosne događaje, ulijeva povjerenje i sigurnost u poteškoćama i tješi u porazima. Majka hrabri članove svoje obitelji pružajući svjetlo u tami, ne gubeći nadu u obiteljskim poteškoćama i nevoljama“, ističe nadbiskup.

U poruci nadbiskup ističe da je potrebno „zaštititi ženu – majku, svetinju, da ne postane dodatna žrtva poganskog, nehumanog i bezbožnog mentaliteta koji ne zna poštivati dostojanstvo žene ni majčine sebedarne ljubavi“. „Već dugo vremena prati nas i proteže se jedna medijska vijest upravo o zaštiti žena od nasilja. Svatko normalan će reći da je to dobra vijest. Dosta nasilju, a osobito nad ženama! Svako nasilje, a osobito nad ženama, sve nas treba povezati i ujediniti. No, ono prikriveno nasilje u suprotnosti s ljudskom naravi muškarca i žene, jest to što nas uznemiruje i stvara podjele među nama. Nažalost, privremeno skriveni i prikriveni ponori u sebi kriju opasne i duboke provalije s nesagledivim posljedicama za društvo i ljudski rod, čovjeka i obitelj, za naš dom i domovinu. Nasilje se rješava ozdravljenjem, a ne rastakanjem čovjeka. Svaki pokušaj samostvaranja i samoostvarenja novoga čovjeka, neovisna od Stvoritelja novi je pokušaj gradnje 'Babilonske kule' koja će prije ili poslije završiti u provaliji. Opasna vrata provalije su odškrinuta, a s vremenom će se ona sve više, po etapnoj indoktrinaciji, otvarati“, pojašnjava nadbiskup.

Mons. Barišić se u svojoj uskršnoj poruci pita: „Čemu ova dodatna i nepotrebno nametnuta provalija? Čemu ovi diktati čije ćemo posljedice itekako osjetiti? Kad se počne propadati u ponor ne zaustavlja se dok se ne dotakne dno. Zar nemamo već dovoljno provalija u kojima se nalazimo i iz kojih je

potrebno zajedno i uz velike napore izlaziti?" „Dosta je samo pogledati demografsku sliku naše domovine, gdje se sve manje vide kolijevke, a sve se više organiziraju pogrebne povorke kao i povorke mladića, djevojaka i mladih obitelji koje napuštajući svoj dom i domovinu, traže budućnost negdje u tuđini. Tu je provalija siromaštva koja se sve više širi jer nema radnih mjesta i sredstava za normalan život. A tko bi mogao izmjeriti provaliju beznađa koja se rađa zbog lažnih obećanja, prikrivenih radnji, rodbinskih i stranačkih veza, nepotizma i korumpiranosti, nametnutih obveza i gubljenja vlastite slobode? A mi se svađamo i dijelimo, gubimo i trgamo na donošenju zakonskih obveza koje su jako udaljene od stvarnoga života, a još više od najveće zaštite života – Krista uskrsloga", navodi nadbiskup.

Nadalje ističe da izlaza ima i da „nismo bez nade" te je podsjetio na mozaik u Istanbulu koji je otkriven u nekadašnjoj kršćanskoj bazilici, a danas džamiji, a koji prikazuje silazak uskrsloga Krista nad pakao. U tom svjetlu poručuje da „Uskrsli Gospodin iz ponora groba i smrti oživljava muškarca i ženu – čitav ljuski rod". Naglašava „da smo pozvani biti svjedoci te životvorne nade, unositi je u izazove i poteškoće kako bismo bili narod života s više kolijevki nego grobova, solidarni s potrebnima i zauzeti za mlade i njihovu budućnost. Zahvaćeni uskrsnim Kristom, u čvrstoj vjeri i pouzdanosti nadi oslikanoj u Istanbulskom mozaiku, pozvani smo nadići sve ponore i uskladiti sve segmente našeg složenog gospodarskog, političkog, zakonodavnog, medijskog, duhovnog, moralnog, osobnog i obiteljskog mozaika. Uskrsli Krist – nada naša – ne postiđuje".

Slaveći radosnu vijest zaštite i dostojanstva života, nastavlja nadbiskup, „imajmo hrabrosti stati uz svoj križ i križ našega naroda, sada, poslije Uskrsa, s još većim motivom od onog kojeg su imale žene uz Kristov križ. Jer Krist, pobjednik nad svim nasiljima i nepravdama, grijesima i smrću, uskrsnu i život obrani".

„Poštovane djevojke - žene – majke, slavimo radosni događaj uskrsnuća Gospodinova u godini koju smo na osobit način posvetili majci i majčinstvu. Sa svojom vjerom i pouzdanom uskrsnom nadom budite i pomozite i nama biti svjedocima i navjestiteljima radosti života u svojim obiteljima, župnim zajednicama i na radnim mjestima. Potrebno nam je vaše svjedočenje i vaš primjer jer nas vi svojom ženstvenošću, majčinstvom, nježnošću, ustrajnošću, vjerom i ljubavlju prve izbavljate iz tame ponora i osvjetljavate put budućnosti našeg naroda. Sam Isus Krist najveća je zaštita vašega dostojanstva žene – majke od svih mogućih oblika nasilja u braku, obitelji i društvu, kao i dostojanstva svakog muškarca - oca. U Godini majke i majčinstva s vama smo u hodu prema Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji u Splitu i Solinu 15. i 16. rujna 2018. pod geslom 'Obitelj – izvor života i radosti.' Neka priprava na susret naše Splitsko-makarske nadbiskupije i čitave domovinske Crkve bude u duhu radosti naše nade: Krista rassetoga i uskrsloga".

Čestitajući Uskrs svim ljudima dobre volje, nadbiskup je predstavnicima medija darovao svijeću s logotipom Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji te se zadržao s njima u kratkom razgovoru uz sok i kolače.

## Uskrsna poruka šibenskog biskupa Tomislava Rogića

*Život koji vodi uskrsnuću ima snagu Božje ljubavi i dobrote koja može promijeniti svijet*

Šibenik, 27.3.2018. (IKA) - Poruke pet korizmenih nedjelja usmjeravale su nas i pozivale na obraćenje. „Božja nas je Riječ postupno vodila k Istini uskrsnuća ne bi li naš pogled uzdigla iznad svakodnevnih zbivanja i obasjala ga vječnim svjetlom pod kojim se onda sve vidi drugačije", ističe šibenski biskup Tomislav Rogić u uskrsnoj poruci. „Križa obiteljskog života s nedostatkom ljubavi, nedostatkom velikodušnosti koja pobjeđuje vlastite slabosti i slabosti drugih s kojima živimo, traži novo svjetlo i putokaz izlaska. Općenito, križa vrijednosti za koje se isplati živjeti – sve to u svjetlu Kristove patnje, križa, smrti i slavnog uskrsnuća poprima posve drugačije shvaćanje, gleda se drugačije", ističe biskup.

I papa Franjo u pobudnici Radost evanđelja piše da treba tražiti radost koju Krist daruje: „Kolika se samo očinska nježnost nazire iz tih Isusovih riječi: da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna (Iv 15,11)." No, ima kršćana čiji život izgleda kao "Korizma bez Uskrsa", reći će papa Franjo. „Križ bez Uskrsa je nepodnošljiv. Kad prevlada zemaljsko, kad svoj pogled usmjerimo samo na zemaljsko, onda nam nedostaje ozračje neba, vječnosti".

Upućujući uskrsnu čestitku biskup Rogić zaželio je svima da im otvorena vrata vječnosti i Uskrsli Krist Spasitelj budu životni putokaz. „U Istini Uskrsnuća neka bude životna snaga koja pobjeđuje nedaće, svladava prepreke, nadilazi svaku tamu sebičnosti i malodušnosti. Neka nas život koji živimo vodi uskrsnuću i osvjetljava svaki naš dan, svaki korak, riječ, susret s bratom pored sebe. Život koji vodi uskrsnuću ima snagu Božje ljubavi i dobrote koja može promijeniti svijet", poručio je šibenski biskup.

## Poslanica vladike Kekića za Uskrs

*Imamo božanske temelje u sebi. No, pitanje je jesmo li ostali samo na tim temeljima ili smo dalje kroz život na tim temeljima gradili sebe kao osobu i postali zreli kršćani*

Zagreb, 27.3.2018. (IKA) - Uskrs ili Vazam je „blagdan nad blagdanima, slavlje nad slavljem. Uskrs je blagdan preko kojega možemo shvatiti svoj mukotrpan život, ali i smisao toga života. Mi, kršćani, ne slavimo događaj Kristova uskrsnuća samo jedanput godišnje, nego još 51 put", ističe u uskrsnoj poslanici križevački vladika Nikola Kekić.

Premda relativno mali broj kršćana redovito nedjeljom dolazi na liturgiju, ipak svi oni „kroz zajedničku molitvu i pjesmu žele Bogu zahvaliti za protekli tjedan, za lijepe trenutke doživljene u obitelji i na poslu, za Božju blizinu u trpljenju i nošenju svakodnevnih križeva; žele se preko Božje riječi i pričesti Tijelom i Krvlju Isusa Krista suobličiti s uskrsnulim Spasiteljem, žele se susresti s ostalim članovima župne zajednice. Na taj način svi vjerujući pripadnici jedne župe postaju 'jedno srce i jedna duša'", ističe biskup Kekić.

Kao vjernici smo „po svetom krštenju i miropomazanju" uronjeni u puninu božanskog života. „Imamo božanske temelje u sebi. No, pitanje je jesmo li ostali samo na tim temeljima ili smo dalje kroz život na tim temeljima gradili sebe kao osobu i postali zreli kršćani".

Vladika Kekić na kraju svim svećenicima Križevačke eparhije, monahinjama i bogoslovima te svim vjernicima grkokatolicima i prijateljima želi da im „uskrsli Spasitelj udijeli svoj mir i neka nam dade znati i htjeti Njega spoznati, Njega uzljubiti i Njega slijediti: sada i vazda i u vijeke vjekova".

**Predstavljena uskrsna poruka nadbiskupa Devčića**

Rijeka, 27.3.2018. (IKA) - Ovogodišnja uskrsna poruka riječkog nadbiskupa Ivana Devčića nosi naslov „Bez moralnog nema ni tjelesnog uskrsnuća“. Ovakvo sročeno naslov potiče čitatelja na temeljno pitanje: u kakvom su odnosu ova dva vida uskrsnuća – moralno i tjelesno – s onim uskrsnućem koje slavimo o blagdan Vazma ili Uskrsa? Drugim riječima, što to zapravo znači kada kao vjernici ispovijedamo vjeru u uskrsnuće tijela i u život vječni u Kristu i po Kristu? O tim temama riječki nadbiskup razmatra u svojoj poruci na vrlo pristupačan i biblijski utemeljen način postavljajući glavne istine vjere o uskrsnuću u aktualni životni kontekst, rekla je Ksenija Rukavina Kovačević, predstojnica Katehetskog ureda i Ureda za katoličke škole Riječke nadbiskupije u utorak 27. ožujka u Velikoj dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Rijeci na predstavljanju uskrsne poruke riječkog nadbiskupa Ivana Devčića.

Nadbiskup polazi od činjenice Isusova uskrsnuća od mrtvih i praznoga groba tri dana nakon što je u njega bilo položeno Isusovo tijelo. To su fakti o kojima svjedoče evanđeoski zapisi, ali i zapisi drugih nekršćanskih pisaca toga vremena. U tom smislu u prvom dijelu poruke donosi prizor dvojice učenika koji su iz Jeruzalema putovali u Emaus i na putu susreli čovjeka, na oko ništa različitog od njih samih, s kojime su putem razgovarali, a potom i večerali (usp. Lk 24, 13-35). Upravo na toj sasvim običnoj večeri događa se nešto neobično – ovoj dvojici učenika otvaraju se oči i u svome sunarodnjaku prepoznaju Onoga koji je bio mučen, raspet i pokopan, i koji je sada ponovno živ. Oni, dakle, nisu pred sobom vidjeli parapsihološku preobrazbu čovjeka u neku prikazu ili duha nego su u tom za njih do tada strancu iz Jeruzalema očima vjere prepoznali konkretnog čovjeka Isusa iz Nazareta.

Nadbiskup Devčić zatim ovaj događaj povezuje s ostalim svjedočanstvima ljudi toga vremena o Isusovu uskrsnuću. S tim u vezi, prvi korak u tumačenju onoga u što vjerujemo kada jedni drugima s radošću zaželimo sretan Uskrs jest to da vjerujemo da je Isusovim uskrsnućem zajamčena mogućnost i našega uskrsnuća, i to ne samo uskrsnuća naše duše nego i našega tijela po uzoru na Isusovo uskrsno preobraženo tijelo. U tom smislu nadbiskup Devčić u svojoj poruci snažno ističe poveznicu između Isusova uskrsnuća u tijelu i našega o koncu ovoga zemaljskog života pa s tim u svezi vrlo otvoreno sugerira čitatelju da se upita „vjeruje li doista u uskrsnuće tijela i u život vječni u Kristu i po Kristu“ ili ne, rekla je Rukavina Kovačević. Također, mons. Devčić potiče čitatelja na osobni ispit savjesti te ističe da je 'Isus došao k nama i postao jedan od nas da bi nas poučio kako se Božji zakoni poštuju i Božja volja sluša i izvršava, opominjući nas također da nas neposluh vodi u smrt, a posluh u život. Stoga, povjerovati Isusovoj riječi i poštivati Božje zakone usađene u prirodu i u našu savjest, a ne kršiti ih, znači moralno uskrsnuti iz smrti na novi život.' Aktualnost ove poruke očituje se u tome što potiče čitatelja na promišljanje o tome da se bolji, kvalitetniji i svakim dobrom ispunjeniji život na individualnom i kolektivnom planu ne događa sam od sebe niti pomoću nekakvih nadzemaljskih sila i snaga, nego ozbiljnom i zauzetom spremnošću pojedinca na posluh Božjim i naravnim zakonima i na „moralno uskrsnuće“ odnosno na autentično življenje kršćanskih i općeljudskih vrijednosti u svakoj prilici i na svakom mjestu, rekla je Rukavina Kovačević. Dodala je da se važnost nadbiskupove poruke posebno očituje i u činjenici što ona donosi dublju biblijsku i teološku pozadinu uskrsne radosti i nade te značenja međusobnog uskrsnog čestitanja. Drugim riječima, ona čitatelja vraća na izvore na kojima su se ljudi stoljećima nadahnjivali i

međusobno snažili u vjeri i nadi da ovaj život ima dublji smisao od onoga koji mu omogućuju njegova tjelesna osjetila i da smrt nema krajnju riječ. U tom smislu ova poruka ne dozvoljava čitatelju da upadne u zamku komercijalizacije uskrsne radosti, što danas nije rijetkost. Na kraju je istaknula da se kršćanska „nedovršenost“ poruke očituje u njezinoj otvorenosti prema svakom čitatelju da pred njega stavi dvije mogućnosti razumijevanja i prihvaćanja Kristova uskrsnuća odnosno blagdana Uskrsa: kao lijepu kršćansku priču koja se nastavlja na tzv. božićnu čaroliju i kao stvarnu priliku za novi život u Kristu koji nam je darovan već ovdje na zemlji. Izbor između ove dvije opcije posljednično znači, biblijskim jezikom govoreći, birati život ili smrt; blagoslov ili prokletstvo, tj. duhovno i moralno potonuće kako ono osobno tako i društveno. Birajmo uvijek ovo prvo. U tom smislu koristim ovu priliku da vam zaželim sretan Uskrs, odnosno sebi i vama hrabrost moralnog uskrsnuća bez kojega nam nema niti onoga nakon smrti, zaključila je Rukavina Kovačević.

Tradicionalno, riječki nadbiskup uputio je uskrsnu čestitku svim vjernicima na hrvatskom i talijanskom jeziku, a novinarima zahvalio na dosadašnjoj suradnji i korektnom izvještavanju sa zbivanja iz života mjesne Crkve.

**Uskrsna poruka biskupa Uzinića**

*„Ohlađena ljubav“ u našoj Crkvi i društvu očituje se i u ideološkim podjelama i jalovim raspravama o nebitnim stvarima, dok istovremeno ne vodimo računa o onim bitnima, o kojima ovisi naša nacionalna i crkvena budućnost, poput demografskog izumiranja i masovnog iseljavanja*

Dubrovnik, 27.3.2018. (IKA) - U uskrsnoj poruci naslovljenoj „Dajmo se obasjati Kristovim uskrsnim svjetlom, svjetlom Božje ljubavi!“ dubrovački biskup Mate Uzinić skreće pozornost na očitovanja „bezakonja“ i „ohlađene ljubavi“ u Crkvi i društvu, te ohrabruje ljude da u uskrsnoj noći dopuste da se u njihovim srcima zapali plamen Božje ljubavi kako bi s tom ljubavlju, logikom sjemena koje umirući donosi rod, zajedno raspršili podjele, predrasude i jalove rasprave u društvu.

U uvodu čestitke biskup podsjeća na misli pape Franje iz korizmene poruke o suvremenim bezakonjima koja su plod „ohlađene ljubavi“ i njegovo upućivanje na važnost i simboliku dirljivog obreda paljenja uskrsne svijeće s novog ognja koje onda malo-pomalo rastjeruje tamu i prosvjetljuje vjerničku zajednicu da bi njezini članovi mogli ponovo doživjeti iskustvo učenika iz Emausa, i da bi njihovo srce moglo „sve više gorjeti u vjeri, nadi i ljubavi“.

Dubrovački biskup potiče u poruci na preispitivanje je li se u srcima vjernika raspalila ljubav uskrsnulog Gospodina nakon korizmenog hoda ili su i dalje ostali u grobu „bezakonja i ohlađene ljubavi“. Takva „ohlađena ljubav“, pisao je tada Papa, a podsjeća u poruci za Uskrs biskup Uzinić, očituje se kroz „zavodljivost užitaka, opčinjenost opsjenom novca, odbacivanje Boga i bližnjih, zagađenje zemlje i opasnost samodostatnosti“. „Ohlađena ljubav“ se, uz to, u našoj Crkvi i društvu, dodaje dubrovački biskup, „očituje i u ideološkim podjelama i jalovim raspravama o nebitnim stvarima, dok istovremeno ne vodimo računa o onim bitnima, o kojima ovisi naša nacionalna i crkvena budućnost, poput demografskog izumiranja i masovnog iseljavanja“.

Bezakonja i ugašena ljubav ipak nemaju posljednju riječ, tvrdi biskup, podsjećajući opet na liturgiju vazmenog bdjenja u kojoj se govori kako je to noć u kojoj se „nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim povezuje“. „Uskrsno otajstvo nam objavljuje da je u Božjem srcu zapaljena ljubav

koja se nikad ne gasi", ističe biskup Uzinić i nastavlja kako Bog u Isusu Kristu, raspetom i uskrsnulom, neprestano daruje novu prigodu „kako bismo s njim i u njemu mogli pobijediti sva naša bezakonja, te u svojim srcima zapaliti ljubav prema Bogu". Svjetlo ove ljubavi će se širiti i na druge, bez obzira na sve međusobne razlike, na sve one koji su najpotrebniji pažnje i ljubavi. „Dopustimo ovom svjetlu da rasprši sve naše podjele, predrasude, jalove rasprave koje nas nigdje ni kao pojedince ni kao društvo ne vode. Dajmo se obasjati Kristovim uskrsnim svjetlom, svjetlom Božje ljubavi," poziva dubrovački biskup.

Biskup nadalje podsjeća kako je Crkva, navjestiteljica poruke Božje ljubavi prema ljudima, pozvana biti i živi znak Božje ljubavi prema svima, osobito prema onima koji su na marginama društvene zajednice, koji su siromašni, slabi, bolesni i u potrebi. „U društvu i vremenu u kojem sve više dominira logika 'bezakonja' i 'ohlađene ljubavi' mi kršćani, Crkva, pozvani smo živjeti logikom sjemena koje 'umirući donosi obilat rod'. To je jedini način da budemo uistinu prepoznatljivi, čineći svojim životima boljim i kvalitetnijim društvo u kojem živimo".

Božja ljubav prema ljudima se da „opipati" u osobi Isusa Krista koju su svi kršćani pozvani i poslani navješćivati. Isus je umro i uskrsnuo da bi ljudima omogućio izdizanje iz grobova njihovih bezakonja, kako bi u njima ponovo probudio vjeru „u onu ljubav koja u njegovu srcu od vječnosti gori" prema ljudima i zapalio je u srcima ljudi mijenjajući tako sadašnjost. „Isusovo uskrsnuće je stvaranje novog, otkupljenog čovjeka". Božja ljubav treba po kršćanima, njihovom angažmanu i djelovanju, „pobijediti bezakonja, rasplamsavajući se u svijetu i vremenu u kojem živimo", zaključuje biskup čestitajući svima, a osobito onima koji su najpotrebniji Božje ljubavi, Uskrs.

#### **U Splitu svečano zatvoreni 14. dani kršćanske kulture**

*Nagrada „Andrija Buvina" dodijeljena hrvatskoj teatrologinji i kazališnoj kritičarki dr. Sanji Nikčević*

Split, 27.3.2018. (IKA) - Svečanim programom zatvaranja kojem su nazočili predstavnici pokrovitelja i suorganizatora, javnih i kulturnih ustanova te brojna publika 27. ožujka u dvorani Ivana Pavla II. u Nadbiskupijskom ordinarijatu u Splitu zaključena je manifestacija Dani kršćanske kulture te je ujedno dodijeljena nagrada „Andrija Buvina" za izniman doprinos kršćanskoj kulturi hrvatskoj teatrologinji i kazališnoj kritičarki dr. Sanji Nikčević.

Domaćin svečanoga zatvaranja splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić tom je prigodom istaknuo: „Temeljni dijalog je između Stvoritelja i stvorenja, Boga i čovjeka: Bog govori u stvaranju, u objavi i u Pismu i taj njegov govor potiče ljudski odgovor. To je dijalog koji je prisutan u ostvarenju kulture. Kultura ima dimenziju memorije i nade koje nalazimo prisutne i Danima kršćanske kulture. Ova manifestacija želi vrednovati memoriju i predstaviti je, ali ujedno je otvorena novosti, puna nade. Tako predstavlja dijalog između prijašnjih generacija i nas danas. Kultura je kao ocean koji nas posvuda okružuje, ona nikada ne može biti privatna: kultura je opće dobro koje čuva identitet naroda. U tome je posebna važnost ove manifestacije koja je postala prepoznatljiv znak našega grada ali i šire".

„Mislim da slobodno možemo reći da je manifestacija Dani kršćanske kulture u ovo korizmeno vrijeme postala brand, kako u našoj županiji, tako i u Dubrovačko-neretvanskoj i Šibensko-kninskoj", istaknuo je župan Splitsko-dalmatinske županije Blaženko Boban. Zamjenik splitskog gradonačelnika Nino Vela istaknuo je kako Dani kršćanske kulture između ostaloga imaju za cilj predstaviti nove autore

koji stvaraju iz kršćanskog nadahnuća a ujedno svjedoče o bogatoj tradiciji koja je dokaz da su hrvatska i europska kultura temeljene na kršćanstvu – „a to je činjenica koju nikada ne smijemo zaboraviti". Izaslanik ministrice kulture Nine Obuljen Koržinek, pročelnik Konzervatorskog odjela Split dr. Radoslav Bužančić pozdravio je sve okupljene i uputio čestitke dobitnici nagrade u ime Ministarstva kulture koje od samoga početka podupire i prati manifestaciju Dani kršćanske kulture.

Dr. Sanja Nikčević objavila je više od stotinu znanstvenih, stručnih i publicističkih tekstova u zemlji i svijetu, uredila je pet antologija, napisala deset autorskih knjiga, osnovala je i deset godina vodila Hrvatski centar ITI-UNESCO, predsjednica je Hrvatskoga društva kazališnih kritičara, članica Glavnog odbora Matice hrvatske, redovna profesorica na Sveučilištu u Osijeku. Godine 2000. odlikovana je Redom hrvatskog pletera za doprinos razvitku i ugledu države te za dobrobit građana, a ujedno je jedna od rijetkih koji se mogu pohvaliti dvostrukim osvajanjem ugledne američke stipendije programa Fulbright. U obrazloženju nagrade mr. Petar Balta, glavni urednik nakladne kuće Verbum, istaknuo je na poseban način njezino djelovanje na području kršćanskog zalaganja. Od godine 2015. kada je pokrenut Festival kršćanskog kazališta dr. Nikčević stavila se na raspolaganje i kao selektorica toga Festivala, samozatajno i vrijedno gradeći taj Festival koji je do sada imao više od 200 izvođača, s dubokim uvjerenjem da umjetnost nije samo lijepa, nego da je u svojoj biti religiozna i da odgovara na ljudsku potrebu za sadržajem koji će uzdići i oplemeniti srce. Dr. Nikčević redovito surađuje s kršćanskim portalima pišući kazališne kritike i preporuke, vodi emisiju Kazalište bez maske na Radio Mariji i bez prestanka nastoji oko afirmiranja temeljnih ljudskih vrijednosti na svim područjima svog djelovanja. „Nikad se nije ustručavala ustvrditi neraskidivu povezanost umjetnosti i kršćanstva", istaknuo je mr. Balta i dodao: „Uistinu oduševljavaju njezina nepresušna energija, erudicija, ali i jednostavnost i spremnost da se beskompromisno stavi u službu Bogu i čovjeku".

Nagradu je dobitnici uručio član Savjetodavnog vijeća manifestacije književnik Miro Gavran. Dr. Nikčević izrazila je oduševljenje i zahvalnost što je primila ovu nagradu upravo u trenutku života kada je osjetila zamor i težinu svojih napora u borbi oko afirmacije vrijednosti u umjetnosti i kulturi. „I upravo u tom trenutku došla je ova nagrada, kao poruka: 'Ima još ljudi koji se slažu s tobom, koji nastoje oko istih stvari kao i ti, samo na drugim područjima, na područjima na kojima ih je Bog stavio". U tom smislu posebno je istaknula nakladnu kuću Verbum, kao primjer i dokaz „da možemo raditi ono što volimo i opstati u ovom svijetu". „Čast mi je naći se u nizu dosadašnjih dobitnika nagrade Andrija Buvina, a posebno mi je drago što mi je ovu nagradu uručio upravo Miro Gavran, jer je on primjer umjetnika kršćanskog nadahnuća koje ja zagovaram u svom radu", zaključila je dr. Nikčević.

Zatvarajući 14. dane kršćanske kulture ravnatelj manifestacije dr. Miro Radalj izrazio je radost što je manifestacija i ove godine bila puna iznimno vrijednih sadržaja, te što je ostvarena dobra interakcija između autora i publike. Svečanost zatvaranja glazbeno je popratio mješoviti vokalni ansambl „Schola cantorum" pod ravnanjem Sare Dodig Baučić. Tako je zaključen ovogodišnji bogat program koji je uključivao oko tisuću sudionika gotovo sedamdeset programa u Splitu, Dubrovniku i Šibeniku, te više od deset tisuća posjetitelja manifestacije.

**Uskrsna poruka kardinala Josipa Bozanića**

*Put čišćenja je dragocjen. To je put obnavljanja i preporoda, tako potreban svakomu vjerniku, Crkvi kao zajednici, ali i našem hrvatskomu društvu - Osjećamo da se u toj nepročišćenosti lako izgubi osjetljivost savjesti i upada u nesnalaženje i nerazumijevanje te na kraju više ništa nije ni sveto ni mjerodavno, stavljajući u opasnost smisao onoga što se govori i čini, onoga što se promiče kao vrijednost, a bez temelja koji nadilazi sebične razloge*

Zagreb, 28.3.2018. (IKA) - Kristovo vazmeno otajstvo očituje ključnu povezanost s Bogom svakoga čovjeka. Razmatrajući Sveto trodnevlje muke, smrti i uskrsnuća Gospodinova, jasno se uočava da je u svakom od slavljā tih vazmenih dana prisutan navještaj i ostvarenje pročišćenja pojedinih vjernika i Crkve kao zajednice. Taj put je moguće pratiti od pranja nogu preko čišćenja pogleda do čistoće srca i savjesti, ističe u uskrsnoj poruci zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, pojasnivši da je čovjekovo čišćenje, čistoća pred Bogom i ljudima jedan od čestih ciljeva religijskih putova.

Tumačeći da se na Veliki četvrtak u misi večere Gospodnje naviješta Evanđelje o pranju nogu (usp. Iv 13, 1-15), nadbiskup ističe da Isus pere noge budući da su one čuvarice spomena puta kojim se kroz život prolazi. Noge nose tragove padova i prašine, udaraca, boli i umora. Isus pročišćuje povijest svojih učenika, preuzima njihove životne putove i preobražava ih. Skloni smo kao ljudi gledati svoj hod, zaustaviti se i biti usredotočeni na prijeđeni put, spuštajući pogled na tragove koji raduju, ali i plaše. Isus pak želi da podignemo pogled, da njemu prepustimo brigu za umorne noge i da se radujemo čistoći pogleda koji proizlazi iz čistoga srca. Ako gledamo ljudske putove, ako se zaustavimo na svojoj tjelesnosti i prolaznosti, izgubit ćemo pogled na cilj i zatvoriti se u nerazumijevanje Božjega plana i vječnosti, pojašnjava nadbiskup.

Tumačeći kako Veliki petak pokazuje da vazmeno otajstvo pročišćuje pogled „tako da budemo sposobni u boli, u poniženju, u čovjekovoj odbačenosti i unakaženosti prepoznati Božje lice, kao ispunjenje proroštva: 'Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrnut' (Iz 53, 3)“, nadbiskup ističe da pročišćen pogled u svakom čovjeku vidi Gospodina i ne sažalijeva samoga sebe u patnjama, jer mu Kristov križ daje smisao. „Pročišćen pogled vidi i Crkvu u grijesima njezinih sinova i kćeri, u napuštanju Raspetoga i u našim ranama koje nas razdiru. Pročišćen pogled vidi novi izvor. Zar ne vidimo koliko nam je ljubav Bog darovao: u daru slobode, u daru zemlje, u pobjedama koje su se činile nemogućima, u znakovima prisutnosti koje samo pogled zamagljen grijehom ne prepoznaje. Pročišćen pogled vidi dalje od muke, dalje od zastora koji je od razdvojnice postao poveznicom, dajući pristup prema novomu obzoru koji je otvoren u obnovljenim srcima ljudi“, ističe kardinal.

„Kristove učenike iz tame izvode na svjetlo oprane noge i pročišćen pogled u vazmenoj noći koja je rasvijetljena svjetlom uskrsnuća“, ističe kardinal i pojašnjava da je čovjek koji ima čisto srce potaknut poći prema Uskrsnomu, krstiti se u Krista, u njegovu smrt, da bi s njime uskrsnuo na novi život, kako bi Krista upoznao, naviještao i svjedočio za njega.

Razmatrajući navještaj o uskrsnuću, pojasnio je da se tu susreću jasno istaknute tri pročišćene stvarnosti: noge koje na uskrsno jutro korake žena i trk apostola upućuju prema grobu; oči koje zamučene suzama zbog trpljenja odmah ne spoznaju, nego ih pročišćuje snaga vjere da pred praznim grobom vide ispunjenje čežnje za životom te, konačno, srce koje pročišćeno ljubavlju postaje gorljivo i velikodušno.

Kardinal Bozanić poručio je vjernicima da je taj put čišćenja dragocjen. „To je put obnavljanja i preporoda, tako potreban svakomu vjerniku, Crkvi kao zajednici, ali i našem hrvatskomu društvu. Potrebno nam je čišćenje puta kojim se išlo u prošlosti zanemarujući istinu; čišćenje pogleda koji je prikovan uz sebičnost; čišćenje srca koje je okamenjeno prihvaćanjem zatvorenosti u prolazno, srca koje je postalo sporo za potrebe bližnjih, srca koje je ostarjelo jer ne prihvaća vječnost“, poručuje zagrebački nadbiskup.

„Osjećamo da se u toj nepročišćenosti lako izgubi osjetljivost savjesti i upada u nesnalaženje i nerazumijevanje te na kraju više ništa nije ni sveto ni mjerodavno, stavljajući u opasnost smisao onoga što se govori i čini, onoga što se promiče kao vrijednost, a bez temelja koji nadilazi sebične razloge. Isusova osuda pokazuje da se za svako zlo može naći opravdanje, da ga se može uobličiti u rječnik koji će djelovati privlačno, da se za njega mogu naći neočekivani suradnici. Taj put ima jasne plodove u stvaranju zbunjenosti koja prerasta u obeshrabrenost, a obeshrabrenost u strah. Izvor svega jest sebičnost, nepoštivanje Božjega glasa u sebi i pomanjkanje hrabrosti“, ističe kardinal, poručivši da svetkovina Uskrsa pokazuje put preporoda u obraćenju, smisao rađanja i umiranja, smisao trpljenja i žrtve. Sve počinje od prihvaćanja Isusova poziva i dopuštanja da nas on svojom ljubavlju oblikuje u duhu služenja Bogu i bližnjima. On je prošao putom muke da se ničega ne bojimo. Pročistio je tamu svijeta, da bismo jasnije vidjeli. Darovao nam Duha koji progovara u našoj savjesti, ističe kardinal.

Znakovitim navodi da je papa Benedikt XVI. za svoga pohoda Hrvatskoj u obraćanju predstavnicima civilnoga društva u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu izabrao temu savjest. „Kvaliteta društvenog i građanskog života, kvaliteta demokracije dobrim dijelom ovisi o tom kritičkom čimbeniku, odnosno savjesti, o tome kako je se shvaća i o tome koliko se ulaže u njezino oblikovanje“. Potom je Papa nastavio: „Ako se (...) savjest otkrije kao mjesto slušanja istine i dobra, mjesto odgovornosti pred Bogom i braćom ljudima, što je protiv svake diktature, onda ima nade za budućnost“ (4. lipnja 2011. godine).

„Molim snagu i radost Duha Svetoga za sve nas koji smo kršteni, to jest Kristovi, da pročišćeni ljubavlju obnavljamo Crkvu i društvo te jedni drugima pomognemo biti čvrsti u vjeri, postojani u nadi i učinkoviti u ljubavi. Na sve, a osobito na obitelji, zazivam zagovor Prečiste Djevice Marije i svjedoka čiste savjesti, blaženoga Alojzija Stepinca“, ističe u poruci kardinal, zaželjevši vjernicima blagoslovljen i sretan Uskrs.



# Crkva u Hrvata

## Priopćenje sa 72. redovitog zasjedanja BK BiH

Mostar, 21.3.2018. (IKA/KTA) - Biskupska konferencija Bosne i Hercegovine 20. i 21. ožujka u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Mostaru održala je svoje 72. redovito zasjedanje, pod predsjedanjem nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića, predsjednika BK BiH. Sudjelovali su svi članovi BK BiH i križevački biskup Nikola Kekić, delegat Hrvatske biskupske konferencije. S biskupima se susreo i apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto koji je prenio ohrabrenje Svete Stolice te kazao da duboko cijeni sveukupno djelovanje biskupa zajedno s njihovim suradnicima, svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima zauzetim za krajevnu Crkvu u Bosni i Hercegovini.

Nakon što su na nedavnom susretu s članovima HBK pobliže informirani s tijekom rasprave o Istanbulskoj konvenciji, biskupi izražavaju žaljenje što je ta konvencija usvojena u BiH bez šire rasprave u koju bi bile uključene također Crkve i vjerske zajednice. Daju potporu braći u biskupstvu u Republici Hrvatskoj i svim ljudima koji se zalažu za istinsko vrjednovanje života, obitelji i bračnog zajedništva muškarca i žene na temeljima naravnog zakona i Božje objave.

U svojstvu predsjednika pojedinih vijeća i komisija Biskupske konferencije BiH, biskupi su iznijeli godišnja izvješća o djelovanju tih tijela u 2017. godini. Kroz godišnje izvješće o radu Pedagoškog vijeća katoličkih Škola za Europu, biskupi su upoznati o inicijativama, smjernicama, odlukama i poduzetim mjerama i aktivnostima s ciljem inoviranja i unapređivanja odgojno-obrazovnog rada u sustavu katoličkih škola. Iz izvješća o radu Odbora za mlade BK BiH informirani su o brojnim inicijativama i akcijama na planu pastora mladih te o pripravi za održavanje III. nacionalne konferencije o pastoralu mladih u Bosni i Hercegovini u Banjoj Luci. Odobrili su Pravilnik Ureda za mlade Biskupske konferencije BiH. Pošto su saslušali izvješće Vijeća za laike i za obitelj, biskupi potiču sve članove biskupijskih zajednica da promiču obitelj i budu otvorene za život te time daju nemjerljiv doprinos obnovi Crkve, naroda i društva u cjelini. Podržali su inicijativu spomenutih vijeća za organiziranje susreta obitelji na razini Biskupske konferencije BiH.

U okviru izvješća o radu Komisije za nauk vjere, članovi BK BiH upoznati su s glavnim naglascima u „Pismu 'Placuit Deo' biskupima Katoličke Crkve o nekim aspektima kršćanskoga spasenja" koje je Kongregacija za nauk vjere predstavila javnosti u Rimu 1. ožujka 2018. Kroz godišnje izvješće Vijeća za sredstva društvenog priopćivanja BK BiH informirani su, između ostalog, da je Stručno tijelo za prijenos liturgijskih slavlja BK BiH izradilo kalendar crkvenih događanja na području BiH, koja će biti predložena medijskim kućama za izravan prijenos ili informativno praćenje. Taj kalendar će uskoro biti objavljen i dostupan svima preko Katoličke tiskovne agencije BK BiH. Saslušavši izvješće o radu Vijeća za liturgiju BK BiH, biskupi su dali potrebne smjernice za pojedine konkretne akcije u suradnji s mjerodavnim tijelima Hrvatske biskupske konferencije.

Svjesni važnosti misijskog djelovanja Crkve te molitvene i svake druge potpore misionarima i misionarkama, a osobito potrebe buđenja svijesti za odlazak u misijska područja, biskupi su posebnu pozornost posvetili godišnjem izvješću o radu Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela Bosne i Hercegovine. Potiču osobito župnike i druge pastoralne

djelatnike na širenje misijskog lista „Radosna vijest“ te uključivanje što većeg broja vjernika u razne karitativne akcije kojima se gaji misijski duh i ostvaruje duhovna povezanost s onima koji su svoj život posvetili pastoralnom djelovanju u dalekim zemljama.

Biskupi su za predsjednika Odbora za mlade BK BiH izabrali mons. Marka Semrena, pomoćnog biskupa banjolučkog, kao svog delegata na XV. redovitom zasjedanju Biskupske Sinode koja će se održati od 3. do 28. listopada 2018. u Rimu.

Saslušavši izvješće i prijedloge Komisije *Justitia et pax* BK BiH, biskupi su raspravljali o aktualnoj vrlo složenoj društveno-političkoj situaciji. Pozivaju i potiču sve političke i društvene strukture da u središte svojih nastojanja stave čovjeka kojem treba služiti svaki sustav i svaka institucija promičući njegovo dostojanstvo i sva osnovna ljudska prava i slobode. Ohrabruju sve da se okrenu izgradnji društva u kojem će svakom čovjeku i svakom narodu u cijeloj Bosni i Hercegovini biti priznato i poštivano pravo na vlastiti identitet jer je to temeljni preduvjet za izgradnju suživota u različitosti. Potiču članove svojih biskupijskih zajednica na usrdnu molitvu za ostvarenje Kristova mira ponajprije u srcima, obiteljima i zajednicama u duhu pripreme za Vazmeno slavlje koje vjernički pogled usmjerava prema vječnom spasenju i izgradnji Božjega kraljevstva mira i pravde u dušama i među ljudima.

Biskupi su se 19. ožujka, na svetkovinu sv. Josipa, zaštitnika Mostarsko-duvanjske biskupije, okupili na misi u mostarskoj katedrali Marije Majke Crkvekoju je predvodio kardinal Puljić, a propovijedao je biskup Kekić.

## Proslava Dana posvećenog života i ustoličenje novog počasnog kanonika u Kotoru

*Obred instalacije novog kanonika don Pavla Medača predvodio je kotorski biskup uz sudjelovanje ostalih kanonika Stolnog kaptola*

Kotor, 21.3.2018. (IKA) - Svećenici Kotorске biskupije okupili su se u srijedu 21. ožujka u Kotoru na korizmenu duhovnu obnovu koja se prema običajima biskupije proslavlja i kao Dan posvećenog života.

Nakon zajedničke jutarnje molitve, svećenike je u Ordinarijatu pozdravio kotorski biskup Ilija Janjić, prenijevši im pozdrave Svetog Oca s kojim se susreo tijekom prošlotjedne audijencije. Biskup je potaknuo svoje svećenike na ozbiljan pristup duhovnoj obnovi u najintenzivnijem duhovnom razdoblju liturgijske godine te je podsjetio na važnost zdušnog obavljanja pastoralnih dužnosti od kojih u ovom periodu osobitu pozornost treba pridati pohodu bolesnih i nemoćnih.

Prigodno predavanje održao je o. Jakov Jurendić DI s temom „Kako pomoći svećenicima da žive što svetije, moralnije i zdravije“. O. Jakov govorio je o psihološkim komponentama svećeničkog identiteta i duhovnog zvanja, čiji se veliki izazov prepoznaje u prenošenju nadnaravnih stvarnosti u naravnu životnu svakodnevicu. To je nemoguće bez potpune zrelosti, kazao je o. Jakov. Izlaz u sukob između osobnih želja i ideala svećeničkog života, mora se tražiti u obnovi ljubavi prema Bogu te u čvrstom molitvenom odnosu.

U posljednjoj dijelu programa o. Jurendić održao je duhovni nagovor za svećenike i redovnice koje djeluju u Kotorскоj biskupiji. Na početku nagovora biskup je

pozdravio okupljene svećenike i redovnice te podsjetio da Dan posvećenog života podrazumijeva nesebično darivanje Crkvi u službi svim potrebitima.

O Jurendić govorio je o potrebi novog odgoja za redovništvo. Bogu posvećeni nisu samo redovnici i redovnice nego svi svećenici, rekao je o. Jakov, dodavši da se često zna dogoditi da svećenici koji ne polažu zavjete njih žive puno bolje od onih koji su ih položili. Ključna sastavnica novog odgoja, kako je kazao o. Jurendić, je izgradnja stabilne osobnosti: autentična religiozna osoba slična je vjernom slugi koji svaki dan vrši Božje djelo, to je čovjek koji je intimno ustrojen da živi u dijalogu, u prijateljstvu s Gospodinom. Pravi redovnički odgoj znači dozrijevanje; znači biti, a ne imati, uvijek ići prema višemu, priznati Božje darove i razvijati vlastitu sposobnost i ljubav, oblikovati razum za upoznavanje istine, uskladiti vlastite unutarnje sposobnosti. Nakon nagovora i ispita savjesti uslijedila je prigoda za ispovijed.

U sklopu Dana posvećenog života slavljena je koncelebrirana misa s pjevanom večernjom u katedrali. Prije mise upriličeno je ustoličenje novog počasnog kanonika Stolnog kaptola sv. Tripuna preč. don Pavla Medača. Obred instalacije predvodio je kotorski biskup uz sudjelovanje ostalih kanonika Stolnog kaptola.

Biskup Janjić je u propovijedi govorio o nužnosti neprekidnog otkrivanja ljepote liturgije te intenziviranju sakramentalnog života, osobito euharistije i ispovijedi, a svećenike je potaknuo da u pastoralnoj praksi nastoje što više približiti sakrament bolesničkog pomazanja. Uputivši čestitke novom kanoniku don Pavlu Medaču, biskup je podsjetio na njegovo petnaestogodišnje djelovanje u biskupiji, u kojoj je uz službu kancelara, bio župnikom na Mulu i u Dobroti. Mons. Janjić istaknuo je don Pavlovo veliko zalaganje koje je dovelo do izrazito zahtjevne obnove sakralnog kompleksa Sv. Eustahija, te započeo rad na osnivanju Biblioteke Kotorske biskupije. Čestitajući svim okupljenima Dan posvećenog života, biskup je poručio da je ta duhovna obnova ujedno najbolji uvod u skoro slavlje Cvjetnice i Vazmenog trodnevlja.

### **Kardinal Puljić i biskup Perić o problemu iseljavanja stanovništva**

Sarajevo, 21.3.2018. (IKA/KTA) - U srijedu 21. ožujka u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Mostaru upriličena je konferencija za novinstvo na kraju 72. redovitog zasjedanja članova Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine. Na konferenciji su govorili vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić, predsjednik BK BiH, i biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić.

Kardinal Puljić zahvalio je novinarima na nazočnosti te pojasnio da se na proljetnom zasjedanju BK BiH obično razmatra učinak pojedinih tijela BK BiH u protekloj godini. Izrazio je zadovoljstvo onim što su vijeća, komisije i druga tijela BK BiH ostvarila s obzirom na skromne mogućnosti. Kazao je također da su biskupi posvetili pažnju i drugim pitanjima, osobito onim koja su aktualna u današnjem društvu.

Biskup Perić novinarima je ukratko pojasnio da članovi BK BiH imaju tri zasjedanja godišnje, a da je jedno od tih zasjedanja u Mostaru na proljeće.

Upitan da iznese mišljenje, iseljavaju li ljudi zbog toga što im je ugrožen identitet i njihove slobode ili su iseljavanja posljedica ugrožene egzistencije, biskup Perić kazao je da se fenomen iseljavanja ne može ograničiti samo na BiH jer je zastupljen i u drugim državama, osobito onim koje su izašle

iz komunističkog sustava. Dodao je da neki od uzroka mogu biti i nezaposlenost, ali i želja za boljim standardom življenja. „Zadužili smo biskupa Vukšića da na Međudekanskom susretu izloži problematiku kakvu on vidi s raznih gledišta, a onda će to biti stavljeno pred nas 30-35 gdje će svatko moći reći svoje mišljenje, svoje uvjerenje, svoje rješenje“, kazao je biskup Perić, dodavši da se s crkvene strane zaista nastoji učiniti što je moguće kako bi se proniknulo u taj problem, ali da je to zapravo malo koliko bi se moglo učiniti uključivanjem države.

Odgovarajući na isto pitanje kardinal Puljić je dodao da jedan od razloga iseljavanja može biti i ozračje napetosti i nesigurnosti koje „stvara zamornost da ljudi ne osjećaju da je tu kod kuće“. „Drugo je sigurno igra sa ljudskim pravima“, kazao je kardinal Puljić, koji je potom izrazio mišljenje da se u sve može nadovezati i obiteljski odgoj jer se u pojedinim obiteljima ne odgaja za život, nego za uživanje. Među ostalim elementima koji su mogući uzročnici iseljavanja naveo je i nedostatak ljubavi prema zemlji, točnije neuvazavanja nasljeđa naših predaka. „Oni su za tu grudinu ginuli, na njoj umirali, a mi to ne znamo cijeniti. Na poseban način, oni koji su za tu grudinu ginuli, danas je badava ostavljali. A onda, ja smijem otvoreno reći, Europa nema djece, treba joj radna snaga pa nas tako na jedan perfidan način usisavaju i 'gotove' ljude dobiju. Tako pokrivaju svoje potrebe, a nama kako bude“, kazao je kardinal Puljić.

Biskup Perić je, osvjetljavajući sliku iseljavanja na crkvenom planu, dodao da je u jednoj od nad/biskupija u BiH zabilježen slučaj gdje je šestoro vjeroučitelja, usprkos regularnom zaposlenju, plaći i osiguranju, napustilo svoje službe i odselilo u neke od zapadnih europskih zemalja, a da je sedmorica drugih najavila da će nekad u budućnosti učiniti isto. Dodao je da je samo iz područja Hercegovine u posljednjih pet godina odselilo 15.000 ljudi koji također trebaju i pastoralnu skrb. Spomenuo je da je tijekom nedavnog zajedničkog zasjedanja BK BiH i Hrvatske biskupske konferencije nacionalni ravnatelj hrvatske inozemne pastve izvijestio da pet misija, koje su do sada imale svećenike, sada ih više nemaju, a da se u drugim misijama već najavljuju umirovljenja.

Na upit da iznesu konkretne crkvene podatke o broju iseljenika, kardinal Puljić kazao je da su ti podaci već iznošeni u javnosti te ponovio da problemu iseljavanja sigurno pridonosi i negativno ozračje koje se stvara u javnosti. Pozvao je novinare da, kad god je moguće, ne pribjegavaju izvještavanju o negativnim temama.

Biskup Perić upozorio je da je tijekom protekle, 2017. godine na području Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije, koje obuhvaćaju teritorij Hercegovine, iselilo oko 5 tisuća vjernika. Također je kazao da medijski djelatnici imaju utjecaja na fenomen iseljavanja te ih pozvao da to imaju u vidu kada obavljaju svoj posao.

Upitan na kraju o statusu Međugorja, kardinal Puljić je kazao da je to u nadležnosti Svete Stolice čija se odluka čeka. Zamoljeni na kraju da u javnost upute svoju poruku ususret Uskrsu, kardinal Puljić je istaknuo da je Uskrs svetkovina koja predstavlja izvor i nade i snage te da je vjernik sposoban suočiti se sa svim izazovima ukoliko zaista živi iz vjere. „Uskrsno slavlje je dovoljan izvor snage da se mi hrabro suočimo sa izazovima života“, posvijestio je kardinal Puljić.

Biskup Perić podsjetio je na dio priopćenja u kojem se o tome govori dodajući da uskrsnom slavlju prethode dani u kojim je iskazana muka Gospodnja te da stoga „nema preobraženja tijela i duše bez patnje, nevolje, križa...“.

### Biskup Bogdan služio misu u Vilnius

*Posljednji dan pastoralnog posjeta vojnog ordinarija pripadnicima hrvatskih kontingenata u Poljskoj i Litvi*

Vilnius, 23.3.2018. (IKA) - Posljednjega dana pastoralnog pohoda pripadnicima hrvatskih kontingenata u Poljskoj i Litvi, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj mons. Jure Bogdan sa izaslanstvom je 23. ožujka u pratnji generalnog vikara litavskog vojnog ordinarijata mons. Rimasom Venckusom posjetio znamenitosti Vilnusa.

Biskupa Bogdana osobito se dojmilo svetište Majke Milosrđa u Vilnius, koje ima posebnu simboliku i značenje u nacionalnom i vjerskom identitetu Litve. Nakon svetišta biskup Bogdan posjetio je glavnu crkvu i prostorije Vojnog ordinarijata u Republici Litvi, te katedralu Sv. Stanislava i Vladislava gdje se zadržao u molitvi.

U kasnim prijepodnevima satima biskup Bogdan je s nadbiskupom Vilnusa, ujedno i litavskim vojnim ordinarijem Grušasom Gintarasom suslavio misu u svetištu Božanskog milosrđa, u kojem se nalazi izvorna - prva slika Milosrdnog Isusa naslikana 1934. godine od E. Kazimirowskog po viziji svete Faustine Kowalske.

Tijekom mise biskup Bogdan zahvalio je na gostoprimstvu te ujedno izrazio zadovoljstvo što zajedno slave misu. „Premda su litavski i hrvatski dosta različiti jezici, ovdje smo u jednom drugom duhu – duhu vjere i Kristove ljubavi koji nam pomažu da se u različitosti razumijemo i da budemo braća i sestre koji imamo istog nebeskog Oca“, rekao je biskup Bogdan.

„Pronalazim u bremenitoj povijesti naših naroda dodirne točke. Totalitarni sustavi ostavili su duboke rane jednom i drugom narodu. Snagom vjere uspjeli smo prebroditi sva stradanja i započeti iznova. Obilazeći vaš grad zamijetio sam koliko je vjera sastavni dio vašeg identiteta. Pred našom vjerom nalaze se različiti izazovi na koje je potrebno odgovoriti. Kao što smo u teškim vremenima snagom vjere izdržali, također danas je potrebno snagom vjere dati odgovore na izazove koji prijete našem kršćanskom identitetu“, rekao je vojni biskup i zaželio svima sretan i blagoslovljen Uskrs.

Nakon mise biskup Bogdan se s izaslanstvom na radnom ručku susreo sa zamjenikom ministra obrane Republike Litve Vytautasom Umbrasasom i u popodnevima zaključio pastoralni pohod hrvatskim vojnicima u Poljskoj i Litvi.

### Planinarski križni put mladih Kotorske biskupije

Kotor, 24.3.2018. (IKA) - Jedanaesti planinarski križni put mladih Kotorske biskupije održan je u subotu 24. ožujka. Mladima iz župa Kotorske biskupije pridružilo se nekoliko bokeljskih obitelji iz Dubrovnika kao i mladi iz Barske nadbiskupije. Pobožnost puta križa tradicionalno vodi obroncima Vrmca, putem dugačkim nešto više od 8 km, od Gornje Lastve, nekadašnjim austrougarskim vojnim pravcem do srednjovjekovnog lokaliteta Pasiglav, odakle se strmim stazama spušta prema tivatskom prigradskom naselju i župi Bogdašići.

Zbog lošeg vremena, ove je godine križni put održan tjedan dana u odnosu na prvotnu najavu. Okupljanje je započelo ispred crkve Rođenja Blažene Djevice Marije u Gornjoj Lastvi. Ovogodišnja pobožnost bila je posvećena temi obitelji. U uvodnom nagovoru don Dejan Turza, povjerenik za pastoral mladih Kotorske biskupije, istaknuo je: „Kultura smrti zapadne civilizacije ne samo da prijeti budućnosti čovječanstva, već u naše vrijeme i kroz određene zakone i konvencije dezorijentira i obesmišljuje tradicionalnu obitelj, namećući diktaturu ideologije koja dodatno dehumanizira i

dekristinijazira našu civilizaciju. Naša molitva neka bude za obitelji, da svoje utemeljenje uspije naći u Isusu Kristu“.

Vjernici su uz poticajne citate sv. Majke Tereze, sv. Franje Asiškoga i sv. Tome Akvinskoga razmatrali izazov patnje, križa i otuđenja u našem vremenu po putu križa koji je napisao isusovac o. Antun Volenik. Značajno je spomenuti 12. postaju, inače fizički najzahtjevniju, postaju šutnje, na kojoj su sudionici tišinom iskazali štovanje Isusovoj smrti koju je podnio za sve ljude.

Težinu hoda planinarskog križnog puta olakšali su i domaći vjernici, posebno obitelj Marović. Kao i prethodnih godina, dočekali su hodočasnike s okrepom, jelom i pićem, kod crkve Svih svetih u Marovićima. Ruta PKP-a tradicionalno prolazi kroz danas napuštena sela, a neizostavne dvije postaje su crkva Sv. Jurja i crkva Svih svetih, kod kojih se vjernici uz molitvu pojedine postaje sjete pokojnih koji počivaju na grobljima uz crkve.

Nakon petosatnoga molitvenog hoda strmim brdskim stazama hodočasnici su stigli na odredište, u crkvu Sv. Petra u Bogdašiće. Mlade je uime kotorskog biskupa Ilije Janjića pozdravio i blagoslovio tivatski župnik don Milidrag Janjić. Dan je okrunjen euharistijskim slavljem.

### Hodočašće hrvatskih vojnika na Brdo križeva

Šiauliai, 25.3.2018. (IKA) - Na Cvjetnicu, 25. ožujka, hrvatski vojnici - pripadnici 1. HRVCON-a u Litvi hodočastili su na poznato hodočasničko Brdo križeva u Litvi. Za hodočašće naručili su iz domovine drveni križ, visok dva metra, na kojem je izrezbaren hrvatski pleter i grb Republike Hrvatske. Izrada križa povjerena je Mariji i Branku Rizvić iz Orubice. Pripremajući se za hodočašće vojnici su spremili jeline grančice, jer u Litvi ne rastu ni palme ni masline. U jutarnjim satima tri autobusa sa 150 hodočasnika krenula su iz Rukle, iz vojarne gdje su smješteni hrvatski vojnici prema Brdu križeva. Dva kilometra prije Brda križeva napustili su autobuse i formirali hodočasničku povorku. Hrvatski vojnik na čelu hodočasničke povorke nosio je hrvatski križ, iza križa vijorile su se hrvatska zastava i legendarna zastava 1. gardijske brigade „Tigrovi“.

Molitvenom hodu na Brdo križeva pridružilo se izaslanstvo Hrvatskog sabora u Parlamentarnoj skupštini NATO-a, u službenom posjetu Litvi, otpravnik poslova Veleposlanstva Republike Hrvatske u Republici Litvi Krešimir Kedmenac te nekolicina pripadnika litavske i njemačke vojske. U povorci vojnici su predvođeni vojnim kapelanom Slavkom Rajičem i zapovjednikom 1. HRVCON-a, stn. Markom Krpanom molili žalosna otajstva Gospine krunice. Na putu do Brda, vojnici su se zaustavili u franjevačkoj crkvi gdje je slavljena misa, a potom su postavili križ na istaknuto mjesto, u prvi red, blizu križa koji je darovao papa sv. Ivan Pavao II. kada je 7. rujna 1993. godine hodočastio na Brdo križa i slavio misu na otvorenom pred 100.000 hodočasnika. Hrvatski križ blagoslovio je kapelan Rajić te hodočasnike pozvao da svaki kroz osobni čin naklonom, dodirom ili poljupcem uz spontanu kratku molitvu, oda počast blagoslovljenom križu.

## Inozemne vijesti

**Papa imenovao novog šefa Protokola Državnog tajništva**  
Vatikan, 22.3.2018. (IKA) - Papa Franjo imenovao je za šefa Protokola Državnog tajništva mons. Josepha Murphyja, dužnosnika istog Državnog tajništva, objavio je Tiskovni ured Svete Stolice. Mons. Murphy rođen je u Corku, u Irskoj 16. kolovoza 1968. godine. Zaređen je za svećenika 11. srpnja 1993. Bio je inkardiniran u Cloyneu. Diplomirao je teologiju. Započeo je administrativnu službu na Odjelu za opće poslove Državnog tajništva 1. listopada 1997. Prebačen je u Odjel za odnose s državama Državnog tajništva 15. rujna 2006. Imenovan je duhovnim asistentom Udruge sv. Petra i Pavla 15. siječnja 2008. Govori irski, engleski, francuski i talijanski.

**Papa telefonirao obitelji ubijene brazilske aktivistkinje**  
Vatikan, 22.3.2018. (IKA) - Papa Franjo nazvao je 20. ožujka obitelj Marielle Franco, brazilske aktivistice čije je nasilno ubojstvo potreslo cijelu Latinsku Ameriku, prenosi Vatican Insider. Papa je nazvao Marinette, majku savjetnice Socijalističke slobodarske stranke (PSOL), poznate po svojoj ustrajnoj obrani ljudskih prava koja je nedavno istraživala vojne intervencije u favelama u Rio de Janeiru. Marielle je ubijena prije tjedan dana u središtu Rija pri povratku sa skupa na kojem se govorilo o osnaživanju crkinja u Brazilu.

#### Poruka meksičkih biskupa uoči izbora

Ciudad de Mexico, 23.3.2018. (IKA) - Uoči izbora koji će se u Meksiku održati 1. srpnja, biskupi te zemlje poslali su poruku pod nazivom „Sudjelovati da bi preobrazili“. Tražite „moguće dobro“, a ne manje zlo – potaknuli su meksički biskupi. Kao katolici trebamo pokrenuti novo razdoblje zauzetosti za javni život, zajedno s ljudima dobre volje, unutar općeg poziva na veće sudjelovanje, ističe se u poruci koju su potpisali predsjednik Meksičke biskupske konferencije kardinal Jose Robles Ortega i generalni tajnik mons. Alfonso Gerardo Miranda Guardiola. „Sudjelovanje u građanskom i političkom životu svoje zajednice obveza je građana i kršćana“, napisali su biskupi uoči izbora u kojima će se birati novi predsjednik republike, zastupnici, guverneri i gradonačelnici, odnosno više od 3 tisuće službenika.

Vrijeme je da mi, katolici, zajedno sa svim ljudima dobre volje zauzeto radimo za bogatiji, mirniji i ujedinjeniji Meksiko koji će biti osjetljiviji prema najsiriromašnijima i manje surađivati s onima koji ih zaboravljaju, iskorištavaju i marginaliziraju, istaknuli su meksički biskupi a prenosi Radio Vatikan.

#### Malteški red suspendirao autora knjige protiv Pape

Rim, 23.3.2018. (IKA) – Malteški red priopćio je da je autor kontraverzne knjige „Papa diktator“ suspendiran iz Reda, a odluka odmah stupa na snagu, priopćeno je iz uprave Malteškoga reda a prenosi Kathpress. Stajališta koja je član Reda britanski povjesničar Henry Sire iznio u knjizi nisu stav Malteškoga reda, koji se distancira od sadržaja knjige, stoji u priopćenju, te se navodi da je i poglavlje koje govori o krizi koja je pogodila Red napisano jednostrano. Cijeli slučaj će se dodatno istražiti, istaknuto je u priopćenju. Knjiga je objavljena najprije kao e-izdanje pod pseudonimom Marcantonio Colonna a u novome izdanju izdavač je, kako navode agencije, objavio ime autora.

#### COMECE pozdravlja prijedlog nove ustanove koja bi bdjela nad pravima radnika

Bruxelles, 23.3.2018. (IKA) – Vijeće biskupskih konferencija zemalja Europske unije (COMECE) podupire prijedlog Europske komisije o ustanovljenju posebne agencije koja će bdjeti nad pravima gotovo 17 milijuna europskih državljana koji su zaposleni u drugoj državi Europske unije čije državljanstvo nemaju. COMECE pozdravlja i ustanovljenje predloženog tijela za medijaciju koji treba postati mjesto dijaloga o pitanju radnika i rada među državama članicama, ističe se u izjavi. Nova europska ustanova trebala bi započeti s radom iduće godine te bi trebala osigurati da se europski propisi o mobilnosti rada provode na pravedan, jednostavan i učinkovit način.

Vijeće biskupskih konferencija zemalja Europske unije poziva Europski parlament i Vijeće EU da žurno pregledaju prijedlog i omoguće da ta ustanova započne djelovati prije europskih izbora 2019.

#### Studija o religioznosti mladih u europskim zemljama

Pariz, 23.3.2018. (IKA) – U Poljskoj 47% mladih katolika ide bar jednom tjedno na misu. Pokazalo je to istraživanje koje su zajednički proveli St. Mary's University Twickenham i Institut Catholique Paris u 22 europske zemlje među mladima od 16 do 29 godina a koje je predstavljeno u Parizu. Najmanje je onih koji redovito idu na misu u Belgiji, Mađarskoj, Austriji, Francuskoj i Litvi. U Njemačkoj 6% mladih katolika bar jednom tjedno ide na misu, a jedna trećina njih se barem jednom tjedno, neovisno o misi, moli. U Portugalu 27% mladih katolika tjedno ide na misu, a u Češkoj i Irskoj 24% njih.

Istraživanje je pokazalo i velik broj mladih koji se izjašnjavaju da nisu religiozni, a raspon se kreće od 1% onih koji kažu da su bez religije u Izraelu do 91% u Češkoj. S druge strane vjernicima se osjeća 99% Izraelaca, 83% Poljaka, 75% Litvanaca i 61% mladih Iraca. U Britaniji se katolicima izjašnjava 10% mladih, 7% anglikancima, te 6% muslimanima. U Njemačkoj se nereligioznima izjasnilo 45% mladih, 24% ih se izjasnilo protestantima, 20% katolicima i 7% muslimanima.

Upravo broj onih koji se izjašnjavaju kao nereligiozni, engleski teolog i sociolog religije te koautor studije Stephen Bullivant, vidi kao izazov za Crkvu i teologiju.

#### Izjava francuskih biskupa o kraju života

*Biskupi ističu da ranjivost osoba čiji se život primakao kraju „zahtijeva solidarno i brižno praćenje, a ne prerano prepuštanje tišini smrti“*

Pariz, 23.3.2018. (IKA) – „Ubijanje pod izlikom samilosti nikako nije liječenje“, ističe to 118 biskupa, članova Francuske biskupske konferencije, u Izjavi o kraju života objavljenoj 21. ožujka u jeku rasprava o reviziji zakona donesenog 2. veljače 2016. godine, koji zabranjuje nastavak liječenja koja se smatraju nepotrebnima ili nerazmjernima i predviđa duboko i kontinuirano „primirivanje“ kako bi se, kad se ti postupci obustave, pacijente pratilo do smrti.

Zakon je u Francuskoj potaknuo raspravu u kojoj se traži legalizaciju medicinske pomoći za samoubojstvo i eutanaziju. Francuska biskupska konferencija, prenosi portal Vatican News, odlučila je izraziti svoj stav o tom pitanju, ponovivši ponajprije važnost blizine bolesnicima na samrti, a

zatim palijativne skrbi, koja još uvijek nije dovoljno razvijena, slabo je poznata i teško dostupna u društvu.

Biskupi se otvoreno protive reviziji zakona iz 2016. godine. Napominju da još nije u potpunosti primijenjen, pa bi njegova izmjena značila „manjak poštovanja” bilo prema do sada učinjenom poslu u izradi tog zakona bilo prema potrebnoj izobrazbi liječničkog osoblja koje sam zakon propisuje. Biskupi stoga traže „vrijeme, razboritost i osjetljivost”.

Zatim se pitaju: kako Crkva može „poticati pomoć u samoubojstvu ili eutanaziju” a da ne prekrši petu zapovijed koja glasi: „Ne ubij!” To bi, pišu biskupi, predstavljalo „dramatičan znak za sve krhke ljude koji se često pitaju jesu li teret za svoje drage i za društvo”. Francuski biskupi, nadalje, ističu da je povjeravanje prakse eutanazije ili potpomognutog samoubojstva liječnicima suprotno Kodeksu medicinske etike i deontologije i u konačnici vodi do kršenja „pakta povjerenja” između liječnika i pacijenta, koji sprječava liječnika da „dobrovoljno čini zlo drugome a, još manje, da ga usmrti”.

Kao četvrto opažanje, Crkva u Francuskoj ističe da ranjivost osoba čiji se život primakao kraju „zahtijeva solidarno i pažljivo praćenje, a ne prerano prepuštanje tišini smrti”. Što se tiče onih koji se pozivaju na „suverenu odluku bolesnika” kako bi podržali razloge za eutanazijom, francuski biskupi ističu da „osobni izbori uvijek imaju kolektivnu dimenziju”. Stoga, ako neki odluče počinuti samoubojstvo „društvo mora prije svega spriječiti takva djela”, a ne razmišljati o „pravnoj suradnji u činu samoubojstva”.

Konačno, Francuska biskupska konferencija tvrdi da kad se zahtijeva liječnička pomoć da se umre, tada treba pretpostaviti postojanje „institucija specijaliziranih za smrt”. Stoga se samo od sebe nameće pitanje: „Koje bi to institucije trebale biti? Kako bi se one financirale?”

Na kraju izjave, pozivajući na nasljedovanje primjera „dobrog Samarijanca”, francuski biskupi pozivaju građane i parlamentarne zastupnike na „svjesni iskorak kako bi se u Francuskoj sve više izgrađivalo bratsko društvo u kojem ćemo brinuti jedni za druge”.

### Objavljen dokument pripremnog predsinodalnog sastanka mladih

Vatikan, 24.3.2018. (IKA) - U nedjelju 25. ožujka službeno je zaključen pripremi predsinodalni sastanak mladih koji se prošloga tjedna održavao u Rimu. Tim je povodom 24. ožujka objavljen dokument koji je skupina mladih uručila Svetom Ocu na kraju svečanoga misnog slavlja na Nedjelju muke Gospodnje, izvijestio je Radio Vatikan.

Spomenuti je dokument na tiskovnoj konferenciji predstavio kardinal Lorenzo Baldisseri, glavni tajnik Biskupske sinode, objašnjavajući da je taj tekst jedan od izvora koji će pridonijeti pripremi radnog dokumenta za samu sinodu. Kardinal je također rekao da će svoje prinose u obliku sažetaka dati i biskupske konferencije te Sinoda istočnih katoličkih Crkvi, a riječ je o dokumentima koji su plod slušanja provedenog u biskupijama diljem svijeta.

Katolički prelat dodao je da će rezultati online upitnika koji je predložen mladima te izlaganja na međunarodnom seminaru o mladima koje je organiziralo Glavno tajništvo Biskupske sinode u rujnu 2017. godine također biti pridodani svim tim materijalima, kao i spontane primjedbe koje su im poslali pojedinci i skupine iz čitavoga svijeta.

Glavni tajnik Biskupske sinode istaknuo je kako je dokument podijeljen u tri dijela kojima prethodi uvod. Prvi dio obrađuje temu izazova i prilika za mlade u današnjem svijetu. Pritom se usredotočuje na sljedeća pitanja:

formiranje osobnosti, odnos s drugim ljudima, mladi ljudi i budućnost, odnos mladih s tehnologijom i, konačno, potraga za smislom života.

Drugi se pak dio bavi pitanjem vjere i zvanja, razlučivanja i pratnje mladih ljudi. Treći dio usmjerava pažnju na crkvene formativne i pastoralne aktivnosti. Kardinal Baldisseri napomenuo je kako je na susretu sudjelovalo više od 15 tisuća mladih s pet kontinenata – bilo fizički bilo virtualno – predstavljajući tako vršnjake iz cijeloga svijeta. Biskupska sinoda o temi „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja” održat će se u listopadu u Vatikanu.

### Papina poruka sveučilištarcima

Vatikan, 24.3.2018. (IKA) - Služite svijetu pomoću svojih talenata – potaknuo je papa Franjo u poruci sudionicima UNIV Foruma koji organizira Opus Dei. Ove godine obilježava se 50. obljetnica toga sveučilišnog susreta, a tim će se povodom u Rimu u Velikom tjednu okupiti više od 2500 studenata iz cijeloga svijeta kako bi razmišljali o temi „Ponovno promišljanje budućnosti”. Dolazite još jednom u Vječni grad, potaknuti ljubavlju prema Bogu, Crkvi i Papi, napisao je, kako izvještava Radio Vatikan, Sveti Otac i nastavio: Imate divnu priliku približiti se Kristu za vrijeme Velikoga tjedna te ojačati svoju vjeru i odgovornost, zajedno s drugim mladima različitih kultura i iskustava, ali potaknuti istom željom za srećom, ispunjenjem i velikodušnim sebedarjem.

Podsjećajući da se taj međunarodni susret održava upravo u godini u kojoj se održava Biskupska sinoda o temi „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja”, papa Franjo je potaknuo sudionike da se pripreme kako bi sudjelovali na tom crkvenom događaju. Gospodin poziva sve nas da ga radosno slijedimo i da bezuvjetno ljubimo Boga i bližnje, napomenuo je Papa. Vama će od velike pomoći biti savjet svetog Josemarije: „Da tražiš Krista! Da nađeš Krista! Da ljubiš Krista!” Svakodnevno jačajte svoje prijateljstvo s Isusom, pitajući se često: „Što bi Isus učinio na mom mjestu? Što mogu učiniti kako bi sve više bio poput Njega i kako bi ga donosio drugima?” Tražite ga u molitvi, u sakramentima, u svim okolnostima vašega života i također u osobama oko vas: u prijateljima, članovima obitelji, kolegama na studiju i u najpotrebitijima i zaboravljenima od svijeta, u kojima se na poseban način odražava Kristovo lice.

Papa Franjo također je pozvao mlade da izidu iz samih sebe nadvladavajući udobnost i sebičnost kako bi krenuli na put na kojem će susretati potrebite i služiti im pomoću svojih talenata. To je najbolji način da nasljedujemo Krista i da uvijek u svojim srcima očuvamo plamen ljubavi prema Njemu. Molim za vas, za vaše nade i nastojanja kako biste u svakom trenutku osjećali ljubav Gospodinovu koji nas poziva na život sebedarja i služenja, zaključuje Papa.

### Papa na Twitteru o Velikom tjednu, o mladima kao oruđu mira i radosti, te protiv iskorištavanja ljudi

Vatikan, 25.3.2018. (IKA) - Papa Franjo je na Cvjetnicu sa svojim pratiteljima na Twitteru podijelio tri kratka razmišljanja. U prvom je tweetu podsjetio: Ulazimo u ovaj Veliki tjedan s Gospodinom Isusom kako bismo slavili Uskrs sa srcem koje je obnovljeno milošću Duha Svetoga. Drugu je pak poruku Sveti Otac napisao u prigodi Svjetskog dana mladih koji se ove godine održava na biskupijskoj razini. Papa ih je potaknuo sljedećim riječima: Dragi mladi, nikad se nemojte umoriti biti oruđa mira i radosti među svojim vršnjacima!

Treći je tweet papa Franjo napisao povodom

Međunarodnoga dana sjećanja na žrtve ropstva i preoceanskoga odvođenja robova. Sveti Otac iskoristio je tu priliku kako bi uputio sljedeći poziv: Molim vas, zajedno se borimo protiv zločina iskorištavanja ljudi koji nastavlja uzrokovati neizrecivu štetu. Kako podsjeća Radio Vatikan, prema odluci Organizacije ujedinjenih naroda iz 2008. godine, spomenuti dan obilježava s ciljem podsjećanja javnosti na takve oblike gruboga kršenja temeljnih ljudskih prava i trgovine ljudima, koji su bili česti u ranijim povijesnim razdobljima, kao i na potrebu razvijanja zakonodavnih i svih drugih oblika koji će spriječiti da se takve i slične situacije ponove u budućnosti.

### **Papin brzojav sućuti povodom terorističkih napada na jugu Francuske**

Vatikan, 26.3.2018. (IKA) – Papa Franjo uputio je brzojav sućuti povodom terorističkih atentata počinjenih u petak 23. ožujka u mjestima Carcassonne i Trebes na jugu Francuske. U brzojavu koji je uputio biskupu Carcassonnea i Narbonnea mons. Alainu Planetu, izrazio je duboku žalost zbog tragičnih atentata, povjeravajući Božjem milosrđu sve koji su izgubili život i pridružujući se žalosti njihovih dragih. Posebice se spomenuo herojskoga čina policijskoga časnika Arnauda Beltramea koji je dao svoj život kako bi zaštitio druge ljudske živote. „Izražavam svoje suosjećanje s povrijeđenima i njihovim obiteljima, kao i svima koji su pogođeni tom tragedijom i molim Gospodina da im podari utjehu. Ponovno osuđujem te čine nasilja koji su uzrok velikoga trpljenja, te upućujem snažnu molitvu Bogu za dar mira, a na ožalošćene obitelji i na sve Francuze zazivam Božji blagoslov", ističe se u Papinu brzojavu na francuskom jeziku.

### **Zaključna poruka XVIII. generalne skupštine UCESM-a**

Snagov, 26.3.2018. (IKA) – Sudionici XVIII. generalne skupštine Unije europskih konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica UCESM-a koja je održana od 5. do 10. ožujka u Snagovu (Rumunjska) uputili su zaključnu poruku svim redovnicima i redovnicama u Europi i žele pružiti poticaj i nadahnuće kako bi se još bolje nosili s problemima migranata i izbjeglica. Poruka je sada dostupna i u hrvatskom prijevodu, te je donosimo u cijelosti.

Tijekom ovih nekoliko dana imali smo priliku doživjeti veliko jedinstvo u različitosti. Okupljeni kao redovnici i redovnice Europe, čuli smo poziv Boga i Crkve da izađemo ususret osobama u potrebi.

Duboko nas pogađa patnja milijuna ljudi raseljenih po svijetu i unutar Europe. Kao UCESM (Unija europskih konferencija viših redovničkih poglavara) želimo raširiti prostor svoga šatora kako bismo im pružili dobrodošlicu.

Nadahnuti evanđeljem Isusa Krista, potaknuti Duhom Svetim i izazovima o kojima smo slušali sve ovo vrijeme što smo ga proveli zajedno, nastaviti ćemo se zauzimati za migrantsku populaciju u Europi. Poštujući i braneći dostojanstvo i prava svih migranata, nastojati ćemo odgovoriti na njihove potrebe pružanjem pratnje i usluga te zalaganjem za ta prava.

UCESM, koji obuhvaća međukulturalne zajednice u Crkvi u Europi, zauzima se za svoju raseljenu braću i sestre u prijateljstvu i molitvi. Podupiremo njihovo pravo da imaju dom. Naša je želja da budemo otvoreni svima srcem koje sluša.

Svi smo pozvani da izađemo, da se susrećemo s migrantima i konkretno se založimo za njih u kongregacijama i zajednicama u kojima živimo. Upravo ćemo udružujući se

na tome svjetskom putu razumijevanja i zalaganja biti proročki svjedoci Božje ljubavi prema svim ljudima. Ljubeći jedni druge, svojega bližnjeg kao drugoga i drukčijeg, prostor će se našega srca raširiti i naš će „šator" zakriliti još mnoštvo drugih, ističe se u poruci UCESM-a.

### **Papa primio vodstvo i osoblje Inspektorata javne sigurnosti u Vatikanu**

Vatikan, 26.3.2018. (IKA) - Pozorna je i diskretna vaša nazočnost koja podupire rimskoga biskupa u njegovoj pastoralnoj službi – tim se riječima, u prigodi već tradicionalnoga susreta papa Franjo obratio vodstvu i osoblju Inspektorata javne sigurnosti u Vatikanu, te istaknuo kako u brojnim i različitim prilikama može računati s njihovom dragocjenom suradnjom.

Zahvalan sam vam za vašu pozornu nazočnost i pomoć koju pružate tijekom slavlja liturgijskih obreda i brojnih zbivanja u bazilici Sv. Petra i čitavom Gradu Vatikanu, kazao im je Sveti Otac te dodao, kako izvještava Radio Vatikan, Papa i njegovi suradnici znaju da mogu računati s vašom suradnjom tijekom pastoralnih pohoda župama, te građanskim i crkvenim institucijama u Rimu, kao i u prigodi pastoralnih pohoda po Italiji.

Još jedna zasluga članova inspektorata jest jamčenje diskretnoga i djelotvornoga nadzora nad tisućama hodočasnika koji svakoga dana posjećuju grob apostola Petra, živeći tako to snažno iskustvo vjere u velikom miru, napomenuo je Papa. Služba je to koja se svakoga dana „hrani" građanskim i ljudskim idealima, koji su vlastiti članovima talijanske policije. Međutim, posebne prilike u kojima radite omogućuju vam da ojačate svoju profesionalnu odanost, crpeći snagu iz vječne evanđeoske istine. Svjedočeći tako u svojem radu ljudske i duhovne vrijednosti kršćanstva, možete također dati prinos poslanju Crkve, primijetio je papa Franjo.

Sveti Otac također je istaknuo da Vatikan nije cilj samo kršćana iz raznih krajeva svijeta, nego i predstavnika drugih religija, državnih dužnosnika te crkvenih i građanskih uglednih ličnosti koji dolaze u Rim kako bi se susreli s Papom, a koji, zahvaljujući i radu inspektorata, udišu ugodaj mira i dijaloga. Zahvaljujući i vašem radu, ti se susreti u svrhu dijaloga, kao i posjet svjedočanstvima kulture i vjere, koji se čuvaju u Gradu Vatikanu, mogu ostvariti u miru i redu, napomenuo je Papa.

Audijencija je bila prigoda i za uzajamno čestitanje Uskrsa. Papa je sve nazočne, kao i njihove obitelji, povjerio Marijinoj zaštiti. Neka vas ona podupire i primi vaše nakane predstavljajući ih svojemu Sinu; neka bude potpora vašim obiteljima, istaknuo je papa Franjo.

Na kraju susreta Sveti Otac svima nazočnima darovao je sliku svetoga Josipa. Vaše poslanje obuhvaća stalno čuvanje, a ja ne znam kako bih vam zahvalio za posao koji obavljate, kazao je. Ono što mi uvijek padne na pamet jest sljedeće: ti se ljudi žrtvuju kako bi „čuvali" Papu, kako bi čuvali ljude, da se ne pojavi neki bezumnik koji bi mogao nešto učiniti, neko krvoprolite, i uništiti mnoge obitelji.

### **Papa na Twitteru o Kristovu križu**

Vatikan, 27.3.2018. (IKA) - Isus preobražava naš grijeh u praštanje, a naš strah u povjerenje. Na Njegovu se križu uvijek iznova rađa naša nada – istaknuo je papa Franjo u svojoj poruci na Twitteru 27. ožujka. Dan prije je pak sa svojim pratiteljima na Twitteru podijelio sljedeću molitvu: Kriste, nauči nas da se ne sramimo tvoga Križa, prenosi Radio Vatikan.

### Međunarodna konferencija u Beču: Quo vadis, Europa?

*Poticaj za održavanje konferencije organizatorima su bili različiti simptomi krize u razdoblju od „prekretnice“ 1989. koju je slijedilo proširenje Europske unije te izbjeglička kriza 2015. godine*

Beč, 27.3.2018. (IKA) - Na Diplomatskoj akademiji u Beču održana je međunarodna konferencija pod nazivom „Europa wohin? – Herausforderungen für Kirche und die Gesellschaft“ (Quo vadis, Europa? – Izazovi za Crkvu i društvo), od 14. do 16. ožujka. Konferenciju su organizirali austrijska katolička ekumenska zaklada Pro Oriente, švicarski institut G2W (Ekumenski forum za vjeru, religiju i društvo na Istoku i Zapadu), njemačka crkvena zaklada Renovabis (Solidarnost njemačkih katolika s ljudima u srednjoj i istočnoj Europi) uz potporu Bečkog sveučilišta.

Poticaj za održavanje konferencije organizatorima su bili različiti simptomi krize u razdoblju od „prekretnice“ 1989. koju je slijedilo proširenje Europske unije te izbjeglička kriza 2015. godine. Organizatori su se vodili tezom da je u brojnim europskim zemljama porastao utjecaj političkih opcija koje zastupaju odmak od dosadašnjih integracijskih politika u Europi. Stoga su pozvali predavače iz 14 europskih zemalja te okupili predstavnike iz društva, Crkava i akademske zajednice koji će međusobno odgovorno razgovarati o postojećim problemima i trendovima te tražiti moguće izlaze. Na konferenciji je sudjelovalo nekoliko predstavnika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine među kojima i predsjednik Franjevačkoga instituta za kulturu mira fra Bože Vuleta.

O političkim aspektima krize u Europi govorio je dr. Konrad Clewing iz Regensburga, a o kršćanskom pogledu na tu krizu predavanje je održao dr. Michael Kuhn, zamjenik generalnog tajnika Komisije biskupskih konferencija Europe (COMECE). Ukazavši na nedostatke zdravih političkih temelja i na potrebu da se Europi dade novi smisao, ustvrdio je da je projekt europskoga ujedinjenja od samih početaka praćen krizama. Mnogi europski građani danas imaju maglovit osjećaj da žive na pragu nove epohe. Osjećaj da Europa nije više u stanju ispuniti onu razinu blagostanja koju je obećavala, pokreće strah koji se sve više širi.

Tražeći izlaze iz tog stanja Kuhn je posegnuo za prijedlozima pape Franje koji se u jesen 2014. u govoru u Strasbourgu pokazao kritičnim prema EU, ali istovremeno je istaknuo da „Europa treba ispuniti očekivanja svijeta i da ona to može“. Prvi i možda najveći doprinos koji kršćani mogu dati današnjoj Europi, sastoji se u tome da podsjećaju na to da se vrijednost ne sastoji u brojevima i institucijama već u ljudima: „Ljudi imaju lica, oni nas obvezuju na stvarnu i učinkovitu odgovornost“. Sljedeći doprinosi kršćana sastoje se u: ponovnom otkrivanju smisla za pripadnost zajedništvu; poticanju i sudjelovanju u iskrenom i konstruktivnom dijalogu; te trajnom zauzimanju za mir.

O suvremenim europskim populizmima i nacionalizmima govorio je Reinhold Vetter, Berlin – Varšava, a o socijalno etičkim izazovima za Crkvu predavanje je održala prof. dr. Ingeborg Gabriel s Bečkog sveučilišta. Istaknuvši prije svega svojevrsnu duhovnu dezorijentiranost Europe, dr. Gabriel naglasila je da su Crkve, unatoč sekularnim tendencijama, još uvijek najveće i najznačajnije institucije civilnoga društva u Europi. S tih pozicija kršćani trebaju djelovati prema svoja tri temeljna načela: pomirenje, solidarnost i javno dobro. Kršćani ne bi smjeli ograničiti pomirenje na osobnu, već ga kao temeljni kršćanski pojam protegnuti i na političku dimenziju. Naravno da kršćani nisu imuni na nacionalizam i populizam, što potvrđuje slučaj Mađarske i Poljske, ali, dodala je dr. Gabriel, „nacionalizam koji druge omalovažava nepomirljiv je s kršćanskim evanđeljem“.

Kršćani moraju nadići prevladavajući egocentrični i egoistični liberalni način mišljenja prema kojem je opće dobro zbir pojedinačnih dobara. Zadaća je kršćana širenje suzudajućih materijalističkih i ekonomskih pogleda na život i zauzimanje za „novi europski humanizam“, kako se izrazio papa Franjo u Vatikanu 2016. godine, koji se pokazuje u integrativnim, kreativnim i dijaloškim sposobnostima.

U popodnevnim satima 15. ožujka održana su istodobno četiri panela. Prvi pod naslovom „Od uzornih učenika do slučajeva“ koji je obuhvatio stanje u Poljskoj, Mađarskoj i Češkoj; drugi: „Građanski prosvjedi i pokreti“ u slučajevima Rumunjske, Ukrajine i Bugarske; treći: „Izgubljeni u tranziciji – zemlje zapadnoga Balkana“ – Srbija, Bosna i Hercegovina i Albanija; četvrti: „Unutarnje i vanjske perspektive“ – Rusija, Gruzija i Bjelorusija. Mađarski teolog Andras Mate-Toth u plenarnoj je raspravi upozorio da se više ne može govoriti o „Istočnoj Europi“ u onom smislu u kojem je taj pojam korišten prije društvenoga preokreta u tom dijelu svijeta. Tim se pojmom prijašnje komunističke zemlje dovode u odnos s ondašnjim Sovjetskim Savezom. Rumunjski pravoslavni teolog Radu Preda postavio je pitanje postoje li prijašnje granice između Istoka i Zapada te postoji li uopće ono što se nekada zvalo Istočnom Europom jer je taj pojam sadržavao teret krivnje zemalja koje su pripadale komunističkom bloku. Bilo bi neophodno konačno „proraditi“ komunističke zločine u svim bivšim komunističkim zemljama. Dok se to ne dogodi, ustvrdio je Preda, dotle će postojati takve granice između istočne i zapadne Europe. S tim ciljem, smatra on, bilo bi neophodno osnovati jedan europski sud koji bi se posvetio toj zadaći. Poznati češki sveučilišni profesor i publicist Tomaš Halik, koji je u vrijeme komunističke vladavine u ondašnjoj Čehoslovačkoj zaređen za svećenika, govorio je o viziji europske politike koju bi pokretala kršćanska načela. Istaknuo je svoju tezu da je Europa kontinent koji treba kršćane kako bi razvila mentalitet te stvorila i implementirala ideje koje će Europi zajamčiti budućnost. Halik vidi kršćane u Europi kao „stvaralačku manjinu“ jer „jučerašnje kršćanstvo teško može biti nositelj nade za današnju i sutrašnju Europu“. Ustvrdivši da je prošlo vrijeme „narodne Crkve“ te da je ne može vratiti bilo kakva „nova evangelizacija“, naglasio je da „sekularizacija neće imati posljednju riječ povijesnoga razvoja“. Kršćanstvo u sebi sadrži terapeutsku snagu kojom može dati značajan doprinos da dostojanstvo čovjeka bude u središtu društvenoga ozračja. To najbolje čini papa Franjo promičući teme milosrđa, solidarnosti sa siromasima, brige za okoliš i razumijevanja za ljude „koji se nalaze u moralno složenim prilikama“, dodao je Halik. Prema njegovu mišljenju, s papom Franjom Crkva je zakoračila u novu povijesnu prekretnicu globalnoga pluraliteta. Posve suprotnim Halik smatra djelovanje nekih europskih političara poput Viktora Orbana, Mađarska, Miloša Zemana, Češka, Roberta Fica, Slovačka, koji operiraju sa „strahom i glupošću“ pretendirajući da mogu reći „što misle ljudi koji zapravo ne misle“. No, takvi populizmi i nacionalizmi, smatra on, nisu ograničeni na navedene političare i njihove države što potvrđuje primjer „Brexit“ i način vladavine aktualnoga američkoga predsjednika. Ipak, oštrica njegove kritike najviše je usmjerena na autoritarnu politiku ruskog predsjednika Vladimira Putina, koji poticanjem nacionalističkih pokreta i širenjem dezinformacija u zapadnoj Europi navodno radi na rušenju EU i transatlantskih integracija. Mnogi se takvi političari pozivaju na Bibliju iako je „zacijelo nikada nisu uzeli u ruku“, pretpostavlja Halik. Smatra da je europska kriza prije duhovne nego gospodarske naravi: „Ljudi se boje gubitka identiteta u svijetu koji postaje sve nepregledniji.“

## Prilog dokumenti

**Misa – Euharistijska liturgija. IV. Pričest**

*Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 21. ožujka 2018.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas je prvi dan proljeća: sretno vam proljeće! Ali što se događa u proljeće? Niču biljke, stabla cvjetaju. Postavit ću vam nekoliko pitanja. Mogu li stablo ili biljka dobro cvjetati ako su bolesni? Ne! Mogu li stablo i biljka koje ne zalije kiša ili koje se umjetno ne zalijeva dobro cvjetati? Ne. Mogu li stablo i biljka kojima sam sasjekao korijen ili koji nemaju korijena dobro cvjetati? Ne. A može li se cvjetati bez korijena? Ne! I to je poruka: kršćanski život mora biti život koji mora cvasti u djelima ljubavi, u činjenju dobra. Ali ako ti nemaš korijene, nećeš moći cvasti, a tko je taj korijen? To je Isus! Ako nisi s Isusom, tamo, u korijenu, nećeš cvasti. Ako ne zalijevaš svoj život molitvom i sakramentima, hoćete li imati kršćansko cvijeće? Ne! Zato što molitva i sakramenti zalijevaju korijene i naš život cvate. Želim vam da ovo proljeće bude za vas rascvalo proljeće, kao što će biti rascvjetan Uskrs. Da to bude proljeće procvatlo dobrim djelima, krepostima, činjenja dobrih djela drugima. Upamtite ovo, ovo je vrlo lijep stih iz moje domovine: „Cvjetovi stablu dolaze od onoga što je pod zemljom“. Nikada ne sjeći korijene s Isusom.

Nastavimo sada s katehezama o svetoj misi. Slavljenje mise, čije različite dijelove predstavljamo, usmjereno je prema pričesti, to jest prema sjedinjenju s Isusom. To je sakramentalna pričest, a ne duhovna pričest koju ti možeš primiti u svome domu govoreći: „Isus, želim te duhovno primiti“. Ne, to je sakramentalna pričest, s Kristovom tijelom i krvlju. Slavimo euharistiju zato da se hranimo Kristom, koji nam daje samoga sebe bilo u Riječi bilo u Oltarskom sakramentu, kako bi nas suobličio sebi. To kaže sam Gospodin: „Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu“ (Iv 6, 56). Naime, Isusova gesta kojom je dao svojim učenicima svoje Tijelo i Krv na Posljednjoj večeri nastavlja se i danas po službi svećenika i đakona, redovnih služitelja za dijeljenje braći Kruha života i Kaleža spasenja.

Na misi, nakon što je razlomio posvećeni kruh, to jest Isusovo tijelo, svećenik ga pokazuje vjernicima, pozivajući ih da sudjeluju na euharistijskoj gozbi. Poznate su nam riječi koje odzvanjaju sa svetog oltara: „Evo Jaganjca Božjeg, evo onoga koji oduzima grijeh svijeta. Blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu“. Nadahnut ulomkom iz Knjige Otkrivenja – „Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu!“ (Otk 19, 9): kaže se „svadba“ jer je Isus zaručnik Crkve – taj poziv nas poziva iskusiti duboko jedinstvo s Kristom, izvorom radosti i svetosti. To je poziv koji raduje i ujedno potiče na ispit savjesti u svjetlu vjere. Ako s jedne strane, naime, vidimo koliko smo daleko od Kristove svetosti, s druge vjerujemo da se njegova Krv „prolijeva za otpuštenje grijeha“. Svima nam je na krštenju dano oprostjenje i svima nam je oprosteno ili će nam biti oprosteno svaki put kad pristupimo sakramentu pokore. I ne zaboravite. Isus oprašta uvijek. Isus se ne umara opraštati. Mi smo ti koji se umaraju opraštati. Upravo razmišljajući o spasenjskoj vrijednosti te Krvi, sveti Ambrozije kliče: „Ja koji uvijek griješim, moram uvijek imati spreman lijek“ (De sacramentis, 4, 28: PL 16, 446A). U toj vjeri i mi upravljamo svoj pogled prema Jaganjcu Božjem koji oduzima grijeh svijeta i molimo ga: „Gospodine, nisam dostojan da unideš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja.“

To govorimo na svakoj misi.

Iako smo mi ti koji u procesiji idemo pričestiti se, idemo prema oltaru u procesiji da se pričestimo, zapravo je Krist taj koji ide nama ususret da nas sjedini sa sobom. Događa se susret s Isusom! Hraniti se euharistijom znači pustiti da budemo pretvoreni u ono što primamo. To nam pomaže shvatiti sveti Augustin kad pripovijeda o svjetlu koje prima kad čuje od Krista ove riječi: „Ja sam hrana jakih: rasti pa ćeš me jesti. I nećeš ti mene pretvarati u sebe kao hranu svoga tijela, nego ćeš se ti promijeniti u mene“ (Ispovijesti VII, 10, 16: PL 32, 742). Svaki put kad pristupamo pričesti postajemo sve više slični Isusu, više se preobražavamo u Isusa. Kao što su kruh i vino pretvoreni u Gospodinovo Tijelo i Krv, tako i oni koji ih primaju s vjerom bivaju pretvoreni u živu euharistiju. Svećeniku koji ti, dijeleći euharistiju, kaže: „Tijelo Kristovo“, ti odgovaraš: „Amen“, odnosno prepoznaješ zahvalnost i zadaću koju uključuje postajanje Kristovim tijelom. Jer kad primaš euharistiju postaješ Kristovo tijelo. Lijepo je to; veoma lijepo. Dok nas sjedinjuje s Kristom, snažno nas odvajajući od naših egoizama, pričest nas otvara i sjedinjuje sa svima onima koji su jedno u Njemu. Eto čuda pričesti: postajemo ono što primamo.

Crkva živo želi da i vjernici prime Gospodinovo tijelo s hostijama posvećenim u toj istoj misi, a znak euharistijske gozbe se izražava većom puninom ako se sveta pričest prima pod obje prilike, iako znamo da katoličko učenje uči da se cijelog Krista prima i samo pod jednom prilikom (usp. Opća uredba Rimskog misala, 85; 281-282). Prema crkvenoj praksi, vjernik u pravilu pristupa euharistiji u procesiji, kao što smo rekli, i pobožno se pričešćuje u stojećem stavu, odnosno klečeći, kako su to utvrdile biskupske konferencije, primajući sakrament na usta ili, gdje je to dopušteno, na ruku, kako mu je draže (usp. OURM, 160-161). Nakon pričesti, čuvanju primljenog dara u srcu pomaže nam šutnja, molitva u tišini. Produžiti malo taj trenutak šutnje, razgovarajući s Isusom u srcu od velike nam je pomoći, kao što pjevanje nekog psalma ili hvalbene pjesme (usp. OURB, 88) pomaže biti s Gospodinom.

Euharistijsko bogoslužje se zaključuje popričesnom molitvom. U njoj se svećenik, u ime sviju, obraća Bogu da mu zahvali što nas je učinio svojim sustolnicima i moli da ono što smo primili preobrazi naš život. Euharistija nas čini snažnima kako bismo dali plodove dobrih dijela da živimo kao kršćani. Znakovita je današnja molitva, u kojoj molimo Gospodin da „nam primljena otajstva budu nebeski lijek spasenja, da nam srce očiste od zlih navika i trajno nas brane i štite“ (Rimski misal, srijeda petog tjedna korizme). Pristupajmo euharistiji: primanje Isusa koji nas preobražava u Njega, čini nas snažnijima. Tako je dobar i tako velik Gospodin!

Najava putovanja u Dublin u prigodi Svjetskog susreta obitelji

U prigodi idućeg Svjetskog susreta obitelji kanim posjetiti Dublin 25. i 26. kolovoza ove godine. Već sada zahvaljujem građanskim vlastima, biskupima, dublinskom biskupu i svima onima koji surađuju u pripremi ovog putovanja. Hvala!